

บทที่ 4

ผลการศึกษา

การค้นคว้าแบบอิสระเรื่อง การวัดระดับอุปนิสัยของนักศึกษาคณะสัตวศาสตร์และเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยแม่โจ้โดยใช้หลักการเจ็ดอุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิภาพสูงเป็นการศึกษาเชิงสำรวจ โดยใช้วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูลจากนักศึกษาจำนวนทั้งหมด 245 คน และนำข้อมูลที่ได้นำมาทำการศึกษาซึ่งสามารถแบ่งการวิเคราะห์ข้อมูลและการแปรผลจากข้อมูลออกเป็น 5 ส่วน โดยนำเสนอในรูปแบบตารางที่ประกอบคำบรรยาย

ส่วนที่ 1 การวิเคราะห์คุณลักษณะทั่วไปใช้ความถี่ (Frequency) ร้อยละ (Percentage) และค่าเฉลี่ย (Mean) สำหรับข้อมูล เพศ อายุ ชั้นปีที่กำลังศึกษา เกรดเฉลี่ยของภาคการศึกษาล่าสุด เกรดเฉลี่ยสะสม ลำดับในครอบครัว จำนวนพี่น้อง บุคคลที่อาศัยอยู่ด้วยเป็นส่วนใหญ่ สถานภาพของบิดา/มารดา อาชีพของบิดา/มารดา จำนวนเพื่อสนิท ประวัติการทำงานพิเศษหรือรายได้เสริม การมีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรม การสมัครเข้าร่วมกิจกรรมโดยสมัครใจ ความเต็มใจในการเข้าร่วมกิจกรรมที่ทางสโมสรนักศึกษา หรือวิทยาลัยจัดให้ และประสบการณ์การเรียนรู้หลัก 7 อุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิภาพสูง (ตารางที่ 2-ตารางที่ 18)

ส่วนที่ 2 การวิเคราะห์บัญชีอารมณ์ ความสมดุลในการดำเนินชีวิต กลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะส่วนตัว กลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคม อุปนิสัยที่ 1 ถึงอุปนิสัยที่ 7 และ 7 อุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิภาพสูง และการวิเคราะห์สหสัมพันธ์ (Correlation Analysis) ระหว่างอุปนิสัยแต่ละอุปนิสัย โดยใช้วิธีหาสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน (Pearson's Product-moment Correlation Coefficient) (ตารางที่ 19 - ตารางที่ 30)

ส่วนที่ 3 การวิเคราะห์คุณลักษณะทั่วไปกับบัญชีอารมณ์ ความสมดุลของการดำเนินชีวิต กลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะส่วนตัว กลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคม และ 7 อุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิภาพสูง ใช้การทดสอบความแตกต่างค่าเฉลี่ยสองกลุ่ม (t-Test) การวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบจำแนกทางเดียว (One-way ANOVA) และการวิเคราะห์พหุคูณ โดยใช้วิธีของ Scheffe เพื่อทดสอบหาความแตกต่างของค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยเป็นรายคู่ ระหว่างคุณลักษณะทั่วไป กับบัญชี

อ้อมใจ ความสมดุลของการดำเนินชีวิต กลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะส่วนตัว กลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคม และ 7 อุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผลสูง (ตารางที่ 31 - ตารางที่ 116)

ส่วนที่ 4 การวิเคราะห์สหสัมพันธ์ (Correlation Analysis) ระหว่างผลการเรียนเฉลี่ยภาคการศึกษาล่าสุด และผลการเรียนเฉลี่ยสะสม กับบัญชีอ้อมใจ ความสมดุลของการดำเนินชีวิต กลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะส่วนตัว กลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคม อุปนิสัยที่ 1 ถึงอุปนิสัยที่ 7 และ 7 อุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผลสูง โดยใช้วิธีหาสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน (Pearson's Product-moment Correlation Coefficient) (ตารางที่ 117 - ตารางที่ 118)

ส่วนที่ 5 การวิเคราะห์ผลของประสบการณ์ในการเรียนรู้เกี่ยวกับ 7 อุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผลสูง ที่มีต่อระดับบัญชีอ้อมใจ ความสมดุลในการดำเนินชีวิต อุปนิสัยที่ 1 ถึงอุปนิสัยที่ 7 กลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะส่วนตัว กลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคม และ 7 อุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผลสูง โดยใช้การทดสอบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ย 2 กลุ่ม (t-Test) (ตารางที่ 119)

ส่วนที่ 1 การวิเคราะห์คุณลักษณะทั่วไป

ในการศึกษาครั้งนี้ ผู้ศึกษาได้กำหนดขนาดตัวอย่างจำนวน 245 คน และสุ่มตัวอย่างเพื่อเก็บแบบสอบถามจากนักศึกษาที่กำลังศึกษาในระดับปริญญาตรี คณะสัตวศาสตร์และเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยแม่โจ้ โดยใช้เทคนิคการสุ่มตัวอย่างแบบไม่ใช้ความน่าจะเป็น (Nonprobability Sampling) และวิธีการเลือกตัวอย่างแบบใช้โควต้า (Quota Sampling) ซึ่งสุ่มเลือกตัวอย่างตามสัดส่วนนักศึกษาในแต่ละชั้นปี คุณลักษณะทั่วไปเกี่ยวกับผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ เพศ อายุ ชั้นปีที่กำลังศึกษา สาขาวิชา เกรดเฉลี่ยของภาคการศึกษาล่าสุด เกรดเฉลี่ยสะสม ลำดับในครอบครัว จำนวนพี่น้อง บุคคลที่อาศัยอยู่ด้วยเป็นส่วนใหญ่ สถานภาพของบิดา/มารดา อาชีพของบิดา/มารดา จำนวนเพื่อนสนิท ประวัติการทำงานพิเศษหรือรายได้เสริม การมีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรม การสมัครเข้าร่วมกิจกรรมโดยสมัครใจ ความเต็มใจในการเข้าร่วมกิจกรรมที่ทางสโมสรนักศึกษา หรือวิทยาลัยจัดให้ และประสบการณ์การเรียนรู้หลัก 7 อุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผลสูง ดังนี้

ตารางที่ 2 แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามเพศ

เพศ	จำนวน	ร้อยละ
ชาย	69	28.16
หญิง	176	71.84
รวม	245	100.00

จากตารางที่ 2 พบว่านักศึกษาคณะสัตวศาสตร์และเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยแม่โจ้ มีจำนวนรวมทั้งสิ้น 245 คน ส่วนใหญ่เป็นเพศหญิงมากกว่าเพศชาย โดยเพศหญิงมีจำนวน 176 คน คิดเป็นร้อยละ 71.84 และเพศชายจำนวน 69 คน คิดเป็นร้อยละ 28.16

ตารางที่ 3 แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามอายุ

อายุ	จำนวน	ร้อยละ
18-19 ปี	85	34.69
20-21 ปี	122	49.80
22-23 ปี	38	15.51
รวม	245	100.00

อายุโดยเฉลี่ย 20.16 ปี อายุน้อยที่สุด 18 ปี และอายุมากที่สุด 23 ปี

จากตารางที่ 3 พบว่านักศึกษาคณะสัตวศาสตร์และเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยแม่โจ้ จำนวนรวมทั้งสิ้น 245 คน มีช่วงอายุ 20-21 ปีมากที่สุด จำนวน 122 คน คิดเป็นร้อยละ 49.80 รองลงมาได้แก่มีช่วงอายุ 18-19 ปี จำนวน 85 คน คิดเป็นร้อยละ 34.69 และมีช่วงอายุ 22-23 ปีน้อยที่สุด จำนวน 38 คน คิดเป็นร้อยละ 15.51 ตามลำดับ

ตารางที่ 4 แสดงจำนวน และร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามชั้นปีการศึกษา

ชั้นปีการศึกษา	จำนวน	ร้อยละ
ชั้นปีที่ 1	72	29.39
ชั้นปีที่ 2	70	28.57
ชั้นปีที่ 3	58	23.67
ชั้นปีที่ 4	45	18.37
รวม	245	100.00

จากตารางที่ 4 พบว่านักศึกษาคณะสัตวศาสตร์และเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยแม่โจ้ที่ตอบแบบสอบถาม มีจำนวนรวมทั้งสิ้น 245 คนมีนักศึกษาชั้นปีที่ 1 มากที่สุดจำนวน 72 คน คิดเป็น ร้อยละ 29.39 รองลงมาได้แก่นักศึกษาชั้นปีที่ 2 จำนวน 70 คน คิดเป็นร้อยละ 28.57 ลำดับถัดมานักศึกษาชั้นปีที่ 3 จำนวน 58 คน คิดเป็นร้อยละ 23.67 และนักศึกษาชั้นปีที่ 4 น้อยที่สุดจำนวน 45 คน คิดเป็นร้อยละ 18.37 ตามลำดับ

ตารางที่ 5 แสดงจำนวน และร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามผลการเรียนเฉลี่ยภาคการศึกษาต่ำสุด

ผลการเรียนเฉลี่ยภาคการศึกษาต่ำสุด	จำนวน	ร้อยละ
2.00 - 2.50	35	14.29
2.51 - 3.25	144	58.78
3.26 - 4.00	66	26.93
รวม	245	100.00

เกรดเฉลี่ยโดยเฉลี่ย 3.00 เกรดเฉลี่ยต่ำสุด 2.07 และเกรดเฉลี่ยสูงสุด 3.86

จากตารางที่ 5 พบว่านักศึกษาคณะสัตวศาสตร์และเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยแม่โจ้ ที่ตอบแบบสอบถาม มีจำนวนรวมทั้งสิ้น 245 คน ส่วนใหญ่มีผลการเรียนเฉลี่ยภาคการศึกษาต่ำสุดช่วง 2.51 - 3.25 จำนวน 144 คน คิดเป็นร้อยละ 58.78 รองลงมาได้แก่มีผลการเรียนเฉลี่ยภาคการศึกษาต่ำสุดช่วง 3.26 - 4.00 จำนวน 66 คน คิดเป็นร้อยละ 26.93 และมีผลการเรียนเฉลี่ยภาคการศึกษาต่ำสุดช่วง 2.00 - 2.50 น้อยที่สุด จำนวน 35 คน คิดเป็นร้อยละ 14.29 ตามลำดับ

ตารางที่ 6 แสดงจำนวน และร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามผลการเรียนเฉลี่ยสะสม

ผลการเรียนเฉลี่ยสะสม	จำนวน	ร้อยละ
2.00 - 2.50	35	14.29
2.51 - 3.25	165	67.35
3.26 - 4.00	45	18.36
รวม	245	100.00

เกรดเฉลี่ยโดยเฉลี่ย 2.96 เกรดเฉลี่ยต่ำสุด 2.14 และเกรดเฉลี่ยสูงสุด 3.75

จากตารางที่ 6 พบว่านักศึกษาคณะสัตวศาสตร์และเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยแม่โจ้ ที่ตอบแบบสอบถามมีจำนวนรวมทั้งสิ้น 245 คน ส่วนใหญ่มีผลการเรียนเฉลี่ยสะสมช่วง 2.51 - 3.25 จำนวน 165 คน คิดเป็นร้อยละ 67.35 รองลงมาได้แก่มีผลการเรียนเฉลี่ยสะสมช่วง 3.26 - 4.00 จำนวน 45 คน

คิดเป็นร้อยละ 18.36 และมีผลการเรียนเฉลี่ยสะสมช่วง 2.00 - 2.50 น้อยที่สุด จำนวน 35 คน คิดเป็นร้อยละ 14.29 ตามลำดับ

ตารางที่ 7 แสดงจำนวน และร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามลำดับในครอบครัว

ลำดับในครอบครัว	จำนวน	ร้อยละ
เป็นบุตรคนโต	85	34.69
เป็นบุตรคนกลาง	30	12.24
เป็นบุตรคนสุดท้อง	90	36.73
เป็นบุตรคนเดียว	40	16.34
รวม	245	100.00

จากตารางที่ 7 พบว่านักศึกษาคณะสัตวศาสตร์และเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยแม่โจ้ ที่ตอบแบบสอบถาม มีจำนวนรวมทั้งสิ้น 245 คน เป็นบุตรคนสุดท้องมากที่สุดจำนวน 90 คน คิดเป็นร้อยละ 36.73 รองลงมาได้แก่เป็นบุตรคนโต จำนวน 85 คน คิดเป็นร้อยละ 34.69 ลำดับถัดมาเป็นบุตรคนเดียวจำนวน 40 คน คิดเป็นร้อยละ 16.34 และเป็นบุตรคนกลางน้อยที่สุด จำนวน 30 คน คิดเป็นร้อยละ 12.24 ตามลำดับ

ตารางที่ 8 แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามจำนวนพี่น้อง

จำนวนพี่น้อง	จำนวน	ร้อยละ
1 คน	43	17.55
2 คน	133	54.29
3 คน	62	25.31
4 คน	7	2.85
รวม	245	100.00

จำนวนพี่น้องโดยเฉลี่ย 2 คน จำนวนพี่น้องสูงสุด 4 คน และจำนวนพี่น้องน้อยที่สุด 1 คน

จากตารางที่ 8 พบว่านักศึกษาคณะสัตวศาสตร์และเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยแม่โจ้ที่ตอบแบบสอบถามมีจำนวนรวมทั้งสิ้น 245 คน ส่วนใหญ่มีจำนวนพี่น้อง 2 คน จำนวน 133 คน คิดเป็นร้อยละ 54.29 รองลงมาได้แก่มีจำนวนพี่น้อง 3 คน จำนวน 62 คน คิดเป็นร้อยละ 25.31 ลำดับถัดมา มี

จำนวนพี่น้อง 1 คน จำนวน 43 คน คิดเป็นร้อยละ 17.55 และมีจำนวนพี่น้อง 4 คน เป็นจำนวนน้อยที่สุดจำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 2.85 ตามลำดับ

ตารางที่ 9 แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามบุคคลที่อาศัยอยู่ด้วยเป็นส่วนใหญ่

บุคคลที่อาศัยอยู่ด้วยเป็นส่วนใหญ่	จำนวน	ร้อยละ
บิดาและมารดา	90	36.73
ญาติพี่น้อง	49	20.00
เฉพาะบิดา	3	1.22
เฉพาะมารดา	8	3.27
เพื่อน	68	27.76
อยู่คนเดียว	27	11.02
รวม	245	100.00

จากตารางที่ 9 พบว่านักศึกษาคณะสัตวศาสตร์และเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยแม่โจ้ ที่ตอบแบบสอบถาม มีจำนวนรวมทั้งสิ้น 245 คน อยู่กับบิดาและมารดามากที่สุด จำนวน 90 คน คิดเป็นร้อยละ 36.73 รองลงมาได้แก่ อยู่กับเพื่อนจำนวน 68 คน คิดเป็นร้อยละ 27.76 ลำดับถัดมา อยู่กับญาติพี่น้องจำนวน 49 คน คิดเป็นร้อยละ 20.00 อยู่คนเดียวจำนวน 27 คน คิดเป็นร้อยละ 11.02 อยู่กับเฉพาะมารดา จำนวน 8 คน คิดเป็นร้อยละ 3.27 และอยู่กับเฉพาะบิดาน้อยที่สุด จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 1.22 ตามลำดับ

ตารางที่ 10 แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามสถานภาพของบิดา/มารดา

สถานภาพของบิดา/มารดา	จำนวน	ร้อยละ
อยู่ด้วยกัน	220	89.80
แยกกันอยู่	12	4.90
บิดาและ/หรือมารดาเสียชีวิต	13	5.30
รวม	245	100.00

จากตารางที่ 10 พบว่านักศึกษาคณะสัตวศาสตร์และเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยแม่โจ้ ที่ตอบแบบสอบถาม มีจำนวนรวมทั้งสิ้น 245 คน ส่วนใหญ่บิดา/มารดาอยู่ด้วยกัน จำนวน 220 คน คิดเป็นร้อยละ 89.80 รองลงมาได้แก่บิดาและ/หรือมารดาเสียชีวิต จำนวน 13 คน คิดเป็นร้อยละ 5.31 และบิดาและ/หรือมารดาแยกกันอยู่น้อยที่สุด จำนวน 12 คน คิดเป็นร้อยละ 4.90 ตามลำดับ

ตารางที่ 11 แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามอาชีพบิดา

อาชีพบิดา	จำนวน	ร้อยละ
ข้าราชการ	35	14.29
พนักงานรัฐวิสาหกิจ	21	8.57
รับจ้าง	12	4.90
ค้าขาย/ธุรกิจส่วนตัว	71	28.98
เกษตรกร	83	33.88
พนักงานบริษัทเอกชน	10	4.08
พ่อบ้าน/ว่างงาน	6	2.45
อื่นๆ	7	2.86
รวม	245	100.00

จากตารางที่ 11 พบว่านักศึกษาคณะสัตวศาสตร์และเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยแม่โจ้ ที่ตอบแบบสอบถาม มีจำนวนรวมทั้งสิ้น 245 คนบิดามีอาชีพเกษตรกรมากที่สุด จำนวน 83 คน คิดเป็นร้อยละ 33.88 รองลงมาได้แก่ค้าขาย/ธุรกิจส่วนตัวจำนวน 71 คน คิดเป็นร้อยละ 28.98 ลำดับถัดมาข้าราชการจำนวน 35 คน คิดเป็นร้อยละ 14.29 พนักงานรัฐวิสาหกิจ จำนวน 21 คน คิดเป็นร้อยละ 8.57 รับจ้างจำนวน 12 คน คิดเป็นร้อยละ 4.90 พนักงานบริษัทเอกชนจำนวน 10 คน คิดเป็นร้อยละ 4.08 และบิดาเสียชีวิต จำนวน 7 คนคิดเป็นร้อยละ 2.86 และบิดาเป็นพ่อบ้าน/ว่างงาน น้อยที่สุด จำนวน 6 คน คิดเป็นร้อยละ 2.45 ตามลำดับ

ตารางที่ 12 แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามอาชีพมารดา

อาชีพมารดา	จำนวน	ร้อยละ
ข้าราชการ	19	7.76
พนักงานรัฐวิสาหกิจ	11	4.49
รับจ้าง	15	6.12
ค้าขาย/ธุรกิจส่วนตัว	92	37.55
เกษตรกร	81	33.06
พนักงานบริษัทเอกชน	6	2.45
แม่บ้าน/ว่างงาน	16	6.53
อื่นๆ	5	2.04
รวม	245	100.00

จากตารางที่ 12 พบว่านักศึกษาคณะสัตวศาสตร์และเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยแม่โจ้ ที่ตอบแบบสอบถาม มีจำนวนรวมทั้งสิ้น 245 คน มารดามีอาชีพค้าขาย/ธุรกิจส่วนตัวมากที่สุดจำนวน 92 คน คิดเป็นร้อยละ 37.55 รองลงมาได้แก่ เกษตรกรจำนวน 81คน คิดเป็นร้อยละ 33.06 ลำดับถัดมา ข้าราชการ จำนวน 19 คน คิดเป็นร้อยละ 7.76 แม่บ้าน/ว่างงานจำนวน 16 คน คิดเป็นร้อยละ 6.53 รับจ้างจำนวน 15 คน คิดเป็นร้อยละ 6.12 พนักงานรัฐวิสาหกิจจำนวน 11คน คิดเป็นร้อยละ 4.49 พนักงานบริษัทเอกชนจำนวน 6 คน คิดเป็นร้อยละ 2.45 และมารดาเสียชีวิตน้อยที่สุด จำนวน 5 คนคิดเป็นร้อยละ 2.04 ตามลำดับ

ตารางที่ 13 แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามจำนวนเพื่อนสนิท

จำนวนเพื่อนสนิท	จำนวน	ร้อยละ
1-2 คน	32	13.06
3-4 คน	96	39.18
5-6 คน	79	32.24
7 คนขึ้นไป	38	15.51
รวม	245	100.00

จำนวนเพื่อนสนิทโดยเฉลี่ย 4 คน จำนวนเพื่อนสนิทมากที่สุด 10 คน
และจำนวนเพื่อนสนิทน้อยที่สุด 1 คน

จากตารางที่ 13 พบว่านักศึกษาคณะสัตวศาสตร์และเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยแม่โจ้ ที่ตอบแบบสอบถามมีจำนวนรวมทั้งสิ้น 245 คน มีจำนวนเพื่อนสนิท 3-4 คน มากที่สุด จำนวน 96 คน คิดเป็นร้อยละ 39.18 รองลงมาได้แก่มีจำนวนเพื่อนสนิท 5-6 คน จำนวน 79 คน คิดเป็นร้อยละ 32.24 ลำดับถัดมามีจำนวนเพื่อนสนิท 7 คนขึ้นไป จำนวน 38 คน คิดเป็นร้อยละ 15.51 และมีจำนวนเพื่อนสนิท 1-2 คนน้อยที่สุด จำนวน 32 คน คิดเป็นร้อยละ 13.06 ตามลำดับ

ตารางที่ 14 แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามประวัติการทำงานพิเศษหรือรายได้เสริมในช่วง 6 เดือนที่ผ่านมา

ประวัติการทำงานพิเศษหรือรายได้เสริมในช่วง 6 เดือนที่ผ่านมา	จำนวน	ร้อยละ
ทำ	79	32.24
ไม่ทำ	166	67.76
รวม	245	100.00

จากตารางที่ 14 พบว่านักศึกษาคณะสัตวศาสตร์และเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยแม่โจ้ ที่ตอบแบบสอบถามมีจำนวนรวมทั้งสิ้น 245 คน ส่วนใหญ่ไม่ทำงานพิเศษหรือรายได้เสริมในช่วง 6 เดือนที่ผ่านมา จำนวน 166 คน คิดเป็นร้อยละ 67.76 และทำงานพิเศษหรือรายได้เสริมในช่วง 6 เดือนที่ผ่านมาจำนวน 79 คน คิดเป็นร้อยละ 32.24 ตามลำดับ

ตารางที่ 15 แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามการเป็นผู้ริเริ่มหรือผู้มีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมของนักศึกษา

การเป็นผู้ริเริ่ม หรือผู้มีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมของนักศึกษา	จำนวน	ร้อยละ
เคย	139	56.73
ไม่เคย	106	43.27
รวม	245	100.00

จากตารางที่ 15 พบว่านักศึกษาคณะสัตวศาสตร์และเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยแม่โจ้ที่ตอบแบบสอบถาม มีจำนวนรวมทั้งสิ้น 245 คน ส่วนใหญ่เคยเป็นผู้ริเริ่มหรือผู้มีส่วนร่วมในการจัด

กิจกรรมของนักศึกษาจำนวน 139 คน คิดเป็นร้อยละ 56.73 และไม่เคยเป็นผู้ริเริ่มหรือผู้มีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมของนักศึกษา จำนวน 106 คน คิดเป็นร้อยละ 43.27 ตามลำดับ

ตารางที่ 16 แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามการสมัครเข้าร่วมกิจกรรมสโมสรนักศึกษาโดยสมัครใจ

สมัครเข้าร่วมกิจกรรมสโมสรนักศึกษา โดยสมัครใจ	จำนวน	ร้อยละ
เคย	215	87.76
ไม่เคย	30	12.24
รวม	245	100.00

จากตารางที่ 16 พบว่านักศึกษาคณะสัตวศาสตร์และเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยแม่โจ้ ที่ตอบแบบสอบถามมีจำนวนรวมทั้งสิ้น 245 คน เคยสมัครเข้าร่วมกิจกรรมสโมสรนักศึกษาโดยสมัครใจจำนวน 215 คน คิดเป็นร้อยละ 87.76 และไม่เคยสมัครเข้าร่วมกิจกรรมสโมสรนักศึกษาโดยสมัครใจจำนวน 30 คน คิดเป็นร้อยละ 12.24 ตามลำดับ

ตารางที่ 17 แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามระดับความเต็มใจในการเข้าร่วมกิจกรรมที่ทางสโมสรนักศึกษาหรือมหาวิทยาลัยจัดให้

ระดับความเต็มใจในการเข้าร่วม กิจกรรมที่ทางองค์กรจัดให้	จำนวน	ร้อยละ
ไม่เต็มใจอย่างยิ่ง	0	0.00
ไม่เต็มใจ	0	0.00
เฉยๆ	58	23.67
เต็มใจ	175	71.43
เต็มใจอย่างยิ่ง	12	4.90
รวม	245	100.00

จากตารางที่ 17 พบว่านักศึกษาคณะสัตวศาสตร์และเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยแม่โจ้ที่ตอบแบบสอบถาม มีจำนวนรวมทั้งสิ้น 245 คน มีความเต็มใจในการเข้าร่วมกิจกรรมที่ทางสโมสรนักศึกษาหรือมหาวิทยาลัยจัดให้ อยู่ในระดับเต็มใจมากที่สุด จำนวน 175 คน คิดเป็นร้อยละ 71.43

รองลงมาได้แก่มีความเต็มใจในการเข้าร่วมกิจกรรมที่ทางสโมสรนักศึกษาหรือมหาวิทยาลัยจัดให้อยู่ในระดับเลขๆ จำนวน 58 คน คิดเป็นร้อยละ 23.67 และมีความเต็มใจในการเข้าร่วมกิจกรรมที่ทางสโมสรนักศึกษาหรือมหาวิทยาลัยจัดให้อยู่ในระดับเต็มใจอย่างยิ่งน้อยที่สุด จำนวน 12 คน คิดเป็นร้อยละ 4.90 ตามลำดับ

ตารางที่ 18 แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามการเรียนรู้เกี่ยวกับเจ็ดอุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผลสูง

การเรียนรู้เกี่ยวกับเจ็ดอุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผลสูง	จำนวน	ร้อยละ
เคย	178	72.65
ไม่เคย	67	27.35
รวม	245	100.00

จากตารางที่ 18 พบว่านักศึกษาคณะสัตวศาสตร์และเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยแม่โจ้ที่ตอบแบบสอบถาม มีจำนวนรวมทั้งสิ้น 245 คน ส่วนใหญ่เคยมีประสบการณ์การเรียนรู้เกี่ยวกับเจ็ดอุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผลสูงจำนวน 178 คน คิดเป็นร้อยละ 72.65 และไม่เคยมีประสบการณ์การเรียนรู้เกี่ยวกับเจ็ดอุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผลสูงจำนวน 67 คน คิดเป็นร้อยละ 27.35ตามลำดับ

ส่วนที่ 2 การวิเคราะห์ปัญหาข้อใจ ความสมดุลในการดำเนินชีวิต กลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะส่วนบุคคล กลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคม อุปนิสัยที่ 1 ถึงอุปนิสัยที่ 7 และ 7 อุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผลสูง

2.1 การวิเคราะห์ปัญหาข้อใจ ความสมดุลในการดำเนินชีวิต กลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะส่วนบุคคล กลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคม อุปนิสัยที่ 1 ถึงอุปนิสัยที่ 7 และ 7 อุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผลสูง โดยใช้ความถี่ (Frequency) ร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย (Mean) ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) ผลการวิเคราะห์มีดังนี้ (ตารางที่ 19 - ตารางที่ 29)

ตารางที่ 19 แสดงจำนวน ร้อยละ และค่าเฉลี่ยของระดับบัญชีอารมณ์

บัญชีอารมณ์	ระดับอุปนิสัย						ค่าเฉลี่ย	การแปลความหมาย
	น้อยที่สุด	น้อย	ค่อนข้างน้อย	ค่อนข้างมาก	มาก	มากที่สุด		
ฉันแสดงความเมตตาและความเห็นอกเห็นใจต่อผู้อื่น	0 (0.00)	0 (0.00)	5 (2.04)	120 (48.98)	115 (46.94)	5 (2.04)	4.49	มาก
ฉันเป็นคนรักชาติสัญญาและให้ความสำคัญต่อข้อผูกพัน	0 (0.00)	0 (0.00)	0 (0.00)	46 (18.78)	134 (54.69)	65 (26.53)	5.08	มาก
ฉันไม่พุดถึงสิ่งที่ไม่ดีของผู้อื่นลับหลัง	0 (0.00)	6 (2.45)	42 (17.14)	79 (32.24)	88 (35.92)	30 (12.24)	4.38	มาก
ผลรวมของค่าเฉลี่ยอุปนิสัย							4.65	มาก

จากตารางที่ 19 พบว่า ผลรวมของค่าเฉลี่ยบัญชีอารมณ์ของนักศึกษาคณะสัตวศาสตร์และเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยแม่โจ้ ที่ตอบแบบสอบถาม มีจำนวนรวมทั้งสิ้น 245 คน มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.65

ในส่วนของอุปนิสัยย่อย ฉันเป็นคนรักชาติสัญญาและให้ความสำคัญต่อข้อผูกพัน อุปนิสัยย่อย ฉันแสดงความเมตตาและความเห็นอกเห็นใจต่อผู้อื่น และอุปนิสัยย่อย ฉันไม่พุดถึงสิ่งที่ไม่ดีของผู้อื่นลับหลัง มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 5.08 , 4.49 และ 4.38 ตามลำดับ

All rights reserved

ตารางที่ 20 แสดงจำนวน ร้อยละ และค่าเฉลี่ยของระดับความสมดุลในการดำเนินชีวิต

ความสมดุลในการดำเนินชีวิต	ระดับอุปนิสัย						ค่าเฉลี่ย	การแปลความหมาย
	น้อยที่สุด	น้อย	ค่อนข้างน้อย	ค่อนข้างมาก	มาก	มากที่สุด		
ฉันสามารถใช้เวลาอย่างสมดุลในแง่มุมต่างๆ ของชีวิต การทำงาน ครอบครัว เพื่อน และอื่นๆ ได้ อย่างเหมาะสม	6 (2.45)	9 (3.67)	39 (15.92)	76 (31.02)	87 (35.51)	28 (11.43)	4.28	ค่อนข้างมาก
เวลาทำงาน ฉันคำนึงถึงจุดสนใจและความต้องการของคนที่ฉันกำลังทำงานให้	2 (0.82)	8 (3.27)	31 (12.65)	90 (36.73)	103 (42.04)	11 (4.49)	4.29	ค่อนข้างมาก
ฉันทุ่มเทในสิ่งที่ฉันทำ แต่ไม่ถึงกับทำให้หมดแรงหรือหมดสภาพ	1 (0.41)	2 (0.82)	14 (5.71)	81 (33.06)	123 (50.20)	24 (9.80)	4.61	มาก
ผลรวมของค่าเฉลี่ยอุปนิสัย							4.39	มาก

จากตารางที่ 20 พบว่าผลรวมของค่าเฉลี่ยระดับความสมดุลในการดำเนินชีวิตของนักศึกษาคณะสัตวศาสตร์และเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยแม่โจ้ ที่ตอบแบบสอบถาม มีจำนวนรวมทั้งสิ้น 245 คนมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.39

ในส่วนของอุปนิสัยย่อย ฉันทุ่มเทในสิ่งที่ฉันทำ แต่ไม่ถึงกับทำให้หมดแรงหรือหมดสภาพ ค่าเฉลี่ยอุปนิสัยอยู่ในระดับค่อนข้างมาก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.61 อุปนิสัยย่อย เวลาทำงาน ฉันคำนึงถึงจุดสนใจและความต้องการของคนที่ฉันกำลังทำงานให้ และอุปนิสัยย่อย ฉันสามารถให้

เวลาอย่างสมดุลในแง่มุมต่างๆ ของชีวิต การงาน ครอบครัว เพื่อน และอื่นๆ ได้อย่างเหมาะสม
ค่าเฉลี่ยอุปนิสัยอยู่ในระดับค่อนข้างมาก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.29 และ 4.28 ตามลำดับ

ตารางที่ 21 แสดงจำนวน ร้อยละ และค่าเฉลี่ยของระดับอุปนิสัยที่ 1 ปี-โปรแอกทีฟ

อุปนิสัยที่ 1 ปี-โปรแอกทีฟ	ระดับอุปนิสัย						ค่าเฉลี่ย	การแปล ความหมาย
	น้อย ที่สุด	น้อย	ค่อนข้างน้อย	ค่อนข้างมาก	มาก	มาก ที่สุด		
ฉันควบคุมชีวิตตัวเอง ได้	0 (0.00)	1 (0.41)	4 (1.63)	26 (10.61)	164 (66.94)	50 (20.41)	5.05	มาก
ฉันทุ่มเท ความสามารถในสิ่งที่ ฉันสามารถทำได้ มากกว่าในสิ่งที่ฉันไม่ สามารถทำได้	0 (0.00)	0 (0.00)	4 (1.63)	79 (32.24)	140 (57.14)	22 (8.98)	4.73	มาก
ฉันรับผิดชอบต่อ อารมณ์และการกระทำ ของฉันมากกว่าที่จะ โทษผู้อื่นหรือสิ่งรอบ ข้าง	0 (0.00)	0 (0.00)	21 (8.57)	93 (37.96)	100 (40.82)	31 (12.65)	4.58	มาก
ผลรวมของค่าเฉลี่ยอุปนิสัย							4.79	มาก

จากตารางที่ 21 พบว่าผลรวมของค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยที่ 1 ปี-โปรแอกทีฟของนักศึกษา
คณะศึกษาศาสตร์และเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยแม่โจ้ ที่ตอบแบบสอบถาม มีจำนวนรวมทั้งสิ้น 245 คน
มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.79

ในส่วนของอุปนิสัยย่อย ฉันควบคุมชีวิตตัวเองได้ อุปนิสัยย่อย ฉันทุ่มเทความสามารถใน
สิ่งที่ฉันสามารถทำได้มากกว่าในสิ่งที่ฉันไม่สามารถทำได้ และอุปนิสัยย่อย ฉันรับผิดชอบต่ออารมณ์
และการกระทำของฉันมากกว่าที่จะโทษผู้อื่นหรือสิ่งรอบข้าง มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ย
เท่ากับ 5.05 ,4.73และ 4.58 ตามลำดับ

ตารางที่ 22 แสดงจำนวน ร้อยละ และค่าเฉลี่ยของระดับอุปนิสัยที่ 2 เริ่มต้นด้วยจุดมุ่งหมายในใจ

อุปนิสัยที่ 2 เริ่มต้นด้วย จุดมุ่งหมายในใจ	ระดับอุปนิสัย						ค่าเฉลี่ย	การแปล ความหมาย
	น้อย ที่สุด	น้อย	ค่อนข้างน้อย	ค่อนข้างมาก	มาก	มาก ที่สุด		
ฉันรู้ว่าฉันต้องการ ความสำเร็จอะไรใน ชีวิต	4 (1.63)	9 (3.67)	19 (7.76)	59 (24.08)	92 (37.55)	62 (25.31)	4.68	มาก
ฉันจัดการและ เตรียมสิ่งต่าง ๆ เพื่อไม่ต้องทำสิ่ง นั้นๆ แบบฉุกเฉิน	1 (0.41)	1 (0.41)	16 (6.53)	73 (29.80)	128 (52.24)	26 (10.61)	4.65	มาก
ฉันเริ่มต้นแต่ละ สัปดาห์ด้วย เป้าหมายที่ชัดเจนว่า ฉันต้องการทำอะไร ให้สำเร็จ	0 (0.00)	0 (0.00)	41 (16.73)	95 (38.78)	92 (37.55)	17 (6.94)	4.35	มาก
ผลรวมของค่าเฉลี่ยอุปนิสัย							4.56	มาก

จากตารางที่ 22 พบว่าผลรวมของค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยที่ 2 เริ่มต้นด้วยจุดมุ่งหมายในใจ
ของนักศึกษาคณะสัตวศาสตร์และเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยแม่โจ้ ที่ตอบแบบสอบถาม มีจำนวนรวม
ทั้งสิ้น 245 คน มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.56

ในส่วนของอุปนิสัยย่อย ฉันรู้ว่าฉันต้องการความสำเร็จอะไรในชีวิต อุปนิสัยย่อย ฉัน
จัดการและเตรียมสิ่งต่างๆ เพื่อไม่ต้องทำสิ่งนั้นๆ แบบฉุกเฉิน และอุปนิสัยย่อย ฉันเริ่มต้นแต่ละ
สัปดาห์ด้วยเป้าหมายที่ชัดเจนว่าฉันต้องการทำอะไรให้สำเร็จ มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ย
เท่ากับ 4.68 ,4.65 และ 4.35 ตามลำดับ

ตารางที่ 23 แสดงจำนวน ร้อยละ และค่าเฉลี่ยของระดับอุปนิสัยที่ 3 ทำสิ่งที่สำคัญก่อน

อุปนิสัยที่ 3 ทำสิ่งที่สำคัญก่อน	ระดับอุปนิสัย						ค่าเฉลี่ย	การแปล ความหมาย
	น้อย ที่สุด	น้อย	ค่อนข้างน้อย	ค่อนข้างมาก	มาก	มาก ที่สุด		
ฉันมีวินัยในการทำ ตามแผนต่างๆ (ไม่ ผัดวันประกันพรุ่ง ไม่ปล่อยเวลาให้สูญ เปล่า และอื่นๆ)	0 (0.00)	1 (0.41)	52 (21.22)	87 (35.51)	86 (35.10)	19 (7.76)	4.29	ค่อนข้างมาก
ฉันไม่ยอมให้ กิจกรรมต่างๆ ที่ สำคัญที่ต้องทำใน ชีวิตหายไปเพราะ กิจกรรมที่วุ่นวาย อื่นๆ ในแต่ละวัน	0 (0.00)	6 (2.45)	30 (12.24)	98 (40.00)	95 (38.78)	16 (6.53)	4.35	มาก
สิ่งต่างๆ ที่ฉันทำทุก วันมีความหมายและ เป็นส่วนหนึ่งที่ช่วย ให้ฉันไปสู่เป้าหมาย ที่วางไว้ในชีวิต	0 (0.00)	3 (1.22)	31 (12.65)	101 (41.22)	91 (37.14)	19 (7.76)	4.38	มาก
ผลรวมของค่าเฉลี่ยอุปนิสัย							4.34	มาก

จากตารางที่ 23 พบว่าผลรวมของค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยที่ 3 ทำสิ่งที่สำคัญก่อนของ
นักศึกษาคณะสัตวศาสตร์และเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยแม่โจ้ ที่ตอบแบบสอบถาม มีจำนวนรวมทั้งสิ้น
245 คน มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากโดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.34

ในส่วนของอุปนิสัยย่อยสิ่งต่างๆ ที่ฉันทำทุกวันมีความหมายและเป็นส่วนหนึ่งที่ช่วยให้ฉัน
ไปสู่เป้าหมายที่วางไว้ในชีวิต อุปนิสัยย่อย ฉันไม่ยอมให้กิจกรรมต่างๆ ที่สำคัญที่ต้องทำในชีวิต
หายไปเพราะกิจกรรมที่วุ่นวายอื่นๆ ในแต่ละวันมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.38,

4.35 ส่วนอุปนิสัยย่อย ฉันทิวินัยในการทำตามแผนต่างๆ (ไม่ฝัดวันประกันพรง ไม่ปล่อยเวลาให้สูญเปล่า และอื่นๆ) มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับค่อนข้างมาก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.29 ตามลำดับ

ตารางที่ 24 แสดงจำนวน ร้อยละ และค่าเฉลี่ยของระดับอุปนิสัยที่ 4 คิดแบบชนะ/ชนะ

อุปนิสัยที่ 4 คิดแบบชนะ/ชนะ	ระดับอุปนิสัย						ค่าเฉลี่ย	การแปล ความหมาย
	น้อย ที่สุด	น้อย	ค่อนข้างน้อย	ค่อนข้างมาก	มาก	มากที่สุด		
ฉันทิให้ความสำคัญกับความสำเร็จของผู้อื่นเท่ากับของตัวเอง	0 (0.00)	2 (0.82)	24 (9.80)	97 (39.59)	104 (42.45)	18 (7.35)	4.46	มาก
ฉันทิให้ความร่วมมือกับผู้อื่น	0 (0.00)	0 (0.00)	6 (2.45)	69 (28.16)	146 (59.59)	24 (9.80)	4.77	มาก
เวลาแก้ไขข้อขัดแย้ง ฉันทิพยายามหาวิธีที่ทำให้ทุกฝ่ายได้ประโยชน์	0 (0.00)	3 (1.22)	11 (4.49)	95 (38.78)	113 (46.12)	23 (9.39)	4.58	มาก
ผลรวมของค่าเฉลี่ยอุปนิสัย							4.60	มาก

จากตารางที่ 24 พบว่าผลรวมของค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยที่ 4 คิดแบบชนะ/ชนะ ของ นักศึกษาคณะศึกษาศาสตร์และเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยแม่โจ้ ที่ตอบแบบสอบถามมีจำนวนรวมทั้งสิ้น 245 คน มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.60

ในส่วนของอุปนิสัยย่อย ฉันทิให้ความร่วมมือกับผู้อื่น อุปนิสัยย่อย เวลาแก้ไขข้อขัดแย้ง ฉันทิพยายามหาวิธีที่ทำให้ทุกฝ่ายได้ประโยชน์ และอุปนิสัยย่อย ฉันทิให้ความสำคัญกับความสำเร็จของผู้อื่น เท่าๆ กับของตัวเอง มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.77, 4.58 และ 4.46 ตามลำดับ

ตารางที่ 25 แสดงจำนวน ร้อยละ และค่าเฉลี่ยของระดับอุปนิสัยที่ 5 เข้าใจผู้อื่น ก่อนจะให้ผู้อื่นเข้าใจ
เรา

อุปนิสัยที่ 5 เข้าใจผู้อื่นก่อนจะให้ ผู้อื่นเข้าใจเรา	ระดับอุปนิสัย						ค่าเฉลี่ย	การแปล ความหมาย
	น้อย ที่สุด	น้อย	ค่อนข้างน้อย	ค่อนข้างมาก	มาก	มาก ที่สุด		
ฉันเป็นคนอ่อนไหว ต่อความรู้สึกของคน อื่น	1 (0.41)	2 (0.82)	36 (14.69)	82 (33.47)	85 (34.69)	39 (15.92)	4.49	มาก
ฉันพยายามทำความเข้าใจถึงมุมมองของ ผู้อื่น	0 (0.00)	0 (0.00)	13 (5.31)	64 (26.12)	128 (52.24)	40 (16.33)	4.80	มาก
เวลาฟัง ฉันพยายาม มองสิ่งต่างๆจาก มุมมองของคนอื่น ไม่ใช่แค่ของฉัน อย่างเดียว	0 (0.00)	0 (0.00)	9 (3.67)	72 (29.39)	125 (51.02)	39 (15.92)	4.79	มาก
ผลรวมของค่าเฉลี่ยอุปนิสัย							4.69	มาก

จากตารางที่ 25 พบว่าผลรวมของค่าเฉลี่ยอุปนิสัยที่ 5 เข้าใจผู้อื่นก่อนจะให้ผู้อื่นเข้าใจเรา
ของนักศึกษาคณะสัตวศาสตร์และเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยแม่โจ้ ที่ตอบแบบสอบถาม มีจำนวนรวม
ทั้งสิ้น 245 คน มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.69

ในส่วนของอุปนิสัยย่อย ฉันพยายามทำความเข้าใจถึงมุมมองของผู้อื่น อุปนิสัยย่อย เวลา
ฟังฉันพยายามมองสิ่งต่างๆ จากมุมมองของคนอื่น ไม่ใช่แค่ของฉันอย่างเดียว และอุปนิสัยย่อย ฉันเป็น
คนอ่อนไหวต่อความรู้สึกของคนอื่น มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.80, 4.79 และ
4.49 ตามลำดับ

ตารางที่ 26 แสดงจำนวน ร้อยละ และค่าเฉลี่ยของระดับอุปนิสัยที่ 6 ฝึกพลังประสานความต่าง

อุปนิสัยที่ 6 การฝึกพลัง ประสานความต่าง	ระดับอุปนิสัย						ค่าเฉลี่ย	การแปล ความหมาย
	น้อย ที่สุด	น้อย	ค่อนข้างน้อย	ค่อนข้างมาก	มาก	มากที่สุด		
ฉันให้คุณค่าและ ค้นหาความสามารถ ที่อยู่ภายในของผู้อื่น	0 (0.00)	1 (0.41)	22 (8.98)	95 (38.78)	101 (41.22)	26 (10.61)	4.53	มาก
ฉันเป็นคนที่ สร้างสรรค์ในการ แสวงหา แนวความคิดและ วิธีแก้ไขปัญหาที่ ใหม่และดีกว่า	3 (1.22)	7 (2.86)	65 (26.53)	88 (35.92)	66 (26.94)	16 (6.53)	4.04	ค่อนข้างมาก
ฉันชอบกระตุ้นให้ ผู้อื่นแสดงความคิด ให้เห็น	0 (0.00)	0 (1.63)	42 (17.14)	75 (30.61)	96 (39.18)	28 (11.43)	4.42	มาก
ผลรวมของค่าเฉลี่ยอุปนิสัย							4.33	ค่อนข้างมาก

จากตารางที่ 26 พบว่าผลรวมของค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยที่ 6 การฝึกพลังประสานความต่างของนักศึกษาคณะสัตวศาสตร์และเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยแม่โจ้ ที่ตอบแบบสอบถาม มีจำนวนรวมทั้งสิ้น 245 คน มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับค่อนข้างมากโดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.33

ในส่วนของอุปนิสัยย่อย ฉันให้คุณค่าและค้นหาความสามารถที่อยู่ภายในของผู้อื่น และอุปนิสัยย่อย ฉันชอบกระตุ้นให้ผู้อื่นแสดงความคิดเห็น มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.53 และ 4.42 ส่วนอุปนิสัยย่อย ฉันเป็นคนที่สร้างสรรค์ในการแสวงหาแนวความคิดและวิธีแก้ไขปัญหาที่ใหม่และดีกว่า มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับค่อนข้างมากโดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.04 ตามลำดับ

ตารางที่ 27 แสดงจำนวน ร้อยละ และค่าเฉลี่ยของระดับอุปนิสัยที่ 7 กลับเลื่อยให้คมอยู่เสมอ

อุปนิสัยที่ 7 การลับเลื่อยให้คม อยู่เสมอ	ระดับอุปนิสัย						ค่าเฉลี่ย	การแปล ความหมาย
	น้อย ที่สุด	น้อย	ค่อนข้างน้อย	ค่อนข้างมาก	มาก	มาก ที่สุด		
ฉันให้ความสำคัญ กับสุขภาพกายและ ความเป็นอยู่ที่ดีของ ฉัน	1 (0.41)	0 (0.00)	19 (7.76)	77 (31.43)	107 (43.67)	41 (16.73)	4.68	มาก
ฉันพยายามอย่าง หนักที่จะสร้างและ ปรับปรุง ความสัมพันธ์กับ ผู้อื่น	0 (0.00)	3 (1.22)	15 (6.12)	73 (29.80)	108 (44.08)	46 (18.78)	4.73	มาก
ฉันใช้เวลาในการหา ความหมายและ ความสุขในชีวิต	1 (0.41)	0 (0.00)	13 (5.31)	80 (32.65)	113 (46.12)	38 (15.51)	4.71	มาก
ผลรวมของค่าเฉลี่ยอุปนิสัย							4.71	มาก

จากตารางที่ 27 พบว่า ผลรวมของค่าระดับเฉลี่ยอุปนิสัยที่ 7 การลับเลื่อยให้คมอยู่เสมอ ของนักศึกษาคณะสัตวศาสตร์และเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยแม่โจ้ ที่ตอบแบบสอบถาม มีจำนวนรวมทั้งสิ้น 245 คน มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากโดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.71

ในส่วนของอุปนิสัยย่อย ฉันพยายามอย่างหนักที่จะสร้างและปรับปรุงความสัมพันธ์กับผู้อื่น อุปนิสัยย่อย ฉันใช้เวลาในการหาความหมายและมีความสุขในชีวิต และอุปนิสัยย่อยฉันให้ความสำคัญกับสุขภาพกายและความเป็นอยู่ที่ดีของฉัน มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากโดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.73 , 4.71 และ 4.68 ตามลำดับ

ตารางที่ 28 แสดงสรุปค่าเฉลี่ยระดับบัญชีขอมใจ ความสมดุลในการดำเนินชีวิต 7 อุปนิสัยพัฒนาผู้ที่มี
 ประสิทธิภาพสูง แยกแสดงรายอุปนิสัย กลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะส่วนตัว กลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะใน
 สังคม และ 7 อุปนิสัยพัฒนาผู้ที่มีประสิทธิภาพสูง

อุปนิสัย	คะแนนเฉลี่ย	แปลผล
บัญชีขอมใจ	4.65	มาก
ความสมดุลในการดำเนินชีวิต	4.39	มาก
อุปนิสัยที่ 1 บี-โปรแอกทีฟ	4.79	มาก
อุปนิสัยที่ 2 เริ่มต้นด้วยจุดมุ่งหมายในใจ	4.56	มาก
อุปนิสัยที่ 3 ทำสิ่งที่สำคัญก่อน	4.34	มาก
อุปนิสัยที่ 4 คิดแบบชนะ/ชนะ	4.60	มาก
อุปนิสัยที่ 5 เข้าใจผู้อื่นก่อน แล้วจึงให้ผู้อื่นเข้าใจเรา	4.69	มาก
อุปนิสัยที่ 6 ผนึกพลังประสานความต่าง	4.33	ค่อนข้างมาก
อุปนิสัยที่ 7 กลับเนื้อให้คมอยู่เสมอ	4.71	มาก
กลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะส่วนตัว	4.60	มาก
กลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคม	4.58	มาก
7 อุปนิสัยพัฒนาผู้ที่มีประสิทธิภาพสูง	4.57	มาก

จากตารางที่ 28 พบว่าอุปนิสัยที่ 1 บี-โปรแอกทีฟ มีค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยสูงสุด มีค่าเฉลี่ย
 เท่ากับ 4.79 รองลงมาคือ อุปนิสัยที่ 7 กลับเนื้อให้คมอยู่เสมอ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.71 ลำดับถัดมาคือ
 อุปนิสัยที่ 5 เข้าใจผู้อื่นก่อนแล้วจึงให้ผู้อื่นเข้าใจเรา มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.69 บัญชีขอมใจ มีค่าเฉลี่ย
 เท่ากับ 4.65 อุปนิสัยที่ 4 คิดแบบชนะ/ชนะ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.60 อุปนิสัยที่ 2 เริ่มต้นด้วยจุดมุ่งหมาย
 ในใจ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.56 ความสมดุลในการดำเนินชีวิต มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.39 อุปนิสัยที่ 3 ทำสิ่งที่
 สำคัญก่อน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.34 โดยมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก และอุปนิสัยที่ 6 ผนึกพลังประสาน
 ความต่าง มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.33 โดยมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับค่อนข้างมาก ตามลำดับ และในกลุ่มอุปนิสัย
 นั้น 7 อุปนิสัยพัฒนาผู้ที่มีประสิทธิภาพสูง กลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะส่วนตัว และกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชั
 ชชนะในสังคม มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับค่อนข้างมาก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.57 , 4.60 และ 4.58 ตามลำดับ

การวิเคราะห์สหสัมพันธ์ (Correlation Analysis) ระหว่างอุปนิสัยแต่ละอุปนิสัย โดยใช้วิธีสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน (Pearson's Productmoment Correlation Coefficient)

ผู้ทำการศึกษาต้องการหาความสัมพันธ์ระหว่างอุปนิสัย ของนักศึกษาคณะสัตวศาสตร์และเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยแม่โจ้ โดยเลือกใช้วิธีหาสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน(Pearson's Productmoment Correlation Coefficient) ผลการวิเคราะห์มีดังนี้

ตารางที่ 29 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของบัญชีชื่อมใจ ความสมดุลในการดำเนินชีวิต และ7 อุปนิสัย พัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผลสูง

A	A								
B	0.181** (0.000)	B							
C1	0.342** (0.000)	0.371** (0.000)	C1						
D2	-0.006 (0.928)	0.078 (0.226)	0.067 (0.299)	D2					
E3	0.151* (0.018)	0.122 (0.057)	0.135* (0.034)	0.283** (0.000)	E3				
F4	0.182* (0.004)	0.096 (0.134)	0.154* (0.016)	0.051 (0.422)	0.230** (0.000)	F4			
G5	0.178* (0.005)	0.183* (0.004)	0.208** (0.001)	0.081 (0.207)	0.062 (0.333)	0.212** (0.001)	G5		
H6	0.117 (0.067)	0.226** (0.000)	0.199* (0.002)	0.121 (0.058)	0.158* (0.013)	0.161* (0.012)	0.163* (0.010)	H6	
I7	0.007 (0.910)	0.241** (0.000)	0.231** (0.000)	0.069 (0.279)	0.150* (0.019)	0.095 (0.137)	0.229** (0.000)	0.270** (0.000)	I7

มีความสัมพันธ์กันระดับต่ำ
มีความสัมพันธ์กันระดับต่ำมาก

** ระดับนัยสำคัญน้อยกว่าหรือเท่ากับ .01 * ระดับนัยสำคัญน้อยกว่าหรือเท่ากับ .05

A คือ บัญชีชื่อมใจ, B คือ ความสมดุลในการดำเนินชีวิต, C1 คือ อุปนิสัยที่ 1, D2 คือ อุปนิสัยที่ 2, E3 คือ อุปนิสัยที่ 3, F4 คือ อุปนิสัยที่ 4, G5 คือ อุปนิสัยที่ 5, H6 คือ อุปนิสัยที่ 6, I7 คือ อุปนิสัยที่ 7

จากตารางที่ 29 พบว่า บัญชีอารมณ์ ความสมดุลในการดำเนินชีวิต และอุปนิสัยพัฒนาผู้ที่มี ประสิทธิภาพสูง ทั้ง 7 ประการมีความสัมพันธ์กันทางบวกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 และ 0.05

บัญชีอารมณ์ มีความสัมพันธ์ทางบวกกับความสมดุลในการดำเนินชีวิต อุปนิสัยที่ 1 บี-โปรแอกทีฟ อุปนิสัยที่ 3 ทำสิ่งที่สำคัญก่อน อุปนิสัยที่ 4 การคิดแบบชนะ/ชนะและอุปนิสัยที่ 5 การเข้าใจผู้อื่น ก่อนจะให้ผู้อื่นเข้าใจเรา โดยมีความสัมพันธ์กับอุปนิสัยที่ 1 บี-โปรแอกทีฟสูงที่สุด และมีความสัมพันธ์กับอุปนิสัยที่ 3 ทำสิ่งที่สำคัญก่อนต่ำที่สุด

ความสมดุลในการดำเนินชีวิตมีความสัมพันธ์ทางบวกกับบัญชีอารมณ์ อุปนิสัยที่ 1 บี-โปรแอกทีฟอุปนิสัยที่ 5 การเข้าใจผู้อื่นก่อนจะให้ผู้อื่นเข้าใจเรา อุปนิสัยที่ 6 การฝึกพลังประสานความต่าง และอุปนิสัยที่ 7 การลับเลื่อยให้คมอยู่เสมอ โดยมีความสัมพันธ์กับอุปนิสัยที่ 1 บี-โปรแอกทีฟสูงที่สุด และมีความสัมพันธ์กับบัญชีอารมณ์ต่ำที่สุด

อุปนิสัยที่ 1 บี-โปรแอกทีฟ มีความสัมพันธ์ทางบวกกับบัญชีอารมณ์ ความสมดุลในการดำเนินชีวิต อุปนิสัยที่ 3 ทำสิ่งที่สำคัญก่อน อุปนิสัยที่ 4 การคิดแบบชนะ/ชนะ อุปนิสัยที่ 5 การเข้าใจผู้อื่นก่อนจะให้ผู้อื่นเข้าใจเรา อุปนิสัยที่ 6 การฝึกพลังประสานความต่าง และอุปนิสัยที่ 7 การลับเลื่อยให้คมอยู่เสมอ โดยมีความสัมพันธ์กับความสมดุลในการดำเนินชีวิตสูงที่สุด และมีความสัมพันธ์กับอุปนิสัยที่ 3 ทำสิ่งที่สำคัญก่อนต่ำที่สุด

อุปนิสัยที่ 2 เริ่มต้นด้วยจุดมุ่งหมายในใจ มีความสัมพันธ์ทางบวกกับอุปนิสัยที่ 3 ทำสิ่งที่สำคัญก่อนเพียงอุปนิสัยเดียว

อุปนิสัยที่ 3 ทำสิ่งที่สำคัญก่อน มีความสัมพันธ์ทางบวกกับบัญชีอารมณ์ อุปนิสัยที่ 1 บี-โปรแอกทีฟ อุปนิสัยที่ 2 เริ่มต้นด้วยจุดมุ่งหมายในใจ อุปนิสัยที่ 4 การคิดแบบชนะ/ชนะ อุปนิสัยที่ 6 การฝึกพลังประสานความต่าง และอุปนิสัยที่ 7 การลับเลื่อยให้คมอยู่เสมอ โดยมีความสัมพันธ์กับอุปนิสัยที่ 2 เริ่มต้นด้วยจุดมุ่งหมายในใจสูงที่สุด และมีความสัมพันธ์กับอุปนิสัยที่ 1 บี-โปรแอกทีฟต่ำที่สุด

อุปนิสัยที่ 4 การคิดแบบชนะ/ชนะ มีความสัมพันธ์ทางบวกกับบัญชีอารมณ์ อุปนิสัยที่ 1 บี-โปรแอกทีฟ อุปนิสัยที่ 3 ทำสิ่งที่สำคัญก่อน อุปนิสัยที่ 5 การเข้าใจผู้อื่น ก่อนจะให้ผู้อื่นเข้าใจเรา

และอุปนิสัยที่ 6 การฝึกพลังประสานความต่าง โดยมีความสัมพันธ์กับอุปนิสัยที่ 3 ทำสิ่งที่สำคัญก่อนสูงที่สุด และมีความสัมพันธ์กับอุปนิสัยที่ 1 บี-โปรแอกทีฟต่ำที่สุด

อุปนิสัยที่ 5 การเข้าใจผู้อื่น ก่อนจะให้ผู้อื่นเข้าใจเรา มีความสัมพันธ์ทางบวกกับบัญญัติข้อมใจ ความสมดุลในการดำเนินชีวิต อุปนิสัยที่ 1 บี-โปรแอกทีฟ อุปนิสัยที่ 4 การคิดแบบชนะ/ชนะ อุปนิสัยที่ 6 การฝึกพลังประสานความต่าง และอุปนิสัยที่ 7 การล้มเลิกให้คมอยู่เสมอโดยมีความสัมพันธ์กับอุปนิสัยที่ 7 การล้มเลิกให้คมอยู่เสมอสูงที่สุด และมีความสัมพันธ์กับอุปนิสัยที่ 6 การฝึกพลังประสานความต่างต่ำที่สุด

อุปนิสัยที่ 6 การฝึกพลังประสานความต่าง มีความสัมพันธ์ทางบวกกับความสมดุลในการดำเนินชีวิต อุปนิสัยที่ 1 บี-โปรแอกทีฟ อุปนิสัยที่ 3 ทำสิ่งที่สำคัญก่อน อุปนิสัยที่ 4 การคิดแบบชนะ/ชนะ อุปนิสัยที่ 5 การเข้าใจผู้อื่น ก่อนจะให้ผู้อื่นเข้าใจเรา และอุปนิสัยที่ 7 การล้มเลิกให้คมอยู่เสมอ โดยมีความสัมพันธ์กับอุปนิสัยที่ 7 การล้มเลิกให้คมอยู่เสมอสูงที่สุด และมีความสัมพันธ์กับอุปนิสัยที่ 3 ทำสิ่งที่สำคัญก่อนต่ำที่สุด

อุปนิสัยที่ 7 การล้มเลิกให้คมอยู่เสมอ มีความสัมพันธ์ทางบวกกับความสมดุลในการดำเนินชีวิต อุปนิสัยที่ 1 บี-โปรแอกทีฟ อุปนิสัยที่ 3 ทำสิ่งที่สำคัญก่อน อุปนิสัยที่ 5 การเข้าใจผู้อื่น ก่อนจะให้ผู้อื่นเข้าใจเรา อุปนิสัยที่ 6 การฝึกพลังประสานความต่าง โดยมีความสัมพันธ์กับอุปนิสัยที่ 6 การฝึกพลังประสานความต่างสูงที่สุด และมีความสัมพันธ์กับอุปนิสัยที่ 3 ทำสิ่งที่สำคัญก่อนต่ำที่สุด

ส่วนที่ 3 การวิเคราะห์เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของระดับอุปนิสัยตามหลักการเจ็ดอุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผลสูงได้แก่ บัญชีข้อมใจ ความสมดุลในการดำเนินชีวิต กลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะส่วนตัวกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคม และ 7 อุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผลสูง จำแนกตามคุณลักษณะทั่วไป

การวิเคราะห์คุณลักษณะทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ เพศ อายุ ชั้นปีที่กำลังศึกษา เกรดเฉลี่ยภาคการศึกษาต่ำสุด เกรดเฉลี่ยสะสม ลำดับในครอบครัว จำนวนพี่น้อง บุคคลที่อาศัยอยู่ด้วยเป็นส่วนใหญ่ สถานภาพของบิดา/มารดา อาชีพของบิดา อาชีพของมารดา จำนวนเพื่อนสนิท ประวัติการทำงานพิเศษหรือรายได้เสริม การเป็นผู้ริเริ่ม ผู้นำ หรือมีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรม นักศึกษา การสมัครเข้าร่วมกิจกรรมโดยสมัครใจ ความเต็มใจในการเข้าร่วมกิจกรรมที่ทางสโมสรนักศึกษา คณะ หรือมหาวิทยาลัยจัดให้ และประสบการณ์การเรียนรู้หลัก 7 อุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผลสูง กับระดับบัญญัติข้อมใจ ความสมดุลในการดำเนินชีวิต กลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะส่วนตัว

กลุ่มอุปนิสัยเพื่อช่วยชนะในสังคม และ 7 อุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผลสูง ใช้การทดสอบความแตกต่างค่าเฉลี่ยสองกลุ่ม (t-Test) การวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบจำแนกทางเดียว (One-way ANOVA) และการวิเคราะห์พหุคูณ โดยใช้วิธีของ Scheffe เพื่อทดสอบหาความแตกต่างของค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยเป็นรายคู่ ผลการวิเคราะห์มีดังนี้ (ตารางที่ 31 -ตารางที่ 116)

ตารางที่ 30 แสดงเลขที่ตารางที่ของสมมติฐานที่ใช้ในการทดสอบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยสองกลุ่ม (t-Test) และการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบจำแนกทางเดียว (One-way ANOVA)

ปัจจัยที่นำมาวิเคราะห์	ระดับอุปนิสัย				
	A	B	C	D	E
1. เพศ	32	33	34	35	36
2. ช่วงอายุ	37	38	39	40	41
3. ชั้นปีที่กำลังศึกษา	42	43	44	45	46
4. ช่วงเกรดเฉลี่ยภาคการศึกษาต่ำสุด	47	48	49	50	51
5. ช่วงเกรดเฉลี่ยสะสม	52	53	54	55	56
6. ลำดับการเป็นบุตรในครอบครัว	57	58	59	60	61
7. จำนวนพี่น้องทั้งหมด	62	63	64	65	66
8. บุคคลที่อาศัยอยู่ด้วยเป็นส่วนใหญ่	67	68	69	70	71
9. สถานภาพของบิดา/มารดา	72	73	74	75	76
10. อาชีพของบิดา	77	78	79	80	81
11. อาชีพของมารดา	82	83	84	85	86
12. ช่วงจำนวนเพื่อนสนิท	87	88	89	90	91
13. ประวัติการทำงานพิเศษหรือมีรายได้เสริม	92	93	94	95	96
14. ประสบการณ์การเป็นผู้ริเริ่ม ผู้นำ หรือผู้มีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมนักศึกษา	97	98	99	100	101
15. ประสบการณ์ในการเข้าร่วมกิจกรรมโดยสมัครใจ	102	103	104	105	106
16. ความเต็มใจเข้าร่วมกิจกรรมที่ทางสโมสรนักศึกษา คณะหรือมหาวิทยาลัยจัดให้	107	108	109	110	111

ตารางที่ 30 (ต่อ)

ปัจจัยที่นำมาวิเคราะห์	ระดับอุปนิสัย				
	A	B	C	D	E
17. ประสบการณ์ในการเรียนรู้เกี่ยวกับ 7 อุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผลสูง	112	113	114	115	116

หมายเหตุ A คือ บัญชีขี้อมใจ, B คือ ความสมดุลในการดำเนินชีวิต, C คือ ระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะส่วนตัว (อุปนิสัยที่ 1, 2, 3 และ 7), D คือ ระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคม (อุปนิสัยที่ 4, 5, 6 และ 7), E คือ ระดับ 7 อุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผลสูง (อุปนิสัย 1 ถึง 7)

สมมติฐานที่ 1

ผู้ศึกษาเชื่อว่านักศึกษาคณะสัตวศาสตร์และเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยแม่โจ้ ที่มีเพศแตกต่างกัน มีบัญชีขี้อมใจแตกต่างกัน จึงทำการทดสอบ ณ ความเชื่อมั่น 95% หรือระดับนัยสำคัญ 0.05

สมมติฐานในการทดสอบความแปรปรวน

H_0' : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 2 ชุดไม่แตกต่างกัน

H_1' : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 2 ชุดแตกต่างกัน

สมมติฐานในการทดสอบค่าเฉลี่ย

H_0 : นักศึกษาคณะสัตวศาสตร์และเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยแม่โจ้ ที่มีเพศแตกต่างกัน มีบัญชีขี้อมใจไม่แตกต่างกัน

H_1 : นักศึกษาคณะสัตวศาสตร์และเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยแม่โจ้ ที่มีเพศแตกต่างกัน มีบัญชีขี้อมใจแตกต่างกัน

ตารางที่ 31.1-31.2 แสดงผลการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณตามเพศ

31.1 ค่าทางสถิติทั่วไป

เพศ	จำนวน (คน)	ค่าเฉลี่ย ระดับอุปนิสัย	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน	ค่าเฉลี่ยความคลาด เคลื่อนมาตรฐาน
ชาย	69	4.71	0.400	0.048
หญิง	176	4.63	0.503	0.038

31.2 การทดสอบความแปรปรวนและค่าเฉลี่ย

บัญชีชื่อใจ	Levene's Test for Equality of Variances		t-Test for Equality of Mean		
	F	Sig.	t	df	Sig.
	5.406	0.021	1.359	155.337	0.176

จากตารางที่ 31 พบว่านักศึกษาชายมีค่าเฉลี่ยบัญชีชื่อใจมากกว่านักศึกษาหญิง เมื่อทดสอบความแปรปรวนโดยพิจารณาจาก Levene's Test for Equality of Variances ได้ค่า Sig. เท่ากับ 0.021 ซึ่งน้อยกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้น จึงยอมรับสมมติฐาน H_1' ที่ว่าความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 2 ชุด แตกต่างกัน และเมื่อทดสอบค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยโดยพิจารณาจาก t-Test for Equality of Means ได้ค่า Sig. เท่ากับ 0.176 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_0 ที่ว่านักศึกษาคณะสัตวศาสตร์และเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยแม่โจ้ ที่มีเพศแตกต่างกัน มีบัญชีชื่อใจไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 2

ผู้ศึกษาเชื่อว่านักศึกษาคณะสัตวศาสตร์และเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยแม่โจ้ ที่มีเพศแตกต่างกัน มีความสมดุลในการดำเนินชีวิตแตกต่างกัน จึงทำการทดสอบ ฃ ความเชื่อมั่น 95% หรือระดับนัยสำคัญ 0.05

สมมติฐานในการทดสอบความแปรปรวน

H_0' : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 2 ชุดไม่แตกต่างกัน

H_1' : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 2 ชุดแตกต่างกัน

สมมติฐานในการทดสอบค่าเฉลี่ย

H_0 : นักศึกษาคณะสัตวศาสตร์และเทคโนโลยีมหาวิทยาลัยแม่โจ้ ที่มีเพศแตกต่างกัน มีความสมดุลในการดำเนินชีวิตไม่แตกต่างกัน

H_1 : นักศึกษาคณะสัตวศาสตร์และเทคโนโลยีมหาวิทยาลัยแม่โจ้ ที่มีเพศแตกต่างกัน มีความสมดุลในการดำเนินชีวิตแตกต่างกัน

ตารางที่ 32.1-32.2 แสดงผลการวิเคราะห์ความสมดุลในการดำเนินชีวิตจำแนกตามเพศ

32.1 ค่าทางสถิติทั่วไป

เพศ	จำนวน (คน)	ค่าเฉลี่ยระดับ อุปนิสัย	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน	ค่าเฉลี่ยความคลาด เคลื่อนมาตรฐาน
ชาย	69	4.55	0.651	0.078
หญิง	176	4.33	0.654	0.049

32.2 การทดสอบความแปรปรวนและค่าเฉลี่ย

ความสมดุลใน การดำเนินชีวิต	Levene's Test for Equality of Variances		t-Test for Equality of Mean		
	F	Sig.	t	df	Sig.
	1.280	0.259	2.342	243	0.020*

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 32 พบว่านักศึกษาชายมีค่าเฉลี่ยความสมดุลในการดำเนินชีวิตมากกว่านักศึกษาหญิง เมื่อทดสอบความแปรปรวนโดยพิจารณาจาก Levene's Test for Equality of Variances ได้ค่า Sig. เท่ากับ 0.259 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_0' ที่ว่าความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 2 ชุดไม่แตกต่างกัน และเมื่อทดสอบค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยโดยพิจารณา

จาก t-Test for Equality of Means ได้ค่า Sig. เท่ากับ 0.020 ซึ่งน้อยกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้น จึงยอมรับสมมติฐาน H_1 ที่ว่านักศึกษาคณะสัตวศาสตร์และเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยแม่โจ้ ที่มีเพศแตกต่างกัน มีความสมดุลในการดำเนินชีวิตแตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 3

ผู้ศึกษาเชื่อว่านักศึกษาคณะสัตวศาสตร์และเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยแม่โจ้ ที่มีเพศแตกต่างกัน มีระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะส่วนตัวแตกต่างกัน จึงทำการทดสอบ ณ ความเชื่อมั่น 95% หรือระดับนัยสำคัญ 0.05

สมมติฐานในการทดสอบความแปรปรวน

H_0' : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 2 ชุดไม่แตกต่างกัน

H_1' : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 2 ชุดแตกต่างกัน

สมมติฐานในการทดสอบค่าเฉลี่ย

H_0 : นักศึกษาคณะสัตวศาสตร์และเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยแม่โจ้ ที่มีเพศแตกต่างกัน มีระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะส่วนตัวไม่แตกต่างกัน

H_1 : นักศึกษาคณะสัตวศาสตร์และเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยแม่โจ้ ที่มีเพศแตกต่างกัน มีระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะส่วนตัวแตกต่างกัน

ตารางที่ 33.1-33.2 แสดงผลการวิเคราะห์ระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะส่วนตัวจำแนกตามเพศ

33.1 ค่าทางสถิติทั่วไป

เพศ	จำนวน (คน)	ค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ค่าเฉลี่ยความคลาดเคลื่อนมาตรฐาน
ชาย	69	4.63	0.258	0.031
หญิง	176	4.58	0.362	0.027

33.2 การทดสอบความแปรปรวนและค่าเฉลี่ย

กลุ่มอุปนิสัยเพื่อ ชัยชนะในสังคม	Levene's Test for Equality of Variances		t-Test for Equality of Mean		
	F	Sig.	T	df	Sig.
	5.264	0.023	1.075	173.302	0.284

จากตารางที่ 33 พบว่านักศึกษาชายมีค่าเฉลี่ยระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะส่วนตนมากกว่านักศึกษาหญิง เมื่อทดสอบความแปรปรวนโดยพิจารณาจาก Levene's Test for Equality of Variances ได้ค่า Sig. เท่ากับ 0.023 ซึ่งน้อยกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้น จึงยอมรับสมมติฐาน H_1 ที่ว่าความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 2 ชุดแตกต่างกัน และเมื่อทดสอบค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยโดยพิจารณาจาก t-Test for Equality of Means ได้ค่า Sig. เท่ากับ 0.284 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_0 ที่ว่านักศึกษาคณะสัตวศาสตร์และเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยแม่โจ้ ที่มีเพศแตกต่างกัน มีระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะส่วนตนไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 4

ผู้ศึกษาเชื่อว่านักศึกษาคณะสัตวศาสตร์และเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยแม่โจ้ ที่มีเพศแตกต่างกัน มีระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคมแตกต่างกัน จึงทำการทดสอบ ณ ความเชื่อมั่น 95% หรือระดับนัยสำคัญ 0.05

สมมติฐานในการทดสอบความแปรปรวน

H_0 : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 2 ชุดไม่แตกต่างกัน

H_1 : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 2 ชุดแตกต่างกัน

สมมติฐานในการทดสอบค่าเฉลี่ย

H_0 : นักศึกษาคณะสัตวศาสตร์และเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยแม่โจ้ ที่มีเพศแตกต่างกัน มีระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคมไม่แตกต่างกัน

H_1 : นักศึกษาคณะสัตวศาสตร์และเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยแม่โจ้ ที่มีเพศแตกต่างกัน มีระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคมแตกต่างกัน

ตารางที่ 34.1-34.2 แสดงผลการวิเคราะห์ระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคม จำแนกตามเพศ

34.1 ค่าทางสถิติทั่วไป

เพศ	จำนวน (คน)	ค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ค่าเฉลี่ยความคลาดเคลื่อนมาตรฐาน
ชาย	69	4.63	0.318	0.038
หญิง	176	4.56	0.376	0.028

34.2 การทดสอบความแปรปรวนและค่าเฉลี่ย

กลุ่มอุปนิสัย ชัยชนะในสังคม	Levene's Test for Equality of Variances		t-Test for Equality of Mean		
	F	Sig.	T	df	Sig.
	1.875	0.172	1.383	243	0.168

จากตารางที่ 34 พบว่านักศึกษาชาย มีค่าเฉลี่ยระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคมมากกว่านักศึกษาหญิง เมื่อทดสอบความแปรปรวนโดยพิจารณาจาก Levene's Test for Equality of Variances ได้ค่า Sig. เท่ากับ 0.172 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_0' ที่ว่าความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 2 ชุดไม่แตกต่างกัน และเมื่อทดสอบค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยโดยพิจารณาจาก t-Test for Equality of Means ได้ค่า Sig. เท่ากับ 0.168 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_0' ที่ว่านักศึกษาคณะสัตวศาสตร์และเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยแม่โจ้ ที่มีเพศแตกต่างกัน มีระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคมไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 5

ผู้ศึกษาเชื่อว่านักศึกษาคณะสัตวศาสตร์และเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยแม่โจ้ ที่มีเพศแตกต่างกัน มีระดับ 7 อุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผลสูงแตกต่างกัน จึงทำการทดสอบ ณ ความเชื่อมั่น 95% หรือระดับนัยสำคัญ 0.05

สมมติฐานในการทดสอบความแปรปรวน

H_0' : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 2 ชุดไม่แตกต่างกัน

H_1' : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 2 ชุดแตกต่างกัน

สมมติฐานในการทดสอบค่าเฉลี่ย

H_0 : นักศึกษาคณะสัตวศาสตร์และเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยแม่โจ้ ที่มีเพศแตกต่างกัน มีระดับ 7 อุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผลสูงไม่แตกต่างกัน

H_1 : นักศึกษาคณะสัตวศาสตร์และเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยแม่โจ้ ที่มีเพศแตกต่างกัน มีระดับ 7 อุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผลสูงแตกต่างกัน

ตารางที่ 35.1-35.2 แสดงผลการวิเคราะห์ระดับ 7 อุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผลสูงจำแนกตามเพศ

35.1 ค่าทางสถิติทั่วไป

เพศ	จำนวน(คน)	ค่าเฉลี่ยระดับ อุปนิสัย	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน	ค่าเฉลี่ยความคลาด เคลื่อนมาตรฐาน
ชาย	69	4.61	0.238	0.029
หญิง	176	4.56	0.316	0.024

35.2 การทดสอบความแปรปรวนและค่าเฉลี่ย

7 อุปนิสัย พัฒนาสู่ผู้มี ประสิทธิผลสูง	Levene's Test for Equality of Variances		t-Test for Equality of Mean		
	F	Sig.	T	df	Sig.
	2.173	0.142	1.250	243	0.213

จากตารางที่ 35 พบว่านักศึกษาชายมีค่าเฉลี่ยระดับ 7 อุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผลสูงมากกว่านักศึกษาหญิง เมื่อทดสอบความแปรปรวนโดยพิจารณาจาก Levene's Test for Equality of Variances ได้ค่า Sig. เท่ากับ 0.142 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_0' ที่ว่าความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 2 ชุดไม่แตกต่างกัน และเมื่อทดสอบค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยโดยพิจารณาจาก t-Test for Equality of Means ได้ค่า Sig. เท่ากับ 0.213 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 ที่

กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_0 ที่ว่านักศึกษาคณะสัตวศาสตร์และเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยแม่โจ้ ที่มีเพศแตกต่างกัน มีระดับ 7 อุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผลสูงไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 6

ผู้ศึกษาเชื่อว่านักศึกษาคณะสัตวศาสตร์และเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยแม่โจ้ ที่มีอายุแตกต่างกัน มีบัญชีออมใจแตกต่างกัน จึงทำการทดสอบ ณ ความเชื่อมั่น 95% หรือระดับนัยสำคัญ 0.05

สมมติฐานในการทดสอบความแปรปรวน

H_0' : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 3 ชุดไม่แตกต่างกัน

H_1' : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 3 ชุดแตกต่างกัน

สมมติฐานในการทดสอบค่าเฉลี่ย

H_0 : นักศึกษาคณะสัตวศาสตร์และเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยแม่โจ้ ที่มีอายุแตกต่างกัน มีบัญชีออมใจไม่แตกต่างกัน

H_1 : นักศึกษาคณะสัตวศาสตร์และเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยแม่โจ้ ที่มีอายุแตกต่างกัน มีบัญชีออมใจแตกต่างกัน

ตารางที่ 36.1-36.4 แสดงผลการวิเคราะห์บัญชีออมใจจำแนกตามอายุ

36.1 ค่าทางสถิติทั่วไป

ช่วงอายุ (ปี)	จำนวน	ค่าเฉลี่ย บัญชีออมใจ	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ค่าเฉลี่ยความคลาดเคลื่อนมาตรฐาน
18-19	85	4.54	0.480	0.052
20-21	122	4.70	0.478	0.043
22-23	38	4.73	0.430	0.070

36.2 การทดสอบความแปรปรวน

Levene Statistic	df1	df2	Sig.
0.143	2	242	0.867

36.3 การทดสอบค่าเฉลี่ย

แหล่งของความแปรปรวน	ผลบวกกำลังสอง	df	ค่าเฉลี่ยกำลังสอง	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	1.680	2	0.840	3.778	0.024*
ภายในกลุ่ม	53.810	242	0.222		
รวม	55.490	244			

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

36.4 การเปรียบเทียบพหุคูณ วิธี Scheffe's Multiple Contrast

ช่วงอายุ (ปี) (I)	ชั้นปีที่ศึกษา (i)	ผลต่างค่าเฉลี่ย (I-J)	ความคลาดเคลื่อน มาตรฐาน	Sig.
18-19	20-21	-0.168	0.067	0.044*
	22-23	-0.191	0.092	0.119
20-21	22-23	-0.023	0.088	0.966

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 36 พบว่านักศึกษามีช่วงอายุ 22-23 ปี มีค่าเฉลี่ยบัญชีออมใจสูงสุด และนักศึกษามีช่วงอายุ 18-19 มีค่าเฉลี่ยบัญชีออมใจต่ำที่สุด เมื่อทดสอบความแปรปรวนของกลุ่มประชากรได้ค่า Sig. เท่ากับ 0.867 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_0' ที่ว่าความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 3 ชุดไม่แตกต่างกัน ดังนั้นจึงทำการทดสอบค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยได้ค่า Sig. เท่ากับ 0.024 ซึ่งน้อยกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_1 ที่ว่านักศึกษาคณะสัตวศาสตร์และเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยแม่โจ้ ที่มีอายุแตกต่างกัน มีบัญชีออมใจแตกต่างกัน จึงทำการเปรียบเทียบพหุคูณโดยวิธี Scheffe เพื่อทดสอบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยของระดับอุปนิสัยรายคู่ ผลปรากฏว่านักศึกษามีช่วงอายุ 18-19 ปี กับนักศึกษามีช่วงอายุ 20-21 ปี แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิตินักศึกษามีช่วงอายุ 18-19 ปี มีบัญชีออมใจน้อยกว่านักศึกษามีช่วงอายุ 20-21 ปี โดยมีผลต่างค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.168

สมมติฐานที่ 7

ผู้ศึกษาเชื่อว่านักศึกษาคณะสัตวศาสตร์และเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยแม่โจ้ ที่มีอายุแตกต่างกัน มีความสมดุลในการดำเนินชีวิตแตกต่างกัน จึงทำการทดสอบ ณ ความเชื่อมั่น 95% หรือระดับนัยสำคัญ 0.05

สมมติฐานในการทดสอบความแปรปรวน

H_0' : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 3 ชุดไม่แตกต่างกัน

H_1' : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 3 ชุดแตกต่างกัน

สมมติฐานในการทดสอบค่าเฉลี่ย

H_0 : นักศึกษาคณะสัตวศาสตร์และเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยแม่โจ้ ที่มีอายุแตกต่างกัน มีความสมดุลในการดำเนินชีวิตไม่แตกต่างกัน

H_1 : นักศึกษาคณะสัตวศาสตร์และเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยแม่โจ้ที่มีอายุแตกต่างกัน มีความสมดุลในการดำเนินชีวิตแตกต่างกัน

ตารางที่ 37.1-37.2 แสดงผลการวิเคราะห์ความสมดุลในการดำเนินชีวิตจำแนกตามอายุ

37.1 ค่าทางสถิติทั่วไป

ช่วงอายุ (ปี)	จำนวน	ค่าเฉลี่ยความสมดุลในการดำเนินชีวิต	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ค่าเฉลี่ยความคลาดเคลื่อนมาตรฐาน
18-19	85	4.09	0.751	0.081
20-21	122	4.47	0.538	0.049
22-23	38	4.84	0.443	0.072

37.2 การทดสอบความแปรปรวน

Levene Statistic	df1	df2	Sig.
7.594	2	242	0.001*

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 37 พบว่านักศึกษามีช่วงอายุ 22-23 ปี มีค่าเฉลี่ยความสมดุลในการดำเนินชีวิตสูงที่สุด และนักศึกษามีช่วงอายุ 18-19 ปีมีค่าเฉลี่ยความสมดุลในการดำเนินชีวิตต่ำที่สุด เมื่อทดสอบความแปรปรวนของกลุ่มประชากร ได้ค่า Sig. เท่ากับ 0.001 ซึ่งน้อยกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_1 ที่ว่าความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 3 ชุดแตกต่างกัน ดังนั้นจึงไม่ทำการทดสอบค่าเฉลี่ยต่อ

สมมติฐานที่ 8

ผู้ศึกษาเชื่อว่านักศึกษาคณะสัตวศาสตร์และเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยแม่โจ้ ที่มีอายุแตกต่างกัน มีระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะส่วนตัวแตกต่างกัน จึงทำการทดสอบ ณ ความเชื่อมั่น 95% หรือระดับนัยสำคัญ 0.05

สมมติฐานในการทดสอบความแปรปรวน

H_0 : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 3 ชุดไม่แตกต่างกัน

H_1 : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 3 ชุดแตกต่างกัน

สมมติฐานในการทดสอบค่าเฉลี่ย

H_0 : นักศึกษาคณะสัตวศาสตร์และเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยแม่โจ้ที่มีอายุแตกต่างกัน มีระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะส่วนตัวไม่แตกต่างกัน

H_1 : นักศึกษาคณะสัตวศาสตร์และเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยแม่โจ้ที่มีอายุแตกต่างกัน มีระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะส่วนตัวแตกต่างกัน

ตารางที่ 38.1-38.2 แสดงผลการวิเคราะห์ระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะส่วนตัวจำแนกตามอายุ

38.1 ค่าทางสถิติทั่วไป

ช่วงอายุ (ปี)	จำนวน	ค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยเพื่อชัยชนะส่วนตัว	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ค่าเฉลี่ยความคลาดเคลื่อนมาตรฐาน
18-19	85	4.51	0.403	0.044
20-21	122	4.62	0.296	0.027
22-23	38	4.72	0.233	0.038

38.2 การทดสอบความแปรปรวน

Levene Statistic	df1	df2	Sig.
4.403	2	242	0.013*

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 38 พบว่านักศึกษามีช่วงอายุ 22-23 ปี มีค่าเฉลี่ยระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะส่วนตนสูงที่สุด และนักศึกษามีช่วงอายุ 18-19 ปี มีค่าเฉลี่ยระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะส่วนตนต่ำที่สุด เมื่อทดสอบความแปรปรวนของกลุ่มประชากรได้ค่า Sig. เท่ากับ 0.013 ซึ่งน้อยกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_1' ที่ว่าความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 3 ชุดแตกต่างกัน ดังนั้นจึงไม่ทำการทดสอบค่าเฉลี่ยต่อ

สมมติฐานที่ 9

ผู้ศึกษาเชื่อว่านักศึกษาคณะสัตวศาสตร์และเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยแม่โจ้ ที่มีอายุแตกต่างกัน มีระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคมแตกต่างกัน จึงทำการทดสอบ ณ ความเชื่อมั่น 95% หรือระดับนัยสำคัญ 0.05

สมมติฐานในการทดสอบความแปรปรวน

H_0' : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 3 ชุดไม่แตกต่างกัน

H_1' : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 3 ชุดแตกต่างกัน

สมมติฐานในการทดสอบค่าเฉลี่ย

H_0 : นักศึกษาคณะสัตวศาสตร์และเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยแม่โจ้ ที่มีอายุแตกต่างกัน มีระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคมไม่แตกต่างกัน

H_1 : นักศึกษาคณะสัตวศาสตร์และเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยแม่โจ้ที่มีอายุแตกต่างกัน มีระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคมแตกต่างกัน

ตารางที่ 39.1-39.2 แสดงผลการวิเคราะห์ระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคมจำแนกตามอายุ

39.1 ค่าทางสถิติทั่วไป

ช่วงอายุ (ปี)	จำนวน	ค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัย เพื่อชัยชนะในสังคม	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน	ค่าเฉลี่ยความคลาด เคลื่อนมาตรฐาน
18-19	85	4.41	0.424	0.046
20-21	122	4.65	0.305	0.028
22-23	38	4.74	0.195	0.032

39.2 การทดสอบความแปรปรวน

Levene Statistic	df1	df2	Sig.
10.091	2	242	0.000*

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 39 พบว่านักศึกษามีช่วงอายุ 22-23 ปี มีค่าเฉลี่ยระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคมสูงที่สุด และนักศึกษามีช่วงอายุ 18-19 ปี มีค่าเฉลี่ยระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคมต่ำที่สุด เมื่อทดสอบความแปรปรวนของกลุ่มประชากรได้ค่า Sig. เท่ากับ 0.000 ซึ่งน้อยกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้น จึงยอมรับสมมติฐาน H_1' ที่ว่าความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 3 ชุดแตกต่างกัน ดังนั้นจึงไม่ทำการทดสอบค่าเฉลี่ยต่อ

สมมติฐานที่ 10

ผู้ศึกษาเชื่อว่านักศึกษาคณะวิศวกรรมศาสตร์และเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยแม่โจ้ ที่มีอายุแตกต่างกัน มีระดับ 7 อุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผลสูงแตกต่างกัน จึงทำการทดสอบ ณ ความเชื่อมั่น 95% หรือระดับนัยสำคัญ 0.05

สมมติฐานในการทดสอบความแปรปรวน

H_0' : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 3 ชุดไม่แตกต่างกัน

H_1' : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 3 ชุดแตกต่างกัน

สมมติฐานในการทดสอบค่าเฉลี่ย

H_0 : นักศึกษาคณะสัตวศาสตร์และเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยแม่โจ้ที่มีอายุแตกต่างกัน มีระดับ 7 อุปนิสัย พัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผลสูงไม่แตกต่างกัน

H_1 : นักศึกษาคณะสัตวศาสตร์และเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยแม่โจ้ที่มีอายุแตกต่างกัน มีระดับ 7 อุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผลสูงแตกต่างกัน

ตารางที่ 40.1-40.2 แสดงผลการวิเคราะห์ระดับ 7 อุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผลสูงจำแนกตามอายุ

40.1 ค่าทางสถิติทั่วไป

ช่วงอายุ (ปี)	จำนวน	ค่าเฉลี่ย 7 อุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผลสูง	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ค่าเฉลี่ยความคลาดเคลื่อนมาตรฐาน
18-19	85	4.45	0.355	0.038
20-21	122	4.62	0.256	0.023
22-23	38	4.70	0.148	0.024

40.2 การทดสอบความแปรปรวน

Levene Statistic	df1	df2	Sig.
6.542	2	242	0.002*

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 40 พบว่า นักศึกษามีช่วงอายุ 22-23 ปี มีค่าเฉลี่ยระดับ 7 อุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผลสูง สูงที่สุด และนักศึกษามีช่วงอายุ 18-19 ปี มีค่าเฉลี่ยระดับ 7 อุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผลสูง ต่ำที่สุด เมื่อทดสอบความแปรปรวนของกลุ่มประชากร ได้ค่า Sig. เท่ากับ 0.002 ซึ่งน้อยกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_1 ที่ว่าความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 3 ชุดแตกต่างกัน ดังนั้นจึงไม่ทำการทดสอบค่าเฉลี่ยต่อ

สมมติฐานที่ 11

ผู้ศึกษาเชื่อว่านักศึกษาคณะสัตวศาสตร์และเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยแม่โจ้ที่กำลังศึกษาในชั้นปีที่แตกต่างกัน มีบัญชีอ้อมใจแตกต่างกัน จึงทำการทดสอบ ณ ความเชื่อมั่น 95% หรือระดับนัยสำคัญ 0.05

สมมติฐานในการทดสอบความแปรปรวน

H_0 : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 4 ชุดไม่แตกต่างกัน

H_1 : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 4 ชุดแตกต่างกัน

สมมติฐานในการทดสอบค่าเฉลี่ย

H_0 : นักศึกษาคณะสัตวศาสตร์และเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยแม่โจ้ที่กำลังศึกษาในชั้นปีที่แตกต่างกัน มีบัญชีอ้อมใจไม่แตกต่างกัน

H_1 : นักศึกษาคณะสัตวศาสตร์และเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยแม่โจ้ที่กำลังศึกษาในชั้นปีที่แตกต่างกัน มีบัญชีอ้อมใจแตกต่างกัน

ตารางที่ 41.1 - 41.4 แสดงผลการวิเคราะห์บัญชีอ้อมใจจำแนกตามชั้นปี

41.1 ค่าทางสถิติทั่วไป

ชั้นปีที่ศึกษา	จำนวน	ค่าเฉลี่ยบัญชีอ้อมใจ	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ค่าเฉลี่ยความคลาดเคลื่อนมาตรฐาน
ชั้นปีที่ 1	72	4.50	0.516	0.061
ชั้นปีที่ 2	70	4.67	0.454	0.054
ชั้นปีที่ 3	58	4.75	0.470	0.062
ชั้นปีที่ 4	45	4.73	0.406	0.060

41.2 การทดสอบความแปรปรวน

Levene Statistic	df1	df2	Sig.
0.944	3	241	0.420

41.3 การทดสอบค่าเฉลี่ย

แหล่งของความแปรปรวน	ผลบวกกำลังสอง	df	ค่าเฉลี่ยกำลังสอง	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	2.566	3	0.855	3.894	0.010*
ภายในกลุ่ม	52.925	241	0.220		
รวม	55.490	244			

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

41.4 การเปรียบเทียบพหุคูณ วิธี Scheffe's Multiple Contrast

ชั้นปีที่ศึกษา (I)	ชั้นปีที่ศึกษา (J)	ผลต่างค่าเฉลี่ย (I-J)	ความคลาดเคลื่อนมาตรฐาน	Sig.
ชั้นปีที่ 1	ชั้นปีที่ 2	-0.167	0.079	0.216
	ชั้นปีที่ 3	-0.253	0.083	0.027*
	ชั้นปีที่ 4	-0.233	0.089	0.079
ชั้นปีที่ 2	ชั้นปีที่ 3	-0.086	0.083	0.784
	ชั้นปีที่ 4	-0.067	0.090	0.907
ชั้นปีที่ 3	ชั้นปีที่ 4	-0.086	0.083	0.784

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 41 พบว่านักศึกษากำลังศึกษาในชั้นปีที่ 3 มีค่าเฉลี่ยบัญชีออมใจสูงที่สุด และนักศึกษากำลังศึกษาในชั้นปีที่ 1 มีค่าเฉลี่ยบัญชีออมใจต่ำที่สุด เมื่อทดสอบความแปรปรวนของกลุ่มประชากรได้ค่า Sig. เท่ากับ 0.420 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_0' ที่ว่าความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 4 ชุดไม่แตกต่างกัน จึงทำการทดสอบค่าเฉลี่ยระดับอุปนัยได้ค่า Sig. เท่ากับ 0.010 ซึ่งน้อยกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_1 ที่ว่านักศึกษาคณะสัตวศาสตร์และเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยแม่โจ้ที่กำลังศึกษาในชั้นปีที่แตกต่างกัน มีบัญชีออมใจแตกต่างกัน จึงทำการเปรียบเทียบพหุคูณ โดยวิธี Scheffe เพื่อทดสอบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยของระดับอุปนัยรายคู่ ผลปรากฏว่าชั้นปีที่ศึกษาชั้นปีที่ 1 กับชั้นปีที่ 2 แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ โดยนักศึกษาระดับชั้นปีที่ 1 มีค่าเฉลี่ยบัญชีออมใจน้อยกว่านักศึกษาระดับชั้นปีที่ 3 โดยมีผลต่างค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.253

สมมติฐานที่ 12

ผู้ศึกษาเชื่อว่านักศึกษาคณะสัตวศาสตร์และเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยแม่โจ้ ที่กำลังศึกษาในชั้นปีที่แตกต่างกัน มีความสมดุลในการดำเนินชีวิตแตกต่างกัน จึงทำการทดสอบ ณ ความเชื่อมั่น 95% หรือระดับนัยสำคัญ 0.05

สมมติฐานในการทดสอบความแปรปรวน

H_0' : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 4 ชุดไม่แตกต่างกัน

H_1' : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 4 ชุดแตกต่างกัน

สมมติฐานในการทดสอบค่าเฉลี่ย

H_0 : นักศึกษาคณะสัตวศาสตร์และเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยแม่โจ้ ที่กำลังศึกษาในชั้นปีที่แตกต่างกัน มีความสมดุลในการดำเนินชีวิตไม่แตกต่างกัน

H_1 : นักศึกษาคณะสัตวศาสตร์และเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยแม่โจ้ ที่กำลังศึกษาในชั้นปีที่แตกต่างกัน มีความสมดุลในการดำเนินชีวิตแตกต่างกัน

ตารางที่ 42.1-42.2 แสดงผลการวิเคราะห์ความสมดุลในการดำเนินชีวิต จำแนกตามชั้นปี

42.1ค่าทางสถิติทั่วไป

ชั้นปีที่ศึกษา	จำนวน	ค่าเฉลี่ยความสมดุลในการดำเนินชีวิต	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ค่าเฉลี่ยความคลาดเคลื่อนมาตรฐาน
ชั้นปีที่ 1	72	4.03	0.763	0.090
ชั้นปีที่ 2	70	4.23	0.572	0.068
ชั้นปีที่ 3	58	4.70	0.393	0.052
ชั้นปีที่ 4	45	4.84	0.418	0.062

42.2 การทดสอบความแปรปรวน

Levene Statistic	df1	df2	Sig.
9.378	3	241	0.000*

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 42 พบว่านักศึกษากำลังศึกษาในชั้นปีที่ 4 มีค่าเฉลี่ยความสมดุลในการดำเนินชีวิตสูงที่สุด และนักศึกษากำลังศึกษาในชั้นปีที่ 1 มีค่าเฉลี่ยความสมดุลในการดำเนินชีวิตต่ำที่สุด เมื่อทดสอบความแปรปรวนของกลุ่มประชากรได้ค่า Sig. เท่ากับ 0.000 ซึ่งน้อยกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_1' ที่ว่าความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 4 ชุดแตกต่างกัน ดังนั้นจึงไม่ทำการทดสอบค่าเฉลี่ยต่อ

สมมติฐานที่ 13

ผู้ศึกษาเชื่อว่านักศึกษาคณะสัตวศาสตร์และเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยแม่โจ้ ที่กำลังศึกษาในชั้นปีที่แตกต่างกัน มีระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะส่วนตัวแตกต่างกัน จึงทำการทดสอบ ณ ความเชื่อมั่น 95% หรือระดับนัยสำคัญ 0.05

สมมติฐานในการทดสอบความแปรปรวน

H_0' : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 4 ชุดไม่แตกต่างกัน

H_1' : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 4 ชุดแตกต่างกัน

สมมติฐานในการทดสอบค่าเฉลี่ย

H_0 : นักศึกษาคณะสัตวศาสตร์และเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยแม่โจ้ ที่กำลังศึกษาในชั้นปีที่แตกต่างกัน มีระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะส่วนตัวไม่แตกต่างกัน

H_1 : นักศึกษาคณะสัตวศาสตร์และเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยแม่โจ้ ที่กำลังศึกษาในชั้นปีที่แตกต่างกัน มีระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะส่วนตัวแตกต่างกัน

ตารางที่ 43.1-43.2 แสดงผลการวิเคราะห์ระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะส่วนตัวจำแนกตามชั้นปี

43.1 ค่าทางสถิติทั่วไป

ชั้นปีที่ศึกษา	จำนวน	ค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยเพื่อชัยชนะส่วนตัว	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ค่าเฉลี่ยความคลาดเคลื่อนมาตรฐาน
ชั้นปีที่ 1	72	4.47	0.422	0.050
ชั้นปีที่ 2	70	4.67	0.264	0.032
ชั้นปีที่ 3	58	4.57	0.316	0.042
ชั้นปีที่ 4	45	4.72	0.222	0.033

43.2 การทดสอบความแปรปรวน

Levene Statistic	df1	df2	Sig.
5.449	3	241	0.001*

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 43 พบว่านักศึกษากำลังศึกษาในชั้นปีที่ 4 มีค่าเฉลี่ยระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะส่วนตนสูงที่สุด และนักศึกษากำลังศึกษาในชั้นปีที่ 1 มีค่าเฉลี่ยระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะส่วนตนต่ำที่สุด เมื่อทดสอบความแปรปรวนของกลุ่มประชากรได้ค่า Sig. เท่ากับ 0.001 ซึ่งน้อยกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_1' ที่ว่าความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 4 ชุดแตกต่างกัน ดังนั้นจึงไม่ทำการทดสอบค่าเฉลี่ยต่อ

สมมติฐานที่ 14

ผู้ศึกษาเชื่อว่านักศึกษาคณะสัตวศาสตร์และเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยแม่โจ้ ที่กำลังศึกษาในชั้นปีที่แตกต่างกัน มีระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคมแตกต่างกัน จึงทำการทดสอบ ณ ความเชื่อมั่น 95% หรือระดับนัยสำคัญ 0.05

สมมติฐานในการทดสอบความแปรปรวน

H_0' : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 4 ชุดไม่แตกต่างกัน

H_1' : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 4 ชุดแตกต่างกัน

สมมติฐานในการทดสอบค่าเฉลี่ย

H_0 : นักศึกษาคณะสัตวศาสตร์และเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยแม่โจ้ ที่กำลังศึกษาในชั้นปีที่แตกต่างกัน มีระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคมไม่แตกต่างกัน

H_1 : นักศึกษาคณะสัตวศาสตร์และเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยแม่โจ้ ที่กำลังศึกษาในชั้นปีที่แตกต่างกัน มีระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคมแตกต่างกัน

ตารางที่ 44.1-44.2 แสดงผลการวิเคราะห์ระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคมจำแนกตามชั้นปี

44.1 ค่าทางสถิติทั่วไป

ชั้นปีที่ศึกษา	จำนวน	ค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคม	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ค่าเฉลี่ยความคลาดเคลื่อนมาตรฐาน
ชั้นปีที่ 1	72	4.38	.444	0.052
ชั้นปีที่ 2	70	4.65	.256	0.031
ชั้นปีที่ 3	58	4.63	.355	0.047
ชั้นปีที่ 4	45	4.74	.186	0.028

44.2 การทดสอบความแปรปรวน

Levene Statistic	df1	df2	Sig.
10.899	3	241	0.000*

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 44 พบว่านักศึกษากำลังศึกษาในชั้นปีที่ 4 มีค่าเฉลี่ยระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคมสูงที่สุด และนักศึกษากำลังศึกษาในชั้นปีที่ 1 มีค่าเฉลี่ยระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคมต่ำที่สุด เมื่อทดสอบความแปรปรวนของกลุ่มประชากร ได้ค่า Sig. เท่ากับ 0.000 ซึ่งน้อยกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 ที่กำหนด ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_1' ที่ว่าความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 4 ชุดแตกต่างกัน ดังนั้นจึงไม่ทำการทดสอบค่าเฉลี่ยต่อ

สมมติฐานที่ 15

ผู้ศึกษาเชื่อว่านักศึกษาคณะสัตวศาสตร์และเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยแม่โจ้ ที่กำลังศึกษาในชั้นปีที่แตกต่างกัน มีระดับ 7 อุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผลสูงแตกต่างกัน จึงทำการทดสอบ ความเชื่อมั่น 95% หรือระดับนัยสำคัญ 0.05

สมมติฐานในการทดสอบความแปรปรวน

H_0' : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 4 ชุดไม่แตกต่างกัน

H_1' : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 4 ชุดแตกต่างกัน

สมมติฐานในการทดสอบค่าเฉลี่ย

H_0 : นักศึกษาคณะสัตวศาสตร์และเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยแม่โจ้ที่กำลังศึกษาในชั้นปีที่แตกต่างกัน มีระดับ 7 อุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผลสูงไม่แตกต่างกัน

H_1 : นักศึกษาคณะสัตวศาสตร์และเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยแม่โจ้ที่กำลังศึกษาในชั้นปีที่แตกต่างกัน มีระดับ 7 อุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผลสูงแตกต่างกัน

ตารางที่ 45.1-452 แสดงผลการวิเคราะห์ระดับ 7 อุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผลสูงจำแนกตามชั้นปี

45.1 ค่าทางสถิติทั่วไป

ชั้นปีที่ศึกษา	จำนวน	ค่าเฉลี่ย 7 อุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผลสูง	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ค่าเฉลี่ยความคลาดเคลื่อนมาตรฐาน
ชั้นปีที่ 1	72	4.42	0.376	0.044
ชั้นปีที่ 2	70	4.64	0.202	0.024
ชั้นปีที่ 3	58	4.58	0.294	0.039
ชั้นปีที่ 4	45	4.70	0.141	0.021

45.2 การทดสอบความแปรปรวน

Levene Statistic	df1	df2	Sig.
8.564	3	241	0.000*

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 45 พบว่านักศึกษากำลังศึกษาในชั้นปีที่ 4 มีค่าเฉลี่ยระดับ 7 อุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผลสูงสูงที่สุด และนักศึกษากำลังศึกษาในชั้นปีที่ 1 มีค่าเฉลี่ยระดับ 7 อุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผลสูงต่ำที่สุด เมื่อทดสอบความแปรปรวนของกลุ่มประชากรได้ค่า Sig. เท่ากับ 0.000 ซึ่งน้อยกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 ที่กำหนด ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_1 ที่ว่าความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 4 ชุดแตกต่างกัน ดังนั้นจึงไม่ทำการทดสอบค่าเฉลี่ยต่อ

สมมติฐานที่ 16

ผู้ศึกษาเชื่อว่านักศึกษาคณะสัตวศาสตร์และเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยแม่โจ้ ที่มีเกรดเฉลี่ยภาค การศึกษาล่าสุดแตกต่างกัน มีบัญชีชื่อมใจแตกต่างกัน จึงทำการทดสอบ ณ ความเชื่อมั่น 95% หรือ ระดับนัยสำคัญ 0.05

สมมติฐานในการทดสอบความแปรปรวน

H_0' : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 3 ชุดไม่แตกต่างกัน

H_1' : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 3 ชุดแตกต่างกัน

สมมติฐานในการทดสอบค่าเฉลี่ย

H_0 : นักศึกษาคณะสัตวศาสตร์และเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยแม่โจ้ ที่มีเกรดเฉลี่ยภาค การศึกษาล่าสุดแตกต่างกัน มีบัญชีชื่อมใจไม่แตกต่างกัน

H_1 : นักศึกษาคณะสัตวศาสตร์และเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยแม่โจ้ ที่มีเกรดเฉลี่ยภาค การศึกษาล่าสุดแตกต่างกัน มีบัญชีชื่อมใจแตกต่างกัน

ตารางที่ 46.1-46.4 แสดงผลการวิเคราะห์บัญชีชื่อมใจ จำแนกตามเกรดเฉลี่ยภาคการศึกษาล่าสุด

46.1 ค่าทางสถิติทั่วไป

เกรดเฉลี่ยภาค การศึกษาล่าสุด	จำนวน	ค่าเฉลี่ย บัญชีชื่อมใจ	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน	ค่าเฉลี่ยความคลาด เคลื่อนมาตรฐาน
2.00-2.50	35	4.73	0.477	0.081
2.51-3.25	144	4.70	0.471	0.039
3.26-4.00	66	4.51	0.465	0.057

46.2 การทดสอบความแปรปรวน

Levene Statistic	df1	df2	Sig.
0.007	2	242	0.993

46.3 การทดสอบค่าเฉลี่ย

แหล่งของ ความแปรปรวน	ผลบวก กำลังสอง	df	ค่าเฉลี่ย กำลังสอง	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	1.945	2	.972	4.394	0.013*
ภายในกลุ่ม	53.546	242	.221		
รวม	55.490	244			

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

46.4 การเปรียบเทียบพหุคูณ วิธีScheffe's Multiple Contrast

เกรดเฉลี่ยภาค การศึกษาล่าสุด(I)	เกรดเฉลี่ยภาค การศึกษาล่าสุด(I)	ผลต่างค่าเฉลี่ย (I-J)	ความคลาดเคลื่อน มาตรฐาน	Sig.
2.00-2.50	2.51-3.25	0.037	0.089	0.918
	3.26-4.00	0.228	0.098	0.070
2.51-3.25	3.26-4.00	0.192	0.070	0.025*

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 46 พบว่านักศึกษามีเกรดเฉลี่ยภาคการศึกษาล่าสุดช่วง 2.00-2.50 มีค่าเฉลี่ยบัญชี
 ออมใจสูงที่สุด และนักศึกษามีเกรดเฉลี่ยภาคการศึกษาล่าสุดช่วง 3.26-4.00 มีค่าเฉลี่ยบัญชีออมใจ ต่ำ
 ที่สุด เมื่อทดสอบความแปรปรวนของกลุ่มประชากร ได้ค่า Sig. เท่ากับ 0.993 ซึ่งมากกว่าระดับ
 นัยสำคัญ 0.05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_0 ที่ว่าความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 3 ชุด
 ไม่แตกต่างกัน จึงทำการทดสอบค่าเฉลี่ยระดับอุปนัยได้ค่า Sig. เท่ากับ 0.013 ซึ่งน้อยกว่าระดับ
 นัยสำคัญ 0.05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_1 นักศึกษาคณะสัตวศาสตร์และเทคโนโลยี
 มหาวิทยาลัยแม่โจ้ ที่มีเกรดเฉลี่ยภาคการศึกษาล่าสุดแตกต่างกัน มีบัญชีออมใจแตกต่างกัน จึงทำการ
 เปรียบเทียบพหุคูณโดยวิธี Scheffe เพื่อทดสอบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยของระดับอุปนัยรายคู่
 ผลปรากฏว่านักศึกษามีเกรดเฉลี่ยภาคการศึกษาล่าสุดช่วง 2.51-3.25 กับนักศึกษามีเกรดเฉลี่ยภาค
 การศึกษาล่าสุดช่วง 3.26-4.00 แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ นักศึกษามีเกรดเฉลี่ยภาค
 การศึกษาล่าสุดช่วง 2.51-3.25 มีค่าเฉลี่ยบัญชีออมใจมากกว่านักศึกษามีเกรดเฉลี่ยภาคการศึกษาล่าสุด
 ช่วง 3.26-4.00 โดยมีผลต่างค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.192

สมมติฐานที่ 17

ผู้ศึกษาเชื่อว่านักศึกษาคณะสัตวศาสตร์และเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยแม่โจ้ ที่มีเกรดเฉลี่ยภาค การศึกษาล่าสุดแตกต่างกัน มีความสมดุลในการดำเนินชีวิตแตกต่างกัน จึงทำการทดสอบ ณ ความ เชื่อมั่น 95% หรือระดับนัยสำคัญ 0.05

สมมติฐานในการทดสอบความแปรปรวน

H_0' : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 3 ชุดไม่แตกต่างกัน

H_1' : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 3 ชุดแตกต่างกัน

สมมติฐานในการทดสอบค่าเฉลี่ย

H_0 : นักศึกษาคณะสัตวศาสตร์และเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยแม่โจ้ ที่มีเกรดเฉลี่ยภาค การศึกษาล่าสุดแตกต่างกัน มีความสมดุลในการดำเนินชีวิตไม่แตกต่างกัน

H_1 : นักศึกษาคณะสัตวศาสตร์และเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยแม่โจ้ ที่มีเกรดเฉลี่ยภาค การศึกษาล่าสุดแตกต่างกัน มีความสมดุลในการดำเนินชีวิตแตกต่างกัน

ตารางที่ 47.1-47.2 แสดงผลการวิเคราะห์ความสมดุลในการดำเนินชีวิตจำแนกตาม เกรดเฉลี่ยภาคการศึกษาล่าสุด

47.1 ค่าทางสถิติทั่วไป

เกรดเฉลี่ยภาค การศึกษาล่าสุด	จำนวน	ค่าเฉลี่ยความสมดุลใน การดำเนินชีวิต	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน	ค่าเฉลี่ยความคลาด เคลื่อนมาตรฐาน
2.00-2.50	35	4.60	0.576	0.097
2.51-3.25	144	4.44	0.614	0.051
3.26-4.00	66	4.18	0.745	0.092

47.2 การทดสอบความแปรปรวน

Levene Statistic	df1	df2	Sig.
3.490	2	242	0.032*

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 47 พบว่านักศึกษามีเกรดเฉลี่ยภาคการศึกษาต่ำสุดช่วง 2.00-2.50 มีค่าเฉลี่ยความสมดุลในการดำเนินชีวิตสูงที่สุด นักศึกษามีเกรดเฉลี่ยภาคการศึกษาต่ำสุดช่วง 3.26-4.00 มีค่าเฉลี่ยความสมดุลในการดำเนินชีวิตต่ำที่สุด เมื่อทดสอบความแปรปรวนของกลุ่มประชากรได้ค่า Sig. เท่ากับ 0.032 ซึ่งน้อยกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_1' ที่ว่าความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 3 ชุดแตกต่างกัน จึงไม่ทำการทดสอบค่าเฉลี่ยต่อ

สมมติฐานที่ 18

ผู้ศึกษาเชื่อว่านักศึกษาคณะสัตวศาสตร์และเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยแม่โจ้ ที่มีเกรดเฉลี่ยภาคการศึกษาต่ำสุดแตกต่างกัน มีระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะส่วนตนแตกต่างกัน จึงทำการทดสอบ ความเชื่อมั่น 95% หรือระดับนัยสำคัญ 0.05

สมมติฐานในการทดสอบความแปรปรวน

H_0' : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 3 ชุดไม่แตกต่างกัน

H_1' : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 3 ชุดแตกต่างกัน

สมมติฐานในการทดสอบค่าเฉลี่ย

H_0 : นักศึกษาคณะสัตวศาสตร์และเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยแม่โจ้ ที่มีเกรดเฉลี่ยภาคการศึกษาต่ำสุดแตกต่างกัน มีระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะส่วนตนไม่แตกต่างกัน

H_1 : นักศึกษาคณะสัตวศาสตร์และเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยแม่โจ้ ที่มีเกรดเฉลี่ยภาคการศึกษาต่ำสุดแตกต่างกัน มีระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะส่วนตนแตกต่างกัน

ตารางที่ 48.1-48.2 แสดงผลการวิเคราะห์ระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะส่วนตัวตนเองตามเกรดเฉลี่ยภาคการศึกษาล่าสุด

48.1 ค่าทางสถิติทั่วไป

เกรดเฉลี่ยภาคการศึกษาล่าสุด	จำนวน	ค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยเพื่อชัยชนะส่วนตัว	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ค่าเฉลี่ยความคลาดเคลื่อนมาตรฐาน
2.00-2.50	35	4.65	0.332	0.056
2.51-3.25	144	4.61	0.306	0.025
3.26-4.00	66	4.55	0.397	0.049

48.2 การทดสอบความแปรปรวน

Levene Statistic	df1	df2	Sig.
3.553	2	242	0.030*

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 48 พบว่า นักศึกษามีเกรดเฉลี่ยภาคการศึกษาในช่วง 2.00-2.50 มีค่าเฉลี่ยระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะส่วนตัวสูงที่สุด และนักศึกษามีเกรดเฉลี่ยภาคการศึกษาในช่วง 3.26-4.00 มีค่าเฉลี่ยระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะส่วนตัวต่ำที่สุด เมื่อทดสอบความแปรปรวนของกลุ่มประชากรได้ค่า Sig. เท่ากับ 0.030 ซึ่งน้อยกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_1' ที่ว่าความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 3 ชุดแตกต่างกัน ดังนั้นจึงไม่ทำการทดสอบค่าเฉลี่ยต่อ

สมมติฐานที่ 19

ผู้ศึกษาเชื่อว่านักศึกษาคณะสัตวศาสตร์และเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยแม่โจ้ ที่มีเกรดเฉลี่ยภาคการศึกษาแตกต่างกัน มีระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคมแตกต่างกัน จึงทำการทดสอบด้วยความเชื่อมั่น 95% หรือระดับนัยสำคัญ 0.05

สมมติฐานในการทดสอบความแปรปรวน

H_0' : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 3 ชุดไม่แตกต่างกัน

H_1' : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 3 ชุดแตกต่างกัน

สมมติฐานในการทดสอบค่าเฉลี่ย

H_0 : นักศึกษาคณะสัตวศาสตร์และเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยแม่โจ้ ที่มีเกรดเฉลี่ยภาคการศึกษาล่าสุดแตกต่างกัน มีระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคมไม่แตกต่างกัน

H_1 : นักศึกษาคณะสัตวศาสตร์และเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยแม่โจ้ ที่มีเกรดเฉลี่ยภาคการศึกษาล่าสุดแตกต่างกัน มีระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคมแตกต่างกัน

ตารางที่ 49.1-49.3 แสดงผลการวิเคราะห์ระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคมจำแนกตามเกรดเฉลี่ยภาคการศึกษาล่าสุด

49.1 ค่าทางสถิติทั่วไป

เกรดเฉลี่ยภาคการศึกษาล่าสุด	จำนวน	ค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคม	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ค่าเฉลี่ยความคลาดเคลื่อนมาตรฐาน
2.00-2.50	35	4.67	0.369	0.062
2.51-3.25	144	4.59	0.333	0.028
3.26-4.00	66	4.53	0.409	0.050

49.2 การทดสอบความแปรปรวน

Levene Statistic	df1	df2	Sig.
2.200	2	242	0.113

49.3 การทดสอบค่าเฉลี่ย

แหล่งของความแปรปรวน	ผลบวกกำลังสอง	df	ค่าเฉลี่ยกำลังสอง	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	0.461	2	0.231	1.779	0.171
ภายในกลุ่ม	31.372	242	0.130		
รวม	31.833	244			

จากตารางที่ 49 พบว่า นักศึกษามีเกรดเฉลี่ยภาคการศึกษาล่าสุด ช่วง 2.00-2.50 มีค่าเฉลี่ยระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคมสูงที่สุด และนักศึกษามีเกรดเฉลี่ยภาคการศึกษาล่าสุดช่วง 3.26-4.00 มีค่าเฉลี่ยระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคมต่ำที่สุด เมื่อทดสอบความแปรปรวนของกลุ่มประชากรได้ค่า Sig. เท่ากับ 0.113 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_0' ที่ว่าความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 3 ชุดไม่แตกต่างกัน จึงทำการทดสอบค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยได้ค่า Sig. เท่ากับ 0.171 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_0 ที่ว่านักศึกษาคณะสัตวศาสตร์และเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยแม่โจ้ ที่มีเกรดเฉลี่ยภาคการศึกษาล่าสุดแตกต่างกัน มีระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคมไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 20

ผู้ศึกษาเชื่อว่านักศึกษาคณะสัตวศาสตร์และเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยแม่โจ้ ที่มีเกรดเฉลี่ยภาคการศึกษาล่าสุดแตกต่างกัน มีระดับ 7 อุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผลสูงแตกต่างกัน จึงทำการทดสอบ ณ ความเชื่อมั่น 95% หรือระดับนัยสำคัญ 0.05

สมมติฐานในการทดสอบความแปรปรวน

H_0' : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 3 ชุดไม่แตกต่างกัน

H_1' : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 3 ชุดแตกต่างกัน

สมมติฐานในการทดสอบค่าเฉลี่ย

H_0 : นักศึกษาคณะสัตวศาสตร์และเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยแม่โจ้ ที่มีเกรดเฉลี่ยภาคการศึกษาต่ำสุดแตกต่างกัน มีระดับ 7 อุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผลสูง ไม่แตกต่างกัน

H_1 : นักศึกษาคณะสัตวศาสตร์และเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยแม่โจ้ ที่มีเกรดเฉลี่ยภาคการศึกษาต่ำสุดแตกต่างกัน มีระดับ 7 อุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผลสูง แตกต่างกัน

ตารางที่ 50.1-50.2 แสดงผลการวิเคราะห์ระดับ 7 อุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผลสูง
จำแนกตามเกรดเฉลี่ยภาคการศึกษาต่ำสุด

50.1 ค่าทางสถิติทั่วไป

เกรดเฉลี่ยภาคการศึกษาต่ำสุด	จำนวน	ค่าเฉลี่ย 7 อุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผลสูง	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ค่าเฉลี่ยความคลาดเคลื่อนมาตรฐาน
2.00-2.50	35	4.64	0.321	0.054
2.51-3.25	144	4.58	0.259	0.022
3.26-4.00	66	4.53	0.353	0.043

50.2 การทดสอบความแปรปรวน

Levene Statistic	df1	df2	Sig.
3.481	2	242	0.032*

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 50 พบว่า นักศึกษามีเกรดเฉลี่ยภาคการศึกษาต่ำสุดช่วง 2.00-2.50 มีค่าเฉลี่ยระดับ 7 อุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผลสูงสูงที่สุด และนักศึกษามีเกรดเฉลี่ยภาคการศึกษาต่ำสุดช่วง 3.26-4.00 มีค่าเฉลี่ยระดับ 7 อุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผลสูงต่ำที่สุด เมื่อทดสอบความแปรปรวนของกลุ่มประชากรได้ค่า Sig. เท่ากับ 0.032 ซึ่งน้อยกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_1 ที่ว่าความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 3 ชุดแตกต่างกัน ดังนั้นจึงไม่ทำการทดสอบค่าเฉลี่ยต่อ

สมมติฐานที่ 21

ผู้ศึกษาเชื่อว่านักศึกษาคณะสัตวศาสตร์และเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยแม่โจ้ ที่มีเกรดเฉลี่ยสะสมแตกต่างกัน มีบัญชีข้อมใจแตกต่างกัน จึงทำการทดสอบ ณ ความเชื่อมั่น 95% หรือระดับนัยสำคัญ 0.05

สมมติฐานในการทดสอบความแปรปรวน

H_0' : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 3 ชุดไม่แตกต่างกัน

H_1' : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 3 ชุดแตกต่างกัน

สมมติฐานในการทดสอบค่าเฉลี่ย

H_0 : นักศึกษาคณะสัตวศาสตร์และเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยแม่โจ้ ที่มีเกรดเฉลี่ยสะสมแตกต่างกัน มีบัญชีข้อมใจไม่แตกต่างกัน

H_1 : นักศึกษาคณะสัตวศาสตร์และเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยแม่โจ้ ที่มีเกรดเฉลี่ยสะสมแตกต่างกัน มีบัญชีข้อมใจแตกต่างกัน

ตารางที่ 51.1-51.3 แสดงผลการวิเคราะห์บัญชีข้อมใจจำแนกตามเกรดเฉลี่ยสะสม

51.1 ค่าทางสถิติทั่วไป

ช่วงเกรดเฉลี่ยสะสม	จำนวน	ค่าเฉลี่ยบัญชีข้อมใจ	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ค่าเฉลี่ยความคลาดเคลื่อนมาตรฐาน
2.00-2.50	35	4.69	0.491	0.083
2.51-3.25	165	4.68	0.468	0.036
3.26-4.00	45	4.52	0.485	0.072

51.2 การทดสอบความแปรปรวน

Levene Statistic	df1	df2	Sig.
0.121	2	242	0.886

51.3 การทดสอบค่าเฉลี่ย

แหล่งของความแปรปรวน	ผลบวกกำลังสอง	df	ค่าเฉลี่ยกำลังสอง	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	0.959	2	0.480	2.129	0.121
ภายในกลุ่ม	54.531	242	0.225		
รวม	55.490	244			

จากตารางที่ 51 พบว่านักศึกษามีเกรดเฉลี่ยสะสมช่วง 2.00-2.50 มีค่าเฉลี่ยบัญชีขีอมใจสูงที่สุด และนักศึกษามีเกรดเฉลี่ยภาคการศึกษาต่ำสุดช่วง 3.26-4.00 มีค่าเฉลี่ยบัญชีขีอมใจต่ำที่สุด เมื่อทดสอบความแปรปรวนของกลุ่มประชากรได้ค่า Sig. เท่ากับ 0.886 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_0 ที่ว่าความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 3 ชุดไม่แตกต่างกัน จึงทำการทดสอบค่าเฉลี่ยระดับอุปนัยได้ค่า Sig. เท่ากับ 0.121 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_0 ที่ว่านักศึกษาคณะสัตวศาสตร์และเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยแม่โจ้ ที่มีเกรดเฉลี่ยสะสมแตกต่างกัน มีบัญชีขีอมใจไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 22

ผู้ศึกษาเชื่อว่านักศึกษาคณะสัตวศาสตร์และเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยแม่โจ้ ที่มีเกรดเฉลี่ยสะสมแตกต่างกัน มีความสมดุลในการดำเนินชีวิตแตกต่างกัน จึงทำการทดสอบ ณ ความเชื่อมั่น 95% หรือระดับนัยสำคัญ 0.05

สมมติฐานในการทดสอบความแปรปรวน

H_0 : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 3 ชุดไม่แตกต่างกัน

H_1 : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 3 ชุดแตกต่างกัน

สมมติฐานในการทดสอบค่าเฉลี่ย

H_0 : นักศึกษาคณะสัตวศาสตร์และเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยแม่โจ้ ที่มีเกรดเฉลี่ยสะสมแตกต่างกัน มีความสมดุลในการดำเนินชีวิตไม่แตกต่างกัน

H₁ : นักศึกษาคณะสัตวศาสตร์และเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยแม่โจ้ ที่มีเกรดเฉลี่ยสะสมแตกต่างกัน มีความสมดุลในการดำเนินชีวิตแตกต่างกัน

ตารางที่ 52.1-52.4 แสดงผลการวิเคราะห์ความสมดุลในการดำเนินชีวิตจำแนกตามเกรดเฉลี่ยสะสม

52.1 ค่าทางสถิติทั่วไป

ช่วงเกรดเฉลี่ยสะสม	จำนวน	ค่าเฉลี่ยความสมดุลในการดำเนินชีวิต	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ค่าเฉลี่ยความคลาดเคลื่อนมาตรฐาน
2.00-2.50	35	4.61	0.539	0.091
2.51-3.25	165	4.40	0.653	0.051
3.26-4.00	45	4.20	0.723	0.108

52.2 การทดสอบความแปรปรวน

Levene Statistic	df1	df2	Sig.
1.619	2	242	0.200

52.3 การทดสอบค่าเฉลี่ย

แหล่งของความแปรปรวน	ผลบวกกำลังสอง	df	ค่าเฉลี่ยกำลังสอง	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	3.330	2	1.665	3.921	0.021*
ภายในกลุ่ม	102.752	242	0.425		
รวม	106.082	244			

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

52.4 การเปรียบเทียบพหุคูณ วิธี Scheffe's Multiple Contrast

ช่วงผลการศึกษา (I)	ช่วงผลการศึกษา (J)	ผลต่างค่าเฉลี่ย (I-J)	ความคลาดเคลื่อนมาตรฐาน	Sig.
2.00-2.50	2.51-3.25	0.208	0.121	0.233
	3.26-4.00	0.410	0.147	0.022*
2.51-3.25	3.26-4.00	0.202	0.110	0.185

จากตารางที่ 52 พบว่า นักศึกษามีเกรดเฉลี่ยสะสมช่วง 2.00-2.50 มีค่าเฉลี่ยความสมดุลในการดำเนินชีวิตที่สูงที่สุด และนักศึกษามีเกรดเฉลี่ยภาคการศึกษาต่ำสุดช่วง 3.26 - 4.00 มีค่าเฉลี่ยความสมดุลในการดำเนินชีวิตต่ำที่สุด เมื่อทดสอบความแปรปรวนของกลุ่มประชากร ได้ค่า Sig. เท่ากับ 0.200 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_0' ที่ว่าความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 3 ชุดไม่แตกต่างกัน จึงทำการทดสอบค่าเฉลี่ยระดับอุปนัยได้ค่า Sig. เท่ากับ 0.021 ซึ่งน้อยกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_1 ที่ว่านักศึกษาคณะสัตวศาสตร์และเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยแม่โจ้ ที่มีเกรดเฉลี่ยสะสมแตกต่างกัน มีความสมดุลในการดำเนินชีวิตแตกต่างกัน จึงทำการเปรียบเทียบพหุคูณ โดยวิธี Scheffe เพื่อทดสอบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยของระดับอุปนัยรายคู่ ผลปรากฏว่าช่วงเกรดเฉลี่ยสะสม 2.00-2.50 กับช่วงเกรดเฉลี่ยสะสม 3.26-4.00 แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ นักศึกษาที่มีช่วงเกรดเฉลี่ยสะสม 2.00-2.50 มีค่าเฉลี่ยความสมดุลในการดำเนินชีวิตมากกว่านักศึกษามีช่วงเกรดเฉลี่ยสะสม 3.26-4.00 โดยมีผลต่างค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.410

สมมติฐานที่ 23

ผู้ศึกษาเชื่อว่านักศึกษาคณะสัตวศาสตร์และเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยแม่โจ้ ที่มีเกรดเฉลี่ยสะสมแตกต่างกัน มีระดับกลุ่มอุปนัยเพื่อช่วยขณะส่วนตนแตกต่างกัน จึงทำการทดสอบ ณ ความเชื่อมั่น 95% หรือระดับนัยสำคัญ 0.05

สมมติฐานในการทดสอบความแปรปรวน

H_0' : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 3 ชุดไม่แตกต่างกัน

H_1' : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 3 ชุดแตกต่างกัน

สมมติฐานในการทดสอบค่าเฉลี่ย

H_0 : นักศึกษาคณะสัตวศาสตร์และเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยแม่โจ้ ที่มีเกรดเฉลี่ยสะสมแตกต่างกัน มีระดับกลุ่มอุปนัยเพื่อช่วยขณะส่วนตนไม่แตกต่างกัน

H_1 : นักศึกษาคณะสัตวศาสตร์และเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยแม่โจ้ที่มีเกรดเฉลี่ยสะสมแตกต่างกัน มีระดับกลุ่มอุปนัยเพื่อช่วยขณะส่วนตนแตกต่างกัน

ตารางที่ 53.1-53.3 แสดงผลการวิเคราะห์ระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะส่วนตัว
จำแนกตามเกรดเฉลี่ยสะสม

53.1 ค่าทางสถิติทั่วไป

ช่วงเกรดเฉลี่ย สะสม	จำนวน	ค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัย เพื่อชัยชนะส่วนตัว	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน	ค่าเฉลี่ยความคลาด เคลื่อนมาตรฐาน
2.00-2.50	35	4.65	0.344	0.058
2.51-3.25	165	4.60	0.322	0.025
3.26-4.00	45	4.54	0.378	0.056

53.2 การทดสอบความแปรปรวน

Levene Statistic	df1	df2	Sig.
.810	2	242	0.446

53.3 การทดสอบค่าเฉลี่ย

แหล่งของความ แปรปรวน	ผลบวก กำลังสอง	df	ค่าเฉลี่ย กำลังสอง	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	0.284	2	0.142	1.260	0.286
ภายในกลุ่ม	27.314	242	0.113		
รวม	27.598	244			

จากตารางที่ 53 พบว่า นักศึกษามีเกรดเฉลี่ยสะสมช่วง 2.00-2.50 มีค่าเฉลี่ยระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะส่วนตัวสูงที่สุด และนักศึกษามีเกรดเฉลี่ยเฉลี่ยสะสมช่วง 3.26-4.00 มีค่าเฉลี่ยระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะส่วนตัวต่ำที่สุด เมื่อทดสอบความแปรปรวนของกลุ่มประชากรได้ค่า Sig. เท่ากับ 0.446 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้น จึงยอมรับสมมติฐาน H_0' ที่ว่าความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 3 ชุดไม่แตกต่างกัน จึงทำการทดสอบค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยได้ค่า Sig. เท่ากับ 0.286 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_0 ที่ว่านักศึกษาณะ

สัตวศาสตร์และเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยแม่โจ้ ที่มีเกรดเฉลี่ยสะสมแตกต่างกัน มีระดับกลุ่มอุปนิสัย เพื่อชัยชนะส่วนตนไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 24

ผู้ศึกษาเชื่อว่านักศึกษาคณะสัตวศาสตร์และเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยแม่โจ้ ที่มีเกรดเฉลี่ยสะสมแตกต่างกัน มีระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคมแตกต่างกัน จึงทำการทดสอบ ณ ความเชื่อมั่น 95% หรือระดับนัยสำคัญ 0.05

สมมติฐานในการทดสอบความแปรปรวน

H_0' : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 3 ชุดไม่แตกต่างกัน

H_1' : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 3 ชุดแตกต่างกัน

สมมติฐานในการทดสอบค่าเฉลี่ย

H_0 : นักศึกษาคณะสัตวศาสตร์และเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยแม่โจ้ ที่มีเกรดเฉลี่ยสะสมแตกต่างกัน มีระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคมไม่แตกต่างกัน

H_1 : นักศึกษาคณะสัตวศาสตร์และเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยแม่โจ้ ที่มีเกรดเฉลี่ยสะสมแตกต่างกัน มีระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคมแตกต่างกัน

ตารางที่ 54.1-54.3 แสดงผลการวิเคราะห์ระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคม
จำแนกตามเกรดเฉลี่ยสะสม

54.1 ค่าทางสถิติทั่วไป

ช่วงเกรดเฉลี่ยสะสม	จำนวน	ค่าเฉลี่ยบัญชีข้อมูใจ	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ค่าเฉลี่ยความคลาดเคลื่อนมาตรฐาน
2.00-2.50	35	4.65	0.379	0.064
2.51-3.25	165	4.57	0.354	0.028
3.26-4.00	45	4.56	0.374	0.056

54.2 การทดสอบความแปรปรวน

Levene Statistic	df1	df2	Sig.
0.519	2	242	0.596

54.3 การทดสอบค่าเฉลี่ย

แหล่งของความแปรปรวน	ผลบวกกำลังสอง	df	ค่าเฉลี่ยกำลังสอง	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	0.228	2	0.114	0.873	0.419
ภายในกลุ่ม	31.605	242	0.131		
รวม	31.833	244			

จากตารางที่ 54 พบว่านักศึกษามีเกรดเฉลี่ยสะสมช่วง 2.00-2.50 มีค่าเฉลี่ยระดับกลุ่มอุปนิสัย เพื่อชัยชนะในสังคมสูงที่สุด และนักศึกษามีเกรดเฉลี่ยสะสมช่วง 3.26-4.00 มีค่าเฉลี่ยระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคมต่ำที่สุด เมื่อทดสอบความแปรปรวนของกลุ่ม ประชากรได้ค่า Sig. เท่ากับ 0.596 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_0' ที่ว่าความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 3 ชุดไม่แตกต่างกัน จึงทำการทดสอบค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยได้ค่า Sig. เท่ากับ 0.419 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_0 ที่ว่านักศึกษาคณะสัตวศาสตร์และเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยแม่โจ้ ที่มีเกรดเฉลี่ยสะสมแตกต่างกัน มีระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคมไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 25

ผู้ศึกษาเชื่อว่านักศึกษาคณะสัตวศาสตร์และเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยแม่โจ้ ที่มีเกรดเฉลี่ยสะสมแตกต่างกัน มีระดับ 7 อุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผลสูงแตกต่างกัน จึงทำการทดสอบ ความเชื่อมั่น 95% หรือระดับนัยสำคัญ 0.05

สมมติฐานในการทดสอบความแปรปรวน

H_0' : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 3 ชุดไม่แตกต่างกัน

H_1' : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 3 ชุดแตกต่างกัน

สมมติฐานในการทดสอบค่าเฉลี่ย

H_0 : นักศึกษาคณะสัตวศาสตร์และเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยแม่โจ้ ที่มีเกรดเฉลี่ยสะสมแตกต่างกัน มีระดับ 7 อุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผลสูงไม่แตกต่างกัน

H_1 : นักศึกษาคณะสัตวศาสตร์และเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยแม่โจ้ ที่มีเกรดเฉลี่ยสะสมแตกต่างกัน มีระดับ 7 อุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผลสูงแตกต่างกัน

ตารางที่ 55.1-55.3 แสดงผลการวิเคราะห์ระดับ 7 อุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผลสูง
จำแนกตามเกรดเฉลี่ยสะสม

55.1 ค่าทางสถิติทั่วไป

ช่วงเกรดเฉลี่ยสะสม	จำนวน	ค่าเฉลี่ย 7 อุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผลสูง	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ค่าเฉลี่ยความคลาดเคลื่อนมาตรฐาน
2.00-2.50	35	4.62	0.323	0.055
2.51-3.25	165	4.57	0.280	0.022
3.26-4.00	45	4.53	0.335	0.050

55.2 การทดสอบความแปรปรวน

Levene Statistic	df1	df2	Sig.
1.013	2	242	0.364

55.3 การทดสอบค่าเฉลี่ย

แหล่งของความแปรปรวน	ผลบวกกำลังสอง	df	ค่าเฉลี่ยกำลังสอง	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	0.153	2	0.077	0.869	0.421
ภายในกลุ่ม	21.325	242	0.088		
รวม	21.478	244			

จากตารางที่ 55 พบว่า นักศึกษาที่มีเกรดเฉลี่ยสะสมช่วง 2.00-2.50 มีค่าเฉลี่ยระดับ 7 อุปนิสัยพัฒนาผู้ที่มีประสิทธิผลสูงที่สุด และนักศึกษาที่มีเกรดเฉลี่ยสะสมช่วง 3.26-4.00 มีค่าเฉลี่ยระดับ 7 อุปนิสัยพัฒนาผู้ที่มีประสิทธิผลสูงต่ำที่สุด เมื่อทดสอบความแปรปรวนของกลุ่มประชากรได้ค่า Sig. เท่ากับ 0.364 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_1' ที่ว่าความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 3 ชุดไม่แตกต่างกัน จึงทำการทดสอบค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยได้ค่า Sig. เท่ากับ 0.421 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_0 ที่ว่านักศึกษาคณะสัตวศาสตร์และเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยแม่โจ้ที่มีเกรดเฉลี่ยสะสมแตกต่างกันมีระดับ 7 อุปนิสัยพัฒนาผู้ที่มีประสิทธิผลสูงไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 26

ผู้ศึกษาเชื่อว่านักศึกษาคณะสัตวศาสตร์และเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยแม่โจ้ ที่มีลำดับการเป็นบุตรในครอบครัวแตกต่างกัน มีบัญชีชื่อใจแตกต่างกัน จึงทำการทดสอบ ณ ความเชื่อมั่น 95% หรือระดับนัยสำคัญ 0.05

สมมติฐานในการทดสอบความแปรปรวน

H_0' : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 4 ชุดไม่แตกต่างกัน

H_1' : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 4 ชุดแตกต่างกัน

สมมติฐานในการทดสอบค่าเฉลี่ย

H_0 : นักศึกษาคณะสัตวศาสตร์และเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยแม่โจ้ ที่มีลำดับการเป็นบุตรในครอบครัวแตกต่างกัน มีบัญชีออมใจไม่แตกต่างกัน

H_1 : นักศึกษาคณะสัตวศาสตร์และเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยแม่โจ้ ที่มีลำดับการเป็นบุตรในครอบครัวแตกต่างกัน มีบัญชีออมใจแตกต่างกัน

ตารางที่ 56.1-56.3 แสดงผลการวิเคราะห์บัญชีออมใจ จำแนกตามลำดับการเป็นบุตรในครอบครัว

56.1 ค่าทางสถิติทั่วไป

ลำดับการเป็นบุตรในครอบครัว	จำนวน	ค่าเฉลี่ยบัญชีออมใจ	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ค่าเฉลี่ยความคลาดเคลื่อนมาตรฐาน
บุตรคนโต	85	4.67	0.448	0.049
บุตรคนกลาง	30	4.67	0.574	0.105
บุตรคนสุดท้อง	90	4.62	0.482	0.051
บุตรคนเดียว	40	4.65	0.459	0.073

56.2 การทดสอบความแปรปรวน

Levene Statistic	df1	df2	Sig.
0.755	3	241	0.520

56.3 การทดสอบค่าเฉลี่ย

แหล่งของความแปรปรวน	ผลบวกกำลังสอง	df	ค่าเฉลี่ยกำลังสอง	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	0.129	3	0.043	0.905	0.905
ภายในกลุ่ม	55.361	241	0.230		
รวม	55.490	244			

จากตารางที่ 57 พบว่านักศึกษาที่เป็นบุตรคนโต และนักศึกษาที่เป็นบุตรคนกลาง มีค่าเฉลี่ยบัญชีออมใจสูงที่สุดเท่ากัน และนักศึกษาที่เป็นบุตรคนสุดท้องมีค่าเฉลี่ยบัญชีออมใจต่ำที่สุด เมื่อ

ทดสอบความแปรปรวนของกลุ่มประชากรได้ค่า Sig. เท่ากับ 0.520 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_0 ที่ว่าความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 4 ชุดไม่แตกต่างกัน จึงทำการทดสอบค่าเฉลี่ยระดับอุปนัยได้ค่า Sig. เท่ากับ 0.905 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_0 ที่ว่านักศึกษาคณะสัตวศาสตร์และเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยแม่โจ้ ที่มีลำดับการเป็นบุตรในครอบครัวแตกต่างกัน มีบัญชีออมใจไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 27

ผู้ศึกษาเชื่อว่านักศึกษาคณะสัตวศาสตร์และเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยแม่โจ้ ที่มีลำดับการเป็นบุตรในครอบครัวแตกต่างกัน มีความสมดุลในการดำเนินชีวิตแตกต่างกัน จึงทำการทดสอบ ฅ ความเชื่อมั่น 95 % หรือระดับนัยสำคัญ 0.05

สมมติฐานในการทดสอบความแปรปรวน

H_0 : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 4 ชุดไม่แตกต่างกัน

H_1 : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 4 ชุดแตกต่างกัน

สมมติฐานในการทดสอบค่าเฉลี่ย

H_0 : นักศึกษาคณะสัตวศาสตร์และเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยแม่โจ้ ที่มีลำดับการเป็นบุตรในครอบครัวแตกต่างกัน มีความสมดุลในการดำเนินชีวิตไม่แตกต่างกัน

H_1 : นักศึกษาคณะสัตวศาสตร์และเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยแม่โจ้ ที่มีลำดับการเป็นบุตรในครอบครัวแตกต่างกัน มีความสมดุลในการดำเนินชีวิตแตกต่างกัน

ลิขสิทธิ์ © by Chiang Mai University
All rights reserved

ตารางที่ 57.1-57.3 แสดงผลการวิเคราะห์ความสมมูลในการดำเนินชีวิตจำแนกตาม
ลำดับการเป็นบุตรในครอบครัว

57.1 ค่าทางสถิติทั่วไป

ลำดับการเป็นบุตร ในครอบครัว	จำนวน	ค่าเฉลี่ยความสมมูล ในการดำเนินชีวิต	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน	ค่าเฉลี่ยความคลาด เคลื่อนมาตรฐาน
บุตรคนโต	85	4.36	0.701	0.076
บุตรคนกลาง	30	4.44	0.528	0.096
บุตรคนสุดท้อง	90	4.37	0.690	0.073
บุตรคนเดียว	40	4.48	0.599	0.095

57.2 การทดสอบความแปรปรวน

Levene Statistic	df1	df2	Sig.
1.391	3	241	0.246

57.3 การทดสอบค่าเฉลี่ย

แหล่งของความ แปรปรวน	ผลบวก กำลังสอง	df	ค่าเฉลี่ย กำลังสอง	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	0.462	3	0.154	0.351	0.788
ภายในกลุ่ม	105.620	241	0.438		
รวม	106.082	244			

จากตารางที่ 57 พบว่า นักศึกษาที่เป็นบุตรคนเดียว มีค่าเฉลี่ยความสมมูลในการดำเนินชีวิตสูงที่สุด และนักศึกษาที่เป็นบุตรคนโต มีค่าเฉลี่ยความสมมูลในการดำเนินชีวิตต่ำที่สุด เมื่อทดสอบความแปรปรวนของกลุ่มประชากร ได้ค่า Sig. เท่ากับ 0.246 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_0' ที่ว่าความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 4 ชุดไม่แตกต่างกันจึงทำการทดสอบค่าเฉลี่ยระดับอุปนัยได้ค่า Sig. เท่ากับ 0.788 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 ที่กำหนดไว้

ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_0 ที่ว่านักศึกษาคณะสัตวศาสตร์และเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยแม่โจ้ ที่มีลำดับการเป็นบุตรในครอบครัวแตกต่างกัน มีความสมดุลในการดำเนินชีวิตไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 28

ผู้ศึกษาเชื่อว่านักศึกษาคณะสัตวศาสตร์และเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยแม่โจ้ ที่มีลำดับการเป็นบุตรในครอบครัวแตกต่างกัน มีระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะส่วนตนแตกต่างกัน จึงทำการทดสอบ ณ ความเชื่อมั่น 95% หรือระดับนัยสำคัญ 0.05

สมมติฐานในการทดสอบความแปรปรวน

H_0' : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 4 ชุดไม่แตกต่างกัน

H_1' : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 4 ชุดแตกต่างกัน

สมมติฐานในการทดสอบค่าเฉลี่ย

H_0 : นักศึกษาคณะสัตวศาสตร์และเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยแม่โจ้ ที่มีลำดับการเป็นบุตรในครอบครัวแตกต่างกัน มีระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะส่วนตนไม่แตกต่างกัน

H_1 : นักศึกษาคณะสัตวศาสตร์และเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยแม่โจ้ ที่มีลำดับการเป็นบุตรในครอบครัวแตกต่างกัน มีระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะส่วนตนแตกต่างกัน

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved

ตารางที่ 58.1-58.3 แสดงผลการวิเคราะห์ระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะส่วนตัว
จำแนกตามลำดับการเป็นบุตรในครอบครัว

58.1 ค่าทางสถิติทั่วไป

ลำดับการเป็นบุตร ในครอบครัว	จำนวน	ค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัย เพื่อชัยชนะส่วนตัว	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน	ค่าเฉลี่ย ความคลาด เคลื่อนมาตรฐาน
บุตรคนโต	85	4.61	0.302	0.033
บุตรคนกลาง	30	4.61	0.416	0.076
บุตรคนสุดท้อง	90	4.56	0.337	0.036
บุตรคนเดียว	40	4.64	0.344	0.054

58.2 การทดสอบความแปรปรวน

Levene Statistic	df1	df2	Sig.
0.725	3	241	0.538

58.3 การทดสอบค่าเฉลี่ย

แหล่งของความ แปรปรวน	ผลบวก กำลังสอง	df	ค่าเฉลี่ย กำลังสอง	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	0.211	3	0.070	0618	0.604
ภายในกลุ่ม	27.387	241	0.114		
รวม	27.598	244			

จากตารางที่ 58 พบว่า นักศึกษาที่เป็นบุตรคนเดียว มีค่าเฉลี่ยระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะส่วนตัวสูงที่สุด และนักศึกษาที่เป็นบุตรคนสุดท้อง มีค่าเฉลี่ยระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะส่วนตัวต่ำที่สุด เมื่อทดสอบความแปรปรวนของกลุ่มประชากรได้ค่า Sig. เท่ากับ 0.538 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_0' ที่ว่าความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 4 ชุดไม่แตกต่างกัน จึงทำการทดสอบค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยได้ค่า Sig. เท่ากับ 0.604 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_0 ที่ว่านักศึกษาคณะสัตวศาสตร์และ

เทคโนโลยี มหาวิทยาลัยแม่โจ้ ที่มีลำดับการเป็นบุตรในครอบครัวแตกต่างกัน มีระดับกลุ่มอุปนิสัย เพื่อชัยชนะส่วนตนไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 29

ผู้ศึกษาเชื่อว่านักศึกษาคณะสัตวศาสตร์และเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยแม่โจ้ ที่มีลำดับการเป็นบุตรในครอบครัวแตกต่างกัน มีระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคมแตกต่างกัน จึงทำการทดสอบ ณ ความเชื่อมั่น 95% หรือระดับนัยสำคัญ 0.05

สมมติฐานในการทดสอบความแปรปรวน

H_0' : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 4 ชุดไม่แตกต่างกัน

H_1' : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 4 ชุดแตกต่างกัน

สมมติฐานในการทดสอบค่าเฉลี่ย

H_0 : นักศึกษาคณะสัตวศาสตร์และเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยแม่โจ้ ที่มีลำดับการเป็นบุตรในครอบครัวแตกต่างกัน มีระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคมไม่แตกต่างกัน

H_1 : นักศึกษาคณะสัตวศาสตร์และเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยแม่โจ้ ที่มีลำดับการเป็นบุตรในครอบครัวแตกต่างกัน มีระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคมแตกต่างกัน

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved

ตารางที่ 59.1-59.3 แสดงผลการวิเคราะห์ระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคมจำแนกตาม
ลำดับการเป็นบุตรในครอบครัว

59.1 ค่าทางสถิติทั่วไป

ลำดับการเป็นบุตร ในครอบครัว	จำนวน	ค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัย เพื่อชัยชนะในสังคม	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน	ค่าเฉลี่ยความคลาด เคลื่อนมาตรฐาน
บุตรคนโต	85	4.55	0.366	0.040
บุตรคนกลาง	30	4.67	0.368	0.067
บุตรคนสุดท้อง	90	4.59	0.358	0.038
บุตรคนเดียว	40	4.57	0.357	0.056

59.2 การทดสอบความแปรปรวน

Levene Statistic	df1	df2	Sig.
0.259	3	241	0.855

59.3 การทดสอบค่าเฉลี่ย

แหล่งของความ แปรปรวน	ผลบวก กำลังสอง	df	ค่าเฉลี่ย กำลังสอง	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	.288	3	0.096	0.734	0.532
ภายในกลุ่ม	31.544	241	0.131		
รวม	31.833	244			

จากตารางที่ 59 พบว่า นักศึกษาที่เป็นบุตรคนกลาง มีค่าเฉลี่ยระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคมสูงที่สุด และนักศึกษาที่เป็นบุตรคนโต มีค่าเฉลี่ยระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคมต่ำที่สุด เมื่อทดสอบความแปรปรวนของกลุ่มประชากรได้ค่า Sig. เท่ากับ 0.855 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_0' ที่ว่าความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 4 ชุดไม่แตกต่างกัน จึงทำการทดสอบค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยได้ค่า Sig. เท่ากับ 0.532 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_0 ที่ว่านักศึกษาคณะสัตวศาสตร์และเทคโนโลยี มหาวิทยาลัย

แม่โจ้ ที่มีลำดับการเป็นบุตรในครอบครัวแตกต่างกัน มีระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคมไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 30

ผู้ศึกษาเชื่อว่านักศึกษาคณะสัตวศาสตร์และเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยแม่โจ้ ที่มีลำดับการเป็นบุตรในครอบครัวแตกต่างกัน มีระดับ 7 อุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผลสูงแตกต่างกัน จึงทำการทดสอบ ณ ความเชื่อมั่น 95 % หรือระดับนัยสำคัญ 0.05

สมมติฐานในการทดสอบความแปรปรวน

H_0' : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 4 ชุดไม่แตกต่างกัน

H_1' : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 4 ชุดแตกต่างกัน

สมมติฐานในการทดสอบค่าเฉลี่ย

H_0 : นักศึกษาคณะสัตวศาสตร์และเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยแม่โจ้ ที่มีลำดับการเป็นบุตรในครอบครัวแตกต่างกัน มีระดับ 7 อุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผลสูงไม่แตกต่างกัน

H_1 : นักศึกษาคณะสัตวศาสตร์และเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยแม่โจ้ ที่มีลำดับการเป็นบุตรในครอบครัวแตกต่างกัน มีระดับ 7 อุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผลสูงแตกต่างกัน

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved

ตารางที่ 60.1-60.3 แสดงผลการวิเคราะห์ระดับ 7 อุนิสิยพัฒนาผู้ผู้มีประสิทธิผลสูงจำแนกตามลำดับการเป็นบุตรในครอบครัว

60.1 ค่าทางสถิติทั่วไป

ลำดับการเป็นบุตรในครอบครัว	จำนวน	ค่าเฉลี่ย 7 อุนิสิยพัฒนาผู้ผู้มีประสิทธิผลสูง	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ค่าเฉลี่ยความคลาดเคลื่อนมาตรฐาน
บุตรคนโต	85	4.57	0.273	0.030
บุตรคนกลาง	30	4.61	0.364	0.066
บุตรคนสุดท้อง	90	4.57	0.297	0.031
บุตรคนเดียว	40	4.57	0.300	0.047

60.2 การทดสอบความแปรปรวน

Levene Statistic	df1	df2	Sig.
0.392	3	241	0.759

60.3 การทดสอบค่าเฉลี่ย

แหล่งของความแปรปรวน	ผลบวกกำลังสอง	df	ค่าเฉลี่ยกำลังสอง	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	0.039	3	0.013	0.146	0.932
ภายในกลุ่ม	21.439	241	0.089		
รวม	21.478	244			

จากตารางที่ 60 พบว่า นักศึกษาที่เป็นบุตรคนกลาง มีค่าเฉลี่ยระดับ 7 อุนิสิยพัฒนาผู้ผู้มีประสิทธิผลสูงสูงที่สุด และนักศึกษาเป็นบุตรคนโต บุตรคนสุดท้อง และบุตรคนเดียว มีค่าเฉลี่ยระดับ 7 อุนิสิยพัฒนาผู้ผู้มีประสิทธิผลสูง ต่ำที่สุดเท่ากัน เมื่อทดสอบความแปรปรวนของกลุ่มประชากร ได้ค่า Sig. เท่ากับ 0.759 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_0' ที่ว่าความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 4 ชุด ไม่แตกต่างกัน จึงทำการทดสอบค่าเฉลี่ยระดับอุนิสิยได้ค่า Sig. เท่ากับ 0.932 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_0 ที่ว่า

นักศึกษาคณะสัตวศาสตร์และเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยแม่โจ้ ที่มีลำดับการเป็นบุตรในครอบครัวแตกต่างกัน มีระดับ 7 อุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผลสูงไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 31

ผู้ศึกษาเชื่อว่านักศึกษาคณะสัตวศาสตร์และเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยแม่โจ้ ที่มีจำนวนพี่น้องแตกต่างกัน มีบัญชีชื่อใจแตกต่างกัน จึงทำการทดสอบ ณ ความเชื่อมั่น 95% หรือระดับนัยสำคัญ 0.05

สมมติฐานในการทดสอบความแปรปรวน

H_0' : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 3 ชุดไม่แตกต่างกัน

H_1' : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 3 ชุดแตกต่างกัน

สมมติฐานในการทดสอบค่าเฉลี่ย

H_0 : นักศึกษาคณะสัตวศาสตร์และเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยแม่โจ้ ที่มีจำนวนพี่น้องแตกต่างกัน มีบัญชีชื่อใจไม่แตกต่างกัน

H_1 : นักศึกษาคณะสัตวศาสตร์และเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยแม่โจ้ ที่มีจำนวนพี่น้องแตกต่างกัน มีบัญชีชื่อใจ แตกต่างกัน

ตารางที่ 61.1-61.3 แสดงผลการวิเคราะห์บัญชีชื่อใจ จำแนกตามจำนวนพี่น้อง

61.1 ค่าทางสถิติทั่วไป

จำนวนพี่น้อง	จำนวน (คน)	ค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ค่าเฉลี่ยความคลาดเคลื่อนมาตรฐาน
1 คน	43	4.63	0.473	0.072
2 คน	133	4.68	0.433	0.038
3 คน	62	4.62	0.571	0.073
4 คน	7	4.48	0.424	0.160

61.2 การทดสอบความแปรปรวน

Levene Statistic	df1	df2	Sig.
2.289	3	241	0.079

61.3 การทดสอบค่าเฉลี่ย

แหล่งความแปรปรวน	ผลบวกกำลังสอง	df	ค่าเฉลี่ยกำลังสอง	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	0.389	3	0.130	0.567	0.637
ภายในกลุ่ม	55.101	241	0.229		
รวม	55.490	244			

จากตารางที่ 61 พบว่า นักศึกษาที่มีจำนวนพี่น้อง 2 คน มีค่าเฉลี่ยบัญชีขอมใจสูงที่สุด และ นักศึกษาที่มีจำนวนพี่น้อง 4 คน มีค่าเฉลี่ยบัญชีขอมใจต่ำที่สุด เมื่อทดสอบความแปรปรวนของกลุ่มประชากรได้ค่า Sig.เท่ากับ 0.079 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_0' ที่ว่าความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 4 ชุดไม่แตกต่างกัน จึงทำการทดสอบค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยได้ค่า Sig.เท่ากับ 0.637 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_0 ที่ว่านักศึกษาคณะสัตวศาสตร์และเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยแม่โจ้ ที่มีจำนวนพี่น้องแตกต่างกัน มีบัญชีขอมใจไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 32

ผู้ศึกษาเชื่อว่านักศึกษาคณะสัตวศาสตร์และเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยแม่โจ้ ที่มีจำนวนพี่น้องแตกต่างกัน มีความสมดุลในการดำเนินชีวิตแตกต่างกัน จึงทำการทดสอบ ณ ความเชื่อมั่น 95% หรือระดับนัยสำคัญ 0.05

สมมติฐานในการทดสอบความแปรปรวน

H_0' : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 4 ชุดไม่แตกต่างกัน

H_1' : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 4 ชุดแตกต่างกัน

สมมติฐานในการทดสอบค่าเฉลี่ย

H_0 : นักศึกษาคณะสัตวศาสตร์และเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยแม่โจ้ ที่มีจำนวนพี่น้องแตกต่างกัน มีความสมดุลในการดำเนินชีวิตไม่แตกต่างกัน

H_1 : นักศึกษาคณะสัตวศาสตร์และเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยแม่โจ้ ที่มีจำนวนพี่น้องแตกต่างกัน มีความสมดุลในการดำเนินชีวิตแตกต่างกัน

ตารางที่ 62.1-62.3 แสดงผลการวิเคราะห์ความสมดุลในการดำเนินชีวิตจำแนกตามจำนวนพี่น้อง

62.1 ค่าทางสถิติทั่วไป

จำนวนพี่น้อง	จำนวน (คน)	ค่าเฉลี่ยระดับ อุปนิสัย	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน	ค่าเฉลี่ยความคลาด เคลื่อนมาตรฐาน
1 คน	43	4.46	0.651	0.099
2 คน	133	4.37	0.685	0.059
3 คน	62	4.42	0.636	0.081
4 คน	7	4.19	0.424	0.160

62.2 การทดสอบความแปรปรวน

Levene Statistic	df1	df2	Sig.
0.573	3	241	0.633

62.3 การทดสอบค่าเฉลี่ย

แหล่งความแปรปรวน	ผลบวก กำลังสอง	df	ค่าเฉลี่ย กำลังสอง	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	.559	3	0.186	0.425	0.735
ภายในกลุ่ม	105.523	241	0.438		
รวม	106.082	244			

จากตารางที่ 62 พบว่า นักศึกษาที่มีจำนวนพี่น้อง 1 คน มีค่าเฉลี่ยความสมดุลในการดำเนินชีวิตสูงที่สุด และนักศึกษาที่มีจำนวนพี่น้อง 4 คน มีค่าเฉลี่ยความสมดุลในการดำเนินชีวิตต่ำที่สุด เมื่อ

ทดสอบความแปรปรวนของกลุ่มประชากรได้ค่า Sig.เท่ากับ 0.633 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_0' ที่ว่าความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 4 ชุดไม่แตกต่างกันจึงทำการทดสอบค่าเฉลี่ยระดับอุปนัยได้ค่า Sig.เท่ากับ 0.735 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้น จึงยอมรับสมมติฐาน H_0 ที่ว่านักศึกษาคณะสัตวศาสตร์และเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยแม่โจ้ ที่มีจำนวนพี่น้องแตกต่างกัน มีความสมดุลในการดำเนินชีวิตไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 33

ผู้ศึกษาเชื่อว่านักศึกษาคณะสัตวศาสตร์และเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยแม่โจ้ ที่มีบุคคลที่มีจำนวนพี่น้องแตกต่างกัน มีระดับกลุ่มอุปนัยเพื่อชัยชนะส่วนตนแตกต่างกัน จึงทำการทดสอบ ณ ความเชื่อมั่น 95% หรือระดับนัยสำคัญ 0.05

สมมติฐานในการทดสอบความแปรปรวน

H_0' : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 4 ชุดไม่แตกต่างกัน

H_1' : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 4 ชุดแตกต่างกัน

สมมติฐานในการทดสอบค่าเฉลี่ย

H_0 : นักศึกษาคณะสัตวศาสตร์และเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยแม่โจ้ ที่มีจำนวนพี่น้องแตกต่างกัน มีระดับกลุ่มอุปนัยเพื่อชัยชนะส่วนตนไม่แตกต่างกัน

H_1 : นักศึกษาคณะสัตวศาสตร์และเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยแม่โจ้ ที่มีจำนวนพี่น้องแตกต่างกัน มีระดับกลุ่มอุปนัยเพื่อชัยชนะส่วนตนแตกต่างกัน

ตารางที่ 63.1-63.2 แสดงผลการวิเคราะห์ระดับกลุ่มอุปนัยเพื่อชัยชนะส่วนตนจำแนกตามจำนวนพี่น้อง

63.1 ค่าทางสถิติทั่วไป

จำนวนพี่น้อง	จำนวน (คน)	ค่าเฉลี่ยระดับ อุปนิสัย	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน	ค่าเฉลี่ยความคลาด เคลื่อนมาตรฐาน
1 คน	43	4.64	0.336	0.051
2 คน	133	4.59	0.320	0.028
3 คน	62	4.58	0.381	0.048
4 คน	7	4.68	0.233	0.088

63.2 การทดสอบความแปรปรวน

Levene Statistic	df1	df2	Sig.
1.850	3	241	0.139

63.3 การทดสอบค่าเฉลี่ย

แหล่งความแปรปรวน	ผลบวก กำลังสอง	df	ค่าเฉลี่ย กำลังสอง	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	0.178	3	0.059	0.523	0.667
ภายในกลุ่ม	27.420	241	0.114		
รวม	27.598	244			

จากตารางที่ 63 พบว่านักศึกษาที่มีจำนวนพี่น้อง 4 คน มีค่าเฉลี่ยระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะส่วนตนสูงที่สุด และนักศึกษาที่มีจำนวนพี่น้อง 3 คน มีค่าเฉลี่ยระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะส่วนตนต่ำที่สุด เมื่อทดสอบความแปรปรวนของกลุ่มประชากรได้ค่า Sig. เท่ากับ 0.139 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้น จึงยอมรับสมมติฐาน H_0' ที่ว่าความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 4 ชุด ไม่แตกต่างกัน จึงทำการทดสอบค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยได้ค่า Sig. เท่ากับ 0.667 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_0 ที่ว่านักศึกษาคณะสัตวศาสตร์และเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยแม่โจ้ ที่มีจำนวนพี่น้องแตกต่างกัน มีระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะส่วนตน ไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 34

ผู้ศึกษาเชื่อว่านักศึกษาคณะสัตวศาสตร์และเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยแม่โจ้ ที่มีจำนวนพี่น้องแตกต่างกัน มีระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคมแตกต่างกัน จึงทำการทดสอบ ณ ความเชื่อมั่น 95% หรือระดับนัยสำคัญ 0.05

สมมติฐานในการทดสอบความแปรปรวน

H_0' : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 4 ชุดไม่แตกต่างกัน

H_1' : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 4 ชุดแตกต่างกัน

สมมติฐานในการทดสอบค่าเฉลี่ย

H_0 : นักศึกษาคณะสัตวศาสตร์และเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยแม่โจ้ ที่มีจำนวนพี่น้องแตกต่างกัน มีระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคมไม่แตกต่างกัน

H_1 : นักศึกษาคณะสัตวศาสตร์และเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยแม่โจ้ ที่มีจำนวนพี่น้องแตกต่างกัน มีระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคมแตกต่างกัน

ตารางที่ 64.1-64.3 แสดงผลการวิเคราะห์ระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคมจำแนกตามจำนวนพี่น้อง

64.1 ค่าทางสถิติทั่วไป

จำนวนพี่น้อง	จำนวน (คน)	ค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ค่าเฉลี่ยความคลาดเคลื่อนมาตรฐาน
1 คน	43	4.56	0.349	0.053
2 คน	133	4.58	0.359	0.031
3 คน	62	4.58	0.387	0.049
4 คน	7	4.68	0.290	0.110

64.2 การทดสอบความแปรปรวน

Levene Statistic	df1	df2	Sig.
0.204	3	241	0.894

64.3 การทดสอบค่าเฉลี่ย

แหล่งความแปรปรวน	ผลบวก กำลังสอง	df	ค่าเฉลี่ย กำลังสอง	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	0.079	3	0.026	0.201	0.896
ภายในกลุ่ม	31.753	241	0.132		
รวม	31.833	244			

จากตารางที่ 64 พบว่า นักศึกษาที่มีจำนวนพี่น้อง 4 คน มีค่าเฉลี่ยระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคมสูงที่สุด และนักศึกษาที่มีจำนวนพี่น้อง 1 คน มีค่าเฉลี่ยระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคมต่ำที่สุด เมื่อทดสอบความแปรปรวนของกลุ่มประชากร ได้ค่า Sig. เท่ากับ 0.894 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_0' ที่ว่าความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 4 ชุดไม่แตกต่างกัน จึงทำการทดสอบค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยได้ค่า Sig. เท่ากับ 0.896 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้น จึงยอมรับสมมติฐาน H_0 ที่ว่านักศึกษาคณะสัตวศาสตร์และเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยแม่โจ้ ที่มีจำนวนพี่น้องแตกต่างกันมีชัยชนะในสังคมไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 35

ผู้ศึกษาเชื่อว่านักศึกษาคณะสัตวศาสตร์และเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยแม่โจ้ ที่มีจำนวนพี่น้องแตกต่างกัน มีระดับ 7 อุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผลสูงแตกต่างกัน จึงทำการทดสอบ ณ ความเชื่อมั่น 95% หรือระดับนัยสำคัญ 0.05

สมมติฐานในการทดสอบความแปรปรวน

H_0' : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 4 ชุดไม่แตกต่างกัน

H_1' : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 4 ชุดแตกต่างกัน

สมมติฐานในการทดสอบค่าเฉลี่ย

H_0 : นักศึกษาคณะสัตวศาสตร์และเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยแม่โจ้ ที่มีจำนวนพี่น้องแตกต่างกันมีระดับ7 อุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผลสูงไม่แตกต่างกัน

H_1 : นักศึกษาคณะสัตวศาสตร์และเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยแม่โจ้ ที่มีจำนวนพี่น้องแตกต่างกันมีระดับ7 อุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผลสูงแตกต่างกัน

ตารางที่ 65.1-65.2 แสดงผลการวิเคราะห์ระดับ7 อุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผลสูงจำแนกตามจำนวนพี่น้อง

65.1 ค่าทางสถิติทั่วไป

จำนวนพี่น้อง	จำนวน (คน)	ค่าเฉลี่ยระดับ อุปนิสัย	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน	ค่าเฉลี่ยความคลาด เคลื่อนมาตรฐาน
1 คน	43	4.58	0.293	0.045
2 คน	133	4.57	0.279	0.024
3 คน	62	4.56	0.342	0.043
4 คน	7	4.61	0.267	0.101

65.2 การทดสอบความแปรปรวน

Levene Statistic	df1	df2	Sig.
0.639	3	241	0.591

65.3 การทดสอบค่าเฉลี่ย

แหล่งความแปรปรวน	ผลบวก กำลังสอง	df	ค่าเฉลี่ย กำลังสอง	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	0.020	3	0.007	9.076	0.973
ภายในกลุ่ม	21.458	241	0.089		
รวม	21.478	244			

จากตารางที่ 65 พบว่า นักศึกษาที่มีจำนวนพี่น้อง 4 คน มีค่าเฉลี่ยระดับ 7 อุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผลสูงที่สุด และนักศึกษาที่มีจำนวนพี่น้อง 3 คน มีค่าเฉลี่ยระดับ 7 อุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผลสูงต่ำที่สุด เมื่อทดสอบความแปรปรวนของกลุ่มประชากรได้ค่า Sig. เท่ากับ 0.591 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_0' ที่ว่าความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 4 ชุดไม่แตกต่างกัน จึงทำการทดสอบค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยได้ค่า Sig. เท่ากับ 0.973 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้น จึงยอมรับสมมติฐาน H_0 ที่ว่านักศึกษาคณะสัตวศาสตร์และเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยแม่โจ้ ที่มีจำนวนพี่น้องแตกต่างกันมีระดับ 7 อุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผลสูงไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 36

ผู้ศึกษาเชื่อว่านักศึกษาคณะสัตวศาสตร์และเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยแม่โจ้ ที่มีบุคคลที่อาศัยอยู่ด้วยเป็นส่วนใหญ่แตกต่างกัน มีบัญชีชื่อใจแตกต่างกัน จึงทำการทดสอบ ณ ความเชื่อมั่น 95% หรือระดับนัยสำคัญ 0.05

สมมติฐานในการทดสอบความแปรปรวน

H_0' : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 6 ชุดไม่แตกต่างกัน

H_1' : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 6 ชุดแตกต่างกัน

สมมติฐานในการทดสอบค่าเฉลี่ย

H_0 : นักศึกษาคณะสัตวศาสตร์และเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยแม่โจ้ ที่มีบุคคลที่อาศัยอยู่ด้วยเป็นส่วนใหญ่แตกต่างกัน มีบัญชีชื่อใจไม่แตกต่างกัน

H_1 : นักศึกษาคณะสัตวศาสตร์และเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยแม่โจ้ ที่มีบุคคลที่อาศัยอยู่ด้วยเป็นส่วนใหญ่แตกต่างกัน มีบัญชีชื่อใจ แตกต่างกัน

ตารางที่ 66.1-66.3 แสดงผลการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณ จำแนกตามบุคคลที่อาศัยอยู่ด้วยเป็นส่วนใหญ่

66.1 ค่าทางสถิติทั่วไป

บุคคลที่อาศัยอยู่ด้วยเป็นส่วนใหญ่	จำนวน (คน)	ค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ค่าเฉลี่ยความคลาดเคลื่อนมาตรฐาน
บิดาและมารดา	90	4.66	0.447	0.047
ญาติพี่น้อง	49	4.61	0.511	0.073
เฉพาะบิดา	3	4.67	0.333	0.192
เฉพาะมารดา	8	4.54	0.533	0.188
เพื่อน	68	4.70	0.474	0.057
อยู่คนเดียว	27	4.60	0.539	0.104

66.2 การทดสอบความแปรปรวน

Levene Statistic	df1	df2	Sig.
0.787	5	239	0.560

66.3 การทดสอบค่าเฉลี่ย

แหล่งความแปรปรวน	ผลบวกกำลังสอง	df	ค่าเฉลี่ยกำลังสอง	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	0.371	5	0.074	0.322	0.899
ภายในกลุ่ม	55.119	239	0.231		
รวม	55.490	244			

จากตารางที่ 66 พบว่า นักศึกษาที่อาศัยอยู่กับเพื่อนเป็นส่วนใหญ่ มีค่าเฉลี่ยบัญชีข้อมใจสูงสุด และนักศึกษาที่อาศัยอยู่กับเฉพาะมารดาเป็นส่วนใหญ่ มีค่าเฉลี่ยบัญชีข้อมใจต่ำที่สุด เมื่อทดสอบความแปรปรวนของกลุ่มประชากรได้ค่า Sig. เท่ากับ 0.560 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_0 ที่ว่าความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 6 ชุดไม่แตกต่างกัน จึงทำการทดสอบค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยได้ค่า Sig. เท่ากับ 0.899 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 ที่กำหนดไว้

ดังนั้น จึงยอมรับสมมติฐาน H_0 ที่ว่านักศึกษาคณะสัตวศาสตร์และเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยแม่โจ้ ที่มีบุคคลที่อาศัยอยู่ด้วยเป็นส่วนใหญ่แตกต่างกันมีบัญชีออมใจไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 37

ผู้ศึกษาเชื่อว่านักศึกษาคณะสัตวศาสตร์และเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยแม่โจ้ ที่มีบุคคลที่อาศัยอยู่ด้วยเป็นส่วนใหญ่แตกต่างกัน มีความสมดุลในการดำเนินชีวิตแตกต่างกัน จึงทำการทดสอบ ณ ความเชื่อมั่น 95% หรือระดับนัยสำคัญ 0.05

สมมติฐานในการทดสอบความแปรปรวน

H_0' : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 6 ชุดไม่แตกต่างกัน

H_1' : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 6 ชุดแตกต่างกัน

สมมติฐานในการทดสอบค่าเฉลี่ย

H_0 : นักศึกษาคณะสัตวศาสตร์และเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยแม่โจ้ ที่มีบุคคลที่อาศัยอยู่ด้วยเป็นส่วนใหญ่แตกต่างกัน มีความสมดุลในการดำเนินชีวิตไม่แตกต่างกัน

H_1 : นักศึกษาคณะสัตวศาสตร์และเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยแม่โจ้ ที่มีบุคคลที่อาศัยอยู่ด้วยเป็นส่วนใหญ่แตกต่างกัน มีความสมดุลในการดำเนินชีวิตแตกต่างกัน

ตารางที่ 67.1-67.3 แสดงผลการวิเคราะห์ความสมดุลในการดำเนินชีวิตจำแนกตามบุคคลที่อาศัยอยู่ด้วยเป็นส่วนใหญ่

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved

67.1 ค่าทางสถิติทั่วไป

บุคคลที่อาศัยอยู่ด้วยเป็นส่วนใหญ่	จำนวน (คน)	ค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ค่าเฉลี่ยความคลาดเคลื่อนมาตรฐาน
บิดาและมารดา	90	4.29	0.712	0.075
ญาติพี่น้อง	49	4.38	0.549	0.078
เฉพาะบิดา	3	4.89	0.385	0.222
เฉพาะมารดา	8	4.42	0.812	0.287
เพื่อน	68	4.51	0.675	0.082
อยู่คนเดียว	27	4.40	0.570	0.110

67.2 การทดสอบความแปรปรวน

Levene Statistic	df1	df2	Sig.
1.799	5	239	0.114

67.3 การทดสอบค่าเฉลี่ย

แหล่งความแปรปรวน	ผลบวกกำลังสอง	df	ค่าเฉลี่ยกำลังสอง	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	2.663	5	0.533	0.295	0.295
ภายในกลุ่ม	103.418	239	0.433		
รวม	106.082	244			

จากตารางที่ 67 พบว่า นักศึกษาที่อาศัยอยู่กับเฉพาะบิดาเป็นส่วนใหญ่ มีค่าเฉลี่ยความสมดุลในการดำเนินชีวิตสูงสุด และนักศึกษาที่อาศัยอยู่กับบิดาและมารดาเป็นส่วนใหญ่ มีค่าเฉลี่ยความสมดุลในการดำเนินชีวิตต่ำที่สุด เมื่อทดสอบความแปรปรวนของกลุ่มประชากรได้ค่า Sig. เท่ากับ 0.114 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้น จึงยอมรับสมมติฐาน H_0' ที่ว่าความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 6 ชุดไม่แตกต่างกัน จึงทำการทดสอบค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยได้ค่า Sig. เท่ากับ 0.295 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้น จึงยอมรับสมมติฐาน H_0 ที่ว่านักศึกษาคณะสัตวศาสตร์และเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยแม่โจ้ ที่มีบุคคลที่อาศัยอยู่ด้วยเป็นส่วนใหญ่แตกต่างกันมีความสมดุลในการดำเนินชีวิตไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 38

ผู้ศึกษาเชื่อว่านักศึกษาคณะสัตวศาสตร์และเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยแม่โจ้ ที่มีบุคคลที่อาศัยอยู่ด้วยเป็นส่วนใหญ่แตกต่างกัน มีระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะส่วนตนแตกต่างกัน จึงทำการทดสอบ ณ ความเชื่อมั่น 95% หรือระดับนัยสำคัญ 0.05

สมมติฐานในการทดสอบความแปรปรวน

H_0' : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 6 ชุดไม่แตกต่างกัน

H_1' : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 6 ชุดแตกต่างกัน

สมมติฐานในการทดสอบค่าเฉลี่ย

H_0 : นักศึกษาคณะสัตวศาสตร์และเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยแม่โจ้ ที่มีบุคคลที่อาศัยอยู่ด้วยเป็นส่วนใหญ่แตกต่างกัน มีระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะส่วนตนไม่แตกต่างกัน

H_1 : นักศึกษาคณะสัตวศาสตร์และเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยแม่โจ้ ที่มีบุคคลที่อาศัยอยู่ด้วยเป็นส่วนใหญ่แตกต่างกัน มีระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะส่วนตนแตกต่างกัน

ตารางที่ 68.1-68.2 แสดงผลการวิเคราะห์ระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะส่วนตนจำแนกตามบุคคลที่อาศัยอยู่ด้วยเป็นส่วนใหญ่

68.1 ค่าทางสถิติทั่วไป

บุคคลที่อาศัยอยู่ด้วยเป็นส่วนใหญ่	จำนวน (คน)	ค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ค่าเฉลี่ยความคลาดเคลื่อนมาตรฐาน
บิดาและมารดา	90	4.60	0.338	0.036
ญาติพี่น้อง	49	4.59	0.304	0.043
เฉพาะบิดา	3	4.97	0.127	0.073
เฉพาะมารดา	8	4.49	0.734	0.259
เพื่อน	68	4.60	0.324	0.039
อยู่คนเดียว	27	4.60	0.250	0.048

68.2 การทดสอบความแปรปรวน

Levene Statistic	df1	df2	Sig.
4.775	5	239	0.000*

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 68 พบว่านักศึกษาที่อาศัยอยู่กับเฉพาะบิดาเป็นส่วนใหญ่ มีค่าเฉลี่ยระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะส่วนตนสูงที่สุด และนักศึกษาที่อาศัยอยู่กับเฉพาะมารดาเป็นส่วนใหญ่ มีค่าเฉลี่ยระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะส่วนตนต่ำที่สุด เมื่อทดสอบความแปรปรวนของกลุ่มประชากรได้ค่า Sig. เท่ากับ 0.000 ซึ่งน้อยกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_1' ที่ว่าความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 6 ชุดแตกต่างกัน ดังนั้นจึงไม่ทำการทดสอบค่าเฉลี่ยต่อ

สมมติฐานที่ 39

ผู้ศึกษาเชื่อว่านักศึกษาคณะสัตวศาสตร์และเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยแม่โจ้ ที่มีบุคคลที่อาศัยอยู่ด้วยเป็นส่วนใหญ่แตกต่างกัน มีระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคมแตกต่างกัน จึงทำการทดสอบ ณ ความเชื่อมั่น 95% หรือระดับนัยสำคัญ 0.05

สมมติฐานในการทดสอบความแปรปรวน

H_0' : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 6 ชุดไม่แตกต่างกัน

H_1' : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 6 ชุดแตกต่างกัน

สมมติฐานในการทดสอบค่าเฉลี่ย

H_0 : นักศึกษาคณะสัตวศาสตร์และเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยแม่โจ้ ที่มีบุคคลที่อาศัยอยู่ด้วยเป็นส่วนใหญ่แตกต่างกัน มีระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคมไม่แตกต่างกัน

H_1 : นักศึกษาคณะสัตวศาสตร์และเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยแม่โจ้ ที่มีบุคคลที่อาศัยอยู่ด้วยเป็นส่วนใหญ่แตกต่างกัน มีระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคมแตกต่างกัน

ตารางที่ 69.1-69.2 แสดงผลการวิเคราะห์ระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคมจำแนกตาม
บุคคลที่อาศัยอยู่ด้วยเป็นส่วนใหญ่

69.1 ค่าทางสถิติทั่วไป

บุคคลที่อาศัยอยู่ ด้วยเป็นส่วนใหญ่	จำนวน (คน)	ค่าเฉลี่ยระดับ อุปนิสัย	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน	ค่าเฉลี่ยความคลาด เคลื่อนมาตรฐาน
บิดาและมารดา	90	4.57	0.345	0.036
ญาติพี่น้อง	49	4.58	0.355	0.051
เฉพาะบิดา	3	4.64	0.347	0.200
เฉพาะมารดา	8	4.34	0.672	0.238
เพื่อน	68	4.60	0.341	0.041
อยู่คนเดียว	27	4.63	0.362	0.070

69.2 การทดสอบความแปรปรวน

Levene Statistic	df1	df2	Sig.
3.160	5	239	0.009*

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 69 พบว่านักศึกษาที่อาศัยอยู่กับเฉพาะบิดาเป็นส่วนใหญ่ มีค่าเฉลี่ยระดับกลุ่ม
อุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคมสูงที่สุด และนักศึกษาที่อาศัยอยู่กับเฉพาะมารดาเป็นส่วนใหญ่ มีค่าเฉลี่ย
ระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคมต่ำที่สุด เมื่อทดสอบความแปรปรวนของกลุ่มประชากรได้ค่า
Sig. เท่ากับ 0.009 ซึ่งน้อยกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_1 ที่ว่า
ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 6 ชุดแตกต่างกัน ดังนั้นจึงไม่ทำการทดสอบค่าเฉลี่ยต่อ

สมมติฐานที่ 40

ผู้ศึกษาเชื่อว่านักศึกษาคณะสัตวศาสตร์และเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยแม่โจ้ ที่มีบุคคลที่อาศัยอยู่
ด้วยเป็นส่วนใหญ่แตกต่างกัน มีระดับ 7 อุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผลสูงแตกต่างกัน จึงทำการ
ทดสอบ ณ ความเชื่อมั่น 95 % หรือระดับนัยสำคัญ 0.05

สมมติฐานในการทดสอบความแปรปรวน

H_0' : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 6 ชุดไม่แตกต่างกัน

H_1' : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 6 ชุดแตกต่างกัน

สมมติฐานในการทดสอบค่าเฉลี่ย

H_0 : นักศึกษาคณะสัตวศาสตร์และเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยแม่โจ้ ที่มีบุคคลที่อาศัยอยู่ด้วยเป็นส่วนใหญ่แตกต่างกัน มีระดับ 7 อุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผลสูงไม่แตกต่างกัน

H_1 : นักศึกษาคณะสัตวศาสตร์และเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยแม่โจ้ ที่มีบุคคลที่อาศัยอยู่ด้วยเป็นส่วนใหญ่แตกต่างกัน มีระดับ 7 อุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผลสูงแตกต่างกัน

ตารางที่ 70.1-70.2 แสดงผลการวิเคราะห์ระดับ 7 อุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผลสูงจำแนกตามบุคคลที่อาศัยอยู่ด้วยเป็นส่วนใหญ่

70.1 ค่าทางสถิติทั่วไป

บุคคลที่อาศัยอยู่ด้วยเป็นส่วนใหญ่	จำนวน (คน)	ค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ค่าเฉลี่ยความคลาดเคลื่อนมาตรฐาน
บิดาและมารดา	90	4.57	0.293	0.031
ญาติพี่น้อง	49	4.57	0.270	0.039
เฉพาะบิดา	3	4.75	0.120	0.069
เฉพาะมารดา	8	4.42	0.648	0.229
เพื่อน	68	4.58	0.296	0.036
อยู่คนเดียว	27	4.59	0.217	0.042

70.2 การทดสอบความแปรปรวน

Levene Statistic	df1	df2	Sig.
4.703	5	239	0.000*

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 70 พบว่านักศึกษาที่อาศัยอยู่กับเฉพาะบิดาเป็นส่วนใหญ่ มีค่าเฉลี่ยระดับ 7
อุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผลสูงที่สุด และนักศึกษาที่อาศัยอยู่กับเฉพาะมารดาเป็นส่วนใหญ่ มี
ค่าเฉลี่ยระดับ 7 อุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผลสูงต่ำที่สุด เมื่อทดสอบความแปรปรวนของกลุ่ม
ประชากรได้ค่า Sig. เท่ากับ 0.000 ซึ่งน้อยกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับ
สมมติฐาน H_1' ที่ว่าความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 6 ชุดแตกต่างกันดังนั้นจึงไม่ทำการทดสอบค่าเฉลี่ย
ต่อ

สมมติฐานที่ 41

ผู้ศึกษาเชื่อว่านักศึกษาคณะสัตวศาสตร์และเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยแม่โจ้ ที่มีสถานภาพของ
บิดา/มารดาแตกต่างกัน มีบัญชีขี้อมใจแตกต่างกัน จึงทำการทดสอบ ณ ความเชื่อมั่น 95% หรือระดับ
นัยสำคัญ 0.05

สมมติฐานในการทดสอบความแปรปรวน

H_0' : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 3 ชุดไม่แตกต่างกัน

H_1' : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 3 ชุดแตกต่างกัน

สมมติฐานในการทดสอบค่าเฉลี่ย

H_0 : นักศึกษาคณะสัตวศาสตร์และเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยแม่โจ้ ที่มีสถานภาพของ
บิดา/มารดาแตกต่างกัน มีบัญชีขี้อมใจไม่แตกต่างกัน

H_1 : นักศึกษาคณะสัตวศาสตร์และเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยแม่โจ้ ที่มีสถานภาพของ
บิดา/มารดาแตกต่างกันมีบัญชีขี้อมใจแตกต่างกัน

ตารางที่ 71.1-71.2 แสดงผลการวิเคราะห์บัญชีขีอมใจจำแนกตามสถานภาพของบิดา/มารดา

71.1 ค่าทางสถิติทั่วไป

สถานภาพของบิดา/มารดา	จำนวน (คน)	ค่าเฉลี่ยระดับ อุปนิสัย	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน	ค่าเฉลี่ยความคลาด เคลื่อนมาตรฐาน
อยู่ด้วยกัน	220	4.65	0.460	0.031
แยกกันอยู่	12	4.64	0.688	0.199
บิดาและ/หรือมารดาเสียชีวิต	13	4.59	0.564	0.156

71.2 การทดสอบความแปรปรวน

Levene Statistic	df1	df2	Sig.
4.302	2	242	0.015*

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 71 พบว่านักศึกษาที่บิดา/มารดาอยู่ด้วยกัน มีค่าเฉลี่ยบัญชีขีอมใจสูงที่สุด และนักศึกษาที่บิดาและ/หรือมารดาเสียชีวิต มีค่าเฉลี่ยบัญชีขีอมใจต่ำที่สุด เมื่อทดสอบความแปรปรวนของกลุ่มประชากรได้ค่า Sig. เท่ากับ 0.015 ซึ่งน้อยกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_1' ที่ว่าความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 3 ชุดแตกต่างกัน ดังนั้นจึงไม่ทำการทดสอบค่าเฉลี่ยต่อ

สมมติฐานที่ 42

ผู้ศึกษาเชื่อว่านักศึกษาคณะสัตวศาสตร์และเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยแม่โจ้ ที่มีสถานภาพของบิดา/มารดาแตกต่างกัน มีความสมดุลในการดำเนินชีวิตแตกต่างกัน จึงทำการทดสอบ ณ ความเชื่อมั่น 95% หรือระดับนัยสำคัญ 0.05

สมมติฐานในการทดสอบความแปรปรวน

H_0' : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 3 ชุดไม่แตกต่างกัน

H_1' : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 3 ชุดแตกต่างกัน

สมมติฐานในการทดสอบค่าเฉลี่ย

H_0 : นักศึกษาคณะสัตวศาสตร์และเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยแม่โจ้ ที่มีสถานภาพของบิดา/มารดาแตกต่างกัน มีความสมดุลในการดำเนินชีวิตไม่แตกต่างกัน

H_1 : นักศึกษาคณะสัตวศาสตร์และเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยแม่โจ้ ที่มีสถานภาพของบิดา/มารดาแตกต่างกัน มีความสมดุลในการดำเนินชีวิตแตกต่างกัน

ตารางที่ 72.1-72.3 แสดงผลการวิเคราะห์ความสมดุลในการดำเนินชีวิตจำแนกตามสถานภาพของบิดา/มารดา

72.1 ค่าทางสถิติทั่วไป

สถานภาพของบิดา/มารดา	จำนวน (คน)	ค่าเฉลี่ยระดับ อุปนิสัย	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน	ค่าเฉลี่ยความคลาด เคลื่อนมาตรฐาน
อยู่ด้วยกัน	220	4.41	0.645	0.043
แยกกันอยู่	12	4.19	0.958	0.277
บิดาและ/หรือมารดาเสียชีวิต	13	4.36	0.600	0.167

72.2 การทดสอบความแปรปรวน

Levene Statistic	df1	df2	Sig.
0.845	2	242	0.431

72.3 การทดสอบค่าเฉลี่ย

แหล่งความแปรปรวน	ผลบวกกำลังสอง	df	ค่าเฉลี่ย กำลังสอง	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	0.534	2	0.267	0.613	0.543
ภายในกลุ่ม	105.547	242	0.436		
รวม	106.082	244			

จากตารางที่ 72 พบว่านักศึกษาที่บิดาและ/หรือมารดาอยู่ด้วยกัน มีค่าเฉลี่ยความสมดุลในการดำเนินชีวิตที่สูงที่สุด และนักศึกษาที่บิดา/มารดาแยกกันอยู่ มีค่าเฉลี่ยความสมดุลในการดำเนินชีวิตต่ำที่สุด เมื่อทดสอบความแปรปรวนของกลุ่มประชากร ได้ค่า Sig. เท่ากับ 0.431 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้น จึงยอมรับสมมติฐาน H_0' ที่ว่าความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 3 ชุด ไม่แตกต่างกัน จึงทำการทดสอบค่าเฉลี่ยระดับอุปนัยได้ค่า Sig. เท่ากับ 0.543 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้น จึงยอมรับสมมติฐาน H_0 ที่ว่านักศึกษาคณะสัตวศาสตร์และเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยแม่โจ้ ที่มีสถานภาพของบิดา/มารดาแตกต่างกันมีความสมดุลในการดำเนินชีวิตไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 43

ผู้ศึกษาเชื่อว่านักศึกษาคณะสัตวศาสตร์และเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยแม่โจ้ ที่มีสถานภาพของบิดา/มารดาแตกต่างกัน มีระดับกลุ่มอุปนัยเพื่อช่วยขณะส่วนตนแตกต่างกัน จึงทำการทดสอบ ความเชื่อมั่น 95% หรือระดับนัยสำคัญ 0.05

สมมติฐานในการทดสอบความแปรปรวน

H_0' : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 3 ชุดไม่แตกต่างกัน

H_1' : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 3 ชุดแตกต่างกัน

สมมติฐานในการทดสอบค่าเฉลี่ย

H_0 : นักศึกษาคณะสัตวศาสตร์และเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยแม่โจ้ ที่มีสถานภาพของบิดา/มารดาแตกต่างกัน มีระดับกลุ่มอุปนัยเพื่อช่วยขณะส่วนตนไม่แตกต่างกัน

H_1 : นักศึกษาคณะสัตวศาสตร์และเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยแม่โจ้ ที่มีสถานภาพของบิดา/มารดาแตกต่างกัน มีระดับกลุ่มอุปนัยเพื่อช่วยขณะส่วนตนแตกต่างกัน

ตารางที่ 73.1-73.2 แสดงผลการวิเคราะห์ระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อช่วยขณะส่วนตนจำแนกตาม
สถานภาพของบิดา/มารดา

73.1 ค่าทางสถิติทั่วไป

สถานภาพของบิดา/มารดา	จำนวน (คน)	ค่าเฉลี่ยระดับ อุปนิสัย	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน	ค่าเฉลี่ยความคลาด เคลื่อนมาตรฐาน
อยู่ด้วยกัน	220	4.61	0.316	0.021
แยกกันอยู่	12	4.51	0.508	0.147
บิดาและ/หรือมารดาเสียชีวิต	13	4.50	0.474	0.131

73.2 การทดสอบความแปรปรวน

Levene Statistic	df1	df2	Sig.
3.116	2	242	0.046*

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 73 พบว่า นักศึกษาที่บิดาและ/หรือมารดาอยู่ด้วยกัน มีค่าเฉลี่ยระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อช่วยขณะส่วนตนสูงที่สุด และนักศึกษาที่บิดาและ/หรือมารดาเสียชีวิต มีค่าเฉลี่ยระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อช่วยขณะส่วนตนต่ำที่สุด เมื่อทดสอบความแปรปรวนของกลุ่มประชากรได้ค่า Sig. เท่ากับ 0.046 ซึ่งน้อยกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_1' ที่ว่าความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 3 ชุดแตกต่างกัน จึงไม่ทำการทดสอบค่าเฉลี่ยต่อ

สมมติฐานที่ 44

ผู้ศึกษาเชื่อว่านักศึกษาคณะสัตวศาสตร์และเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยแม่โจ้ที่มีสถานภาพของบิดา/มารดาแตกต่างกัน มีระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อช่วยขณะในสังคมแตกต่างกัน จึงทำการทดสอบ ความเชื่อมั่น 95% หรือระดับนัยสำคัญ 0.05

สมมติฐานในการทดสอบความแปรปรวน

H_0' : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 3 ชุดไม่แตกต่างกัน

H_1' : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 3 ชุดแตกต่างกัน

สมมติฐานในการทดสอบค่าเฉลี่ย

H_0 : นักศึกษาคณะสัตวศาสตร์และเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยแม่โจ้ ที่มีสถานภาพของบิดา/มารดาแตกต่างกัน มีระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคมไม่แตกต่างกัน

H_1 : นักศึกษาคณะสัตวศาสตร์และเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยแม่โจ้ ที่มีสถานภาพของบิดา/มารดาแตกต่างกัน มีระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคมแตกต่างกัน

ตารางที่ 74.1-74.3 แสดงผลการวิเคราะห์ระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคมจำแนกตามสถานภาพของบิดา/มารดา

74.1 ค่าทางสถิติทั่วไป

สถานภาพของบิดา/มารดา	จำนวน (คน)	ค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ค่าเฉลี่ยความคลาดเคลื่อนมาตรฐาน
อยู่ด้วยกัน	220	4.59	0.354	0.024
แยกกันอยู่	12	4.52	0.434	0.125
บิดาและ/หรือมารดาเสียชีวิต	13	4.46	0.412	0.114

74.2 การทดสอบความแปรปรวน

Levene Statistic	df1	df2	Sig.
1.359	2	242	0.259

74.3 การทดสอบค่าเฉลี่ย

แหล่งความแปรปรวน	ผลบวกกำลังสอง	df	ค่าเฉลี่ยกำลังสอง	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	0.280	2	0.140	1.073	0.344
ภายในกลุ่ม	31.553	242	0.130		
รวม	31.833	244			

จากตารางที่ 74 พบว่านักศึกษาที่บิดาและ/หรือมารดาอยู่ด้วยกัน มีค่าเฉลี่ยระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคมสูงที่สุด และนักศึกษาที่บิดาและ/หรือมารดาเสียชีวิต มีค่าเฉลี่ยระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคมต่ำที่สุด เมื่อทดสอบความแปรปรวนของกลุ่มประชากรได้ค่า Sig. เท่ากับ 0.259 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_0 ที่ว่าความแปรปรวนของ

ข้อมูลทั้ง 3 ชุดไม่แตกต่างกัน จึงทำการทดสอบค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยได้ค่า Sig. เท่ากับ 0.344 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_0 ที่ว่านักศึกษาคณะสัตวศาสตร์และเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยแม่โจ้ ที่มีสถานภาพของบิดา/มารดาแตกต่างกัน มีระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคมไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 45

ผู้ศึกษาเชื่อว่านักศึกษาคณะสัตวศาสตร์และเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยแม่โจ้ที่มีสถานภาพของบิดา/มารดาแตกต่างกัน มีระดับ 7 อุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผลสูงแตกต่างกัน จึงทำการทดสอบ ความเชื่อมั่น 95% หรือระดับนัยสำคัญ 0.05

สมมติฐานในการทดสอบความแปรปรวน

H_0 : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 3 ชุดไม่แตกต่างกัน

H_1 : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 3 ชุดแตกต่างกัน

สมมติฐานในการทดสอบค่าเฉลี่ย

H_0 : นักศึกษาคณะสัตวศาสตร์และเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยแม่โจ้ ที่มีสถานภาพของบิดา/มารดาแตกต่างกัน มีระดับ 7 อุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผลสูงไม่แตกต่างกัน

H_1 : นักศึกษาคณะสัตวศาสตร์และเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยแม่โจ้ ที่มีสถานภาพของบิดา/มารดาแตกต่างกัน มีระดับ 7 อุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผลสูงแตกต่างกัน

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved

ตารางที่ 75.1-75.2 แสดงผลการวิเคราะห์ระดับ 7 อุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผลสูงจำแนกตาม
สถานภาพของบิดา/มารดา

75.1 ค่าทางสถิติทั่วไป

สถานภาพของบิดา/มารดา	จำนวน (คน)	ค่าเฉลี่ยระดับ อุปนิสัย	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน	ค่าเฉลี่ยความคลาด เคลื่อนมาตรฐาน
อยู่ด้วยกัน	220	4.58	0.279	0.019
แยกกันอยู่	12	4.51	0.456	0.132
บิดาและ/หรือมารดาเสียชีวิต	13	4.45	0.397	0.110

75.2 การทดสอบความแปรปรวน

Levene Statistic	df1	df2	Sig.
4.072	2	242	0.018*

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 75 พบว่านักศึกษาที่บิดาและ/หรือมารดาอยู่ด้วยกันมีค่าเฉลี่ยระดับ 7 อุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผลสูงที่สุด และนักศึกษาที่บิดาและ/หรือมารดาเสียชีวิตอยู่มีค่าเฉลี่ยระดับ 7 อุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผลสูงต่ำที่สุด เมื่อทดสอบความแปรปรวนของกลุ่มประชากรได้ค่า Sig. เท่ากับ 0.018 ซึ่งน้อยกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_1' ที่ว่าความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 3 ชุดแตกต่างกัน ดังนั้น จึงไม่ทำการทดสอบค่าเฉลี่ยต่อ

สมมติฐานที่ 46

ผู้ศึกษาเชื่อว่านักศึกษาคณะสัตวศาสตร์และเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยแม่โจ้ ที่มีอาชีพของบิดาแตกต่างกัน มีบัญชีข้อมใจแตกต่างกัน จึงทำการทดสอบ ณ ความเชื่อมั่น 95% หรือระดับนัยสำคัญ 0.05

สมมติฐานในการทดสอบความแปรปรวน

H_0' : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 8 ชุดไม่แตกต่างกัน

H_1' : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 8 ชุดแตกต่างกัน

สมมติฐานในการทดสอบค่าเฉลี่ย

H_0 : นักศึกษาคณะสัตวศาสตร์และเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยแม่โจ้ ที่มีอาชีพของบิดาแตกต่างกัน มีบัญชีออมใจไม่แตกต่างกัน

H_1 : นักศึกษาคณะสัตวศาสตร์และเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยแม่โจ้ ที่มีอาชีพของบิดาแตกต่างกัน มีบัญชีออมใจแตกต่างกัน

ตารางที่ 76.1-76.3 แสดงผลการวิเคราะห์บัญชีออมใจ จำแนกตามอาชีพของบิดา

76.1 ค่าทางสถิติทั่วไป

อาชีพของบิดา	จำนวน (คน)	ค่าเฉลี่ยระดับ อุปนิสัย	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน	ค่าเฉลี่ยความคลาด เคลื่อนมาตรฐาน
ข้าราชการ	35	4.64	0.415	0.070
พนักงานรัฐวิสาหกิจ	21	4.70	0.595	0.130
รับจ้าง	12	4.72	0.239	0.069
ค้าขาย/ธุรกิจส่วนตัว	71	4.61	0.505	0.060
เกษตรกร	83	4.67	0.477	0.052
พนักงานบริษัทเอกชน	10	4.37	0.508	0.161
พ่อบ้าน/ว่างงาน	6	4.78	0.344	0.141
บิดาเสียชีวิต	7	4.90	0.371	0.140

76.2 การทดสอบความแปรปรวน

Levene Statistic	df1	df2	Sig.
2.043	7	237	0.051

76.3 การทดสอบค่าเฉลี่ย

แหล่งความแปรปรวน	ผลบวกกำลังสอง	df	ค่าเฉลี่ยกำลังสอง	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	1.662	7	0.237	1.045	0.400
ภายในกลุ่ม	53.828	237	0.227		
รวม	55.490	244			

จากตารางที่ 76 พบว่า นักศึกษาที่บิดาเสียชีวิต มีค่าเฉลี่ยบัญชีออมใจสูงที่สุด และ นักศึกษาที่มีบิดาเป็นพนักงานบริษัทเอกชน มีค่าเฉลี่ยบัญชีออมใจต่ำที่สุด เมื่อทดสอบความแปรปรวนของกลุ่มประชากร ได้ค่า Sig. เท่ากับ 0.051 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_0' ที่ว่าความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 8 ชุดไม่แตกต่างกันจึงทำการทดสอบค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยได้ค่า Sig. เท่ากับ 0.400 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_0 ที่ว่านักศึกษาคณะสัตวศาสตร์และเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยแม่โจ้ ที่มีอาชีพของบิดาแตกต่างกันมีบัญชีออมใจไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 47

ผู้ศึกษาเชื่อว่านักศึกษาคณะสัตวศาสตร์และเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยแม่โจ้ ที่มีอาชีพของบิดาแตกต่างกัน มีความสมดุลในการดำเนินชีวิตแตกต่างกัน จึงทำการทดสอบ ณ ความเชื่อมั่น 95 % หรือระดับนัยสำคัญ 0.05

สมมติฐานในการทดสอบความแปรปรวน

H_0' : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 8 ชุดไม่แตกต่างกัน

H_1' : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 8 ชุดแตกต่างกัน

สมมติฐานในการทดสอบค่าเฉลี่ย

H_0 : นักศึกษาคณะสัตวศาสตร์และเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยแม่โจ้ ที่มีอาชีพของบิดาแตกต่างกัน มีความสมดุลในการดำเนินชีวิตไม่แตกต่างกัน

H_1 : นักศึกษาคณะสัตวศาสตร์และเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยแม่โจ้ ที่มีอาชีพของบิดาแตกต่างกัน มีความสมดุลในการดำเนินชีวิตแตกต่างกัน

ตารางที่ 77.1-77.3 แสดงผลการวิเคราะห์ความสมดุลในการดำเนินชีวิตตามอาชีพของบิดา

77.1 ค่าทางสถิติทั่วไป

อาชีพของบิดา	จำนวน (คน)	ค่าเฉลี่ยระดับ อุปนิสัย	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน	ค่าเฉลี่ยความคลาด เคลื่อนมาตรฐาน
ข้าราชการ	35	4.40	0.736	0.124
พนักงานรัฐวิสาหกิจ	21	4.46	0.654	0.143
รับจ้าง	12	4.53	1.010	0.291
ค้าขาย/ธุรกิจส่วนตัว	71	4.35	0.658	0.078
เกษตรกร	83	4.41	0.575	0.063
พนักงานบริษัทเอกชน	10	4.07	0.717	0.227
พ่อบ้าน/ว่างงาน	6	4.61	0.251	0.102
บิดาเสียชีวิต	7	4.57	0.763	0.288

77.2 การทดสอบความแปรปรวน

Levene Statistic	df1	df2	Sig.
1.212	7	237	0.297

77.3 การทดสอบค่าเฉลี่ย

แหล่งความแปรปรวน	ผลบวกกำลังสอง	df	ค่าเฉลี่ยกำลังสอง	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	2.048	7	0.293	0.667	0.700
ภายในกลุ่ม	104.033	237	0.439		
รวม	106.082	244			

จากตารางที่ 77 พบว่านักศึกษาที่มีบิดาเป็นพ่อบ้าน/ว่างงาน มีค่าเฉลี่ยความสมดุลในการดำเนินชีวิตสูงที่สุด และนักศึกษาที่มีบิดาเป็นพนักงานบริษัทเอกชน มีค่าเฉลี่ยความสมดุลในการดำเนินชีวิตต่ำที่สุด เมื่อทดสอบความแปรปรวนของกลุ่มประชากรได้ค่า Sig. เท่ากับ 0.297 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_0' ที่ว่าความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 8 ชุด ไม่แตกต่างกัน จึงทำการทดสอบค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยได้ค่า Sig. เท่ากับ 0.700 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_0 ที่ว่านักศึกษาคณะสัตวศาสตร์และเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยแม่โจ้ ที่มีอาชีพของบิดาแตกต่างกัน มีความสมดุลในการดำเนินชีวิตไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 48

ผู้ศึกษาเชื่อว่านักศึกษาคณะสัตวศาสตร์และเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยแม่โจ้ ที่มีอาชีพของบิดาแตกต่างกัน มีระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะส่วนตนแตกต่างกัน จึงทำการทดสอบ ณ ความเชื่อมั่น 95% หรือระดับนัยสำคัญ 0.05

สมมติฐานในการทดสอบความแปรปรวน

H_0' : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 8 ชุดไม่แตกต่างกัน

H_1' : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 8 ชุดแตกต่างกัน

สมมติฐานในการทดสอบค่าเฉลี่ย

H_0 : นักศึกษาคณะสัตวศาสตร์และเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยแม่โจ้ ที่มีอาชีพของบิดาแตกต่างกัน มีระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะส่วนตนไม่แตกต่างกัน

H_1 : นักศึกษาคณะสัตวศาสตร์และเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยแม่โจ้ ที่มีอาชีพของบิดาแตกต่างกัน มีระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะส่วนตนแตกต่างกัน

ตารางที่ 78.1-78.3 แสดงผลการวิเคราะห์ห้ระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะส่วนตนจำแนกตามอาชีพบิดา

78.1 ค่าทางสถิติทั่วไป

อาชีพของบิดา	จำนวน (คน)	ค่าเฉลี่ยระดับ อุปนิสัย	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน	ค่าเฉลี่ยความคลาด เคลื่อนมาตรฐาน
ข้าราชการ	35	4.66	0.380	0.064
พนักงานรัฐวิสาหกิจ	21	4.58	0.321	0.070
รับจ้าง	12	4.60	0.381	0.110
ค้าขาย/ธุรกิจส่วนตัว	71	4.60	0.259	0.031
เกษตรกร	83	4.59	0.312	0.034
พนักงานบริษัทเอกชน	10	4.38	0.610	0.193
พ่อบ้าน/ว่างงาน	6	4.71	0.240	0.098
บิดาเสียชีวิต	7	4.52	0.579	0.219

78.2 การทดสอบความแปรปรวน

Levene Statistic	df1	df2	Sig.
3.058	7	237	0.004*

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 79 พบว่า นักศึกษาที่มีบิดาเป็นพ่อบ้าน/ว่างงาน มีค่าเฉลี่ยระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อช่วยชนะส่วนตนสูงที่สุด และนักศึกษาที่มีบิดาเป็นพนักงานบริษัทเอกชน มีค่าเฉลี่ยระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อช่วยชนะส่วนตนต่ำที่สุด เมื่อทดสอบความแปรปรวนของกลุ่มประชากรได้ค่า Sig. เท่ากับ 0.004 ซึ่งน้อยกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_1' ที่ว่าความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 8 ชุดแตกต่างกัน ดังนั้น จึงไม่ทำการทดสอบค่าเฉลี่ยต่อ

สมมติฐานที่ 49

ผู้ศึกษาเชื่อว่านักศึกษาคณะสัตวศาสตร์และเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยแม่โจ้ ที่มีอาชีพของบิดาแตกต่างกัน มีระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อช่วยชนะในสังคมแตกต่างกัน จึงทำการทดสอบ ณ ความเชื่อมั่น 95 % หรือระดับนัยสำคัญ 0.05

สมมติฐานในการทดสอบความแปรปรวน

H_0' : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 8 ชุดไม่แตกต่างกัน

H_1' : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 8 ชุดแตกต่างกัน

สมมติฐานในการทดสอบค่าเฉลี่ย

H_0 : นักศึกษาคณะสัตวศาสตร์และเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยแม่โจ้ ที่มีอาชีพของบิดาแตกต่างกัน มีระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อช่วยชนะในสังคมไม่แตกต่างกัน

H_1 : นักศึกษาคณะสัตวศาสตร์และเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยแม่โจ้ ที่มีอาชีพของบิดาแตกต่างกัน มีระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อช่วยชนะในสังคมแตกต่างกัน

ตารางที่ 79.1-79.3 แสดงผลการวิเคราะห์ระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคมจำแนกตามอาชีพของบิดา

79.1 ค่าทางสถิติทั่วไป

อาชีพของบิดา	จำนวน (คน)	ค่าเฉลี่ยระดับ อุปนิสัย	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน	ค่าเฉลี่ยความคลาด เคลื่อนมาตรฐาน
ข้าราชการ	35	4.59	0.376	0.063
พนักงานรัฐวิสาหกิจ	21	4.61	0.339	0.074
รับจ้าง	12	4.62	0.388	0.112
ค้าขาย/ธุรกิจส่วนตัว	71	4.55	0.388	0.046
เกษตรกร	83	4.64	0.286	0.031
พนักงานบริษัทเอกชน	10	4.41	0.494	0.156
พ่อบ้าน/ว่างงาน	6	4.49	0.238	0.097
บิดาเสียชีวิต	7	4.35	0.609	0.230

79.2 การทดสอบความแปรปรวน

Levene Statistic	df1	df2	Sig.
1.972	7	237	0.060

79.3 การทดสอบค่าเฉลี่ย

แหล่งความแปรปรวน	ผลบวกกำลังสอง	df	ค่าเฉลี่ย กำลังสอง	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	1.097	7	0.157	1.208	0.299
ภายในกลุ่ม	30.736	237	0.130		
รวม	31.833	244			

จากตารางที่ 79 พบว่า นักศึกษาที่มีบิดาเป็นเกษตรกร มีค่าเฉลี่ยระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคมสูงที่สุด และนักศึกษาที่บิดาเสียชีวิต มีค่าเฉลี่ยระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคมต่ำที่สุด

เมื่อทดสอบความแปรปรวนของกลุ่มประชากรได้ค่า Sig. เท่ากับ 0.060 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_0' ที่ว่าความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 8 ชุดไม่แตกต่างกัน จึงทำการทดสอบค่าเฉลี่ยระดับอุปนัยได้ค่า Sig. เท่ากับ 0.299 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_0 ที่ว่านักศึกษาคณะสัตวศาสตร์และเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยแม่โจ้ ที่มีอาชีพของบิดาแตกต่างกัน มีระดับกลุ่มอุปนัยเพื่อชัยชนะในสังคมไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 50

ผู้ศึกษาเชื่อว่านักศึกษาคณะสัตวศาสตร์และเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยแม่โจ้ ที่มีอาชีพของบิดาแตกต่างกัน มีระดับ 7 อุปนัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผลสูงแตกต่างกัน จึงทำการทดสอบ ณ ความเชื่อมั่น 95 % หรือระดับนัยสำคัญ 0.05

สมมติฐานในการทดสอบความแปรปรวน

H_0' : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 8 ชุดไม่แตกต่างกัน

H_1' : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 8 ชุดแตกต่างกัน

สมมติฐานในการทดสอบค่าเฉลี่ย

H_0 : นักศึกษาคณะสัตวศาสตร์และเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยแม่โจ้ ที่มีอาชีพของบิดาแตกต่างกัน มีระดับ 7 อุปนัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผลสูงไม่แตกต่างกัน

H_1 : นักศึกษาคณะสัตวศาสตร์และเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยแม่โจ้ ที่มีอาชีพของบิดาแตกต่างกัน มีระดับ 7 อุปนัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผลสูงแตกต่างกัน

ลิขสิทธิ์ © by Chiang Mai University
All rights reserved

ตารางที่ 80.1-80.4 แสดงผลการวิเคราะห์ระดับ 7 อุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผลสูงจำแนกตามอาชีพของบิดา

80.1 ค่าทางสถิติทั่วไป

อาชีพของบิดา	จำนวน (คน)	ค่าเฉลี่ยระดับ อุปนิสัย	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน	ค่าเฉลี่ยความคลาด เคลื่อนมาตรฐาน
ข้าราชการ	35	4.62	0.305	0.052
พนักงานรัฐวิสาหกิจ	21	4.58	0.266	0.058
รับจ้าง	12	4.59	0.300	0.087
ค้าขาย/ธุรกิจส่วนตัว	71	4.56	0.273	0.032
เกษตรกร	83	4.59	0.268	0.029
พ่อบ้าน/ว่างงาน	10	4.39	0.520	0.165
พนักงานบริษัทเอกชน	6	4.57	0.173	0.071
บิดาเสียชีวิต	7	4.43	0.520	0.197

80.2 การทดสอบความแปรปรวน

Levene Statistic	df1	df2	Sig.
1.925	7	237	0.066

80.3 การทดสอบค่าเฉลี่ย

แหล่งความแปรปรวน	ผลบวกกำลังสอง	df	ค่าเฉลี่ย กำลังสอง	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	0.607	7	0.087	0.986	0.442
ภายในกลุ่ม	20.870	237	0.088		
รวม	21.478	244			

จากตารางที่ 80 พบว่านักศึกษาที่มีบิดาเป็นข้าราชการ มีค่าเฉลี่ยระดับ 7 อุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผลสูงที่สุด และนักศึกษาที่มีบิดาเป็นพ่อบ้าน/ว่างงาน มีค่าเฉลี่ยระดับ 7 อุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผลสูงต่ำที่สุด เมื่อทดสอบความแปรปรวนของกลุ่มประชากรได้ค่า Sig. เท่ากับ 0.066 ซึ่ง

มากกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_0' ที่ว่าความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 8 ชุดไม่แตกต่างกัน จึงทำการทดสอบค่าเฉลี่ยระดับอุปนัยได้ค่า Sig. เท่ากับ 0.442 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_0 ที่ว่านักศึกษาคณะสัตวศาสตร์และเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยแม่โจ้ ที่มีอาชีพของบิดาแตกต่างกัน มีระดับ 7 อุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิภาพสูงไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 51

ผู้ศึกษาเชื่อว่านักศึกษาคณะสัตวศาสตร์และเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยแม่โจ้ ที่มีอาชีพของมารดาแตกต่างกันมีบัญชีอ้อมใจแตกต่างกัน จึงทำการทดสอบ ณ ความเชื่อมั่น 95% หรือระดับนัยสำคัญ 0.05

สมมติฐานในการทดสอบความแปรปรวน

H_0' : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 8 ชุดไม่แตกต่างกัน

H_1' : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 8 ชุดแตกต่างกัน

สมมติฐานในการทดสอบค่าเฉลี่ย

H_0 : นักศึกษาคณะสัตวศาสตร์และเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยแม่โจ้ ที่มีอาชีพของมารดาแตกต่างกัน มีบัญชีอ้อมใจไม่แตกต่างกัน

H_1 : นักศึกษาคณะสัตวศาสตร์และเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยแม่โจ้ ที่มีอาชีพของมารดาแตกต่างกัน มีบัญชีอ้อมใจแตกต่างกัน

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved

ตารางที่ 81.1-81.2 แสดงผลการวิเคราะห์บัญชีข้อมูใจจำแนกตามอาชีพของมารดา

81.1 ค่าทางสถิติทั่วไป

อาชีพของมารดา	จำนวน (คน)	ค่าเฉลี่ยระดับ อุปนิสัย	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน	ค่าเฉลี่ยความคลาด เคลื่อนมาตรฐาน
ข้าราชการ	19	4.68	0.323	0.074
พนักงานรัฐวิสาหกิจ	11	4.36	0.674	0.203
รับจ้าง	15	4.80	0.352	0.091
ค้าขาย/ธุรกิจส่วนตัว	92	4.64	0.479	0.050
เกษตรกร	81	4.67	0.464	0.052
พนักงานบริษัทเอกชน	6	4.72	0.251	0.102
แม่บ้าน/ว่างงาน	16	4.69	0.602	0.151
มารดาเสียชีวิต	5	4.27	0.596	0.267

81.2 การทดสอบความแปรปรวน

Levene Statistic	df1	df2	Sig.
2.289	7	237	0.028*

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 81 พบว่า นักศึกษาที่มีมารดามีอาชีพรับจ้าง มีค่าเฉลี่ยบัญชีข้อมูใจสูงที่สุด และ นักศึกษาที่มีมารดาเสียชีวิต มีค่าเฉลี่ยบัญชีข้อมูใจต่ำที่สุด เมื่อทดสอบความแปรปรวนของกลุ่ม ประชากรได้ค่า Sig. เท่ากับ 0.028 ซึ่งน้อยกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับ สมมติฐาน H_1 ที่ว่าความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 8 ชุดแตกต่างกัน ดังนั้น จึงไม่ทำการทดสอบ ค่าเฉลี่ยต่อ

สมมติฐานที่ 52

ผู้ศึกษาเชื่อว่านักศึกษาคณะสัตวศาสตร์และเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยแม่โจ้ ที่มีอาชีพของมารดาแตกต่างกัน มีความสมดุลในการดำเนินชีวิตแตกต่างกัน จึงทำการทดสอบ ณ ความเชื่อมั่น 95% หรือระดับนัยสำคัญ 0.05

สมมติฐานในการทดสอบความแปรปรวน

H_0' : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 8 ชุดไม่แตกต่างกัน

H_1' : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 8 ชุดแตกต่างกัน

สมมติฐานในการทดสอบค่าเฉลี่ย

H_0 : นักศึกษาคณะสัตวศาสตร์และเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยแม่โจ้ ที่มีอาชีพของมารดาแตกต่างกัน มีความสมดุลในการดำเนินชีวิตไม่แตกต่างกัน

H_1 : นักศึกษาคณะสัตวศาสตร์และเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยแม่โจ้ ที่มีอาชีพของมารดาแตกต่างกัน มีความสมดุลในการดำเนินชีวิตแตกต่างกัน

ตารางที่ 82.1-82.3 แสดงผลการวิเคราะห์ความสมดุลในการดำเนินชีวิตจำแนกตามอาชีพของมารดา

82.1 ค่าทางสถิติทั่วไป

อาชีพของมารดา	จำนวน (คน)	ค่าเฉลี่ยระดับ อุปนิสัย	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน	ค่าเฉลี่ยความคลาด เคลื่อนมาตรฐาน
ข้าราชการ	19	4.40	0.394	0.090
พนักงานรัฐวิสาหกิจ	11	4.58	.368	0.111
รับจ้าง	15	4.36	0.781	0.202
ค้าขาย/ธุรกิจส่วนตัว	92	4.33	0.703	0.073
เกษตรกร	81	4.44	0.658	0.073
พนักงานบริษัทเอกชน	6	4.72	0.612	0.250
แม่บ้าน/ว่างงาน	16	4.27	0.743	0.186
มารดาเสียชีวิต	5	4.47	0.650	0.291

82.2 การทดสอบความแปรปรวน

Levene Statistic	df1	df2	Sig.
1.352	7	237	0.227

82.3 การทดสอบค่าเฉลี่ย

แหล่งความแปรปรวน	ผลบวกกำลังสอง	df	ค่าเฉลี่ยกำลังสอง	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	1.889	7	0.270	0.614	0.744
ภายในกลุ่ม	104.193	237	0.440		
รวม	106.082	244			

จากตารางที่ 82 พบว่านักศึกษาที่มีมารดาเป็นพนักงานบริษัทเอกชน มีค่าเฉลี่ยความสมดุลในการดำเนินชีวิตสูงสุด และนักศึกษาที่มีมารดาเป็นแม่บ้าน/ว่างงาน มีค่าเฉลี่ยความสมดุลในการดำเนินชีวิตต่ำที่สุด เมื่อทดสอบความแปรปรวนของกลุ่มประชากรได้ค่า Sig. เท่ากับ 0.227 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_0' ที่ว่าความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 8 ชุดไม่แตกต่างกัน จึงทำการทดสอบค่าเฉลี่ยระดับอุปนัยได้ค่า Sig. เท่ากับ 0.744 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_0 ที่ว่านักศึกษาคณะสัตวศาสตร์และเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยแม่โจ้ ที่มีอาชีพของมารดาแตกต่างกัน มีความสมดุลในการดำเนินชีวิตไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 53

ผู้ศึกษาเชื่อว่านักศึกษาคณะสัตวศาสตร์และเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยแม่โจ้ที่มีอาชีพของมารดาแตกต่างกัน มีระดับกลุ่มอุปนัยเพื่อช่วยตนเองแตกต่างกัน จึงทำการทดสอบ ณ ความเชื่อมั่น 95% หรือระดับนัยสำคัญ 0.05

สมมติฐานในการทดสอบความแปรปรวน

H_0' : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 8 ชุดไม่แตกต่างกัน

H_1' : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 8 ชุดแตกต่างกัน

สมมติฐานในการทดสอบค่าเฉลี่ย

H_0 : นักศึกษาคณะสัตวศาสตร์และเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยแม่โจ้ ที่มีอาชีพของมารดาแตกต่างกัน ระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะส่วนตัวไม่แตกต่างกัน

H_1 : นักศึกษาคณะสัตวศาสตร์และเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยแม่โจ้ ที่มีอาชีพของมารดาแตกต่างกัน มีระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะส่วนตัวแตกต่างกัน

ตารางที่ 83.1-83.2 แสดงผลการวิเคราะห์ระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะส่วนตัวจำแนกตาม

อาชีพของมารดา

83.1 ค่าทางสถิติทั่วไป

อาชีพของมารดา	จำนวน (คน)	ค่าเฉลี่ยระดับ อุปนิสัย	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน	ค่าเฉลี่ยความคลาด เคลื่อนมาตรฐาน
ข้าราชการ	19	4.65	0.275	0.063
พนักงานรัฐวิสาหกิจ	11	4.66	0.184	0.056
รับจ้าง	15	4.59	0.443	0.114
ค้าขาย/ธุรกิจส่วนตัว	92	4.61	0.306	0.032
เกษตรกร	81	4.59	0.316	0.035
พนักงานบริษัทเอกชน	6	4.61	0.348	0.142
แม่บ้าน/ว่างงาน	16	4.46	0.533	0.133
มารดาเสียชีวิต	5	4.57	0.582	0.260

83.2 การทดสอบความแปรปรวน

Levene Statistic	df1	df2	Sig.
3.278	7	237	0.002*

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 83 พบว่า นักศึกษาที่มีมารดาเป็นพนักงานรัฐวิสาหกิจ มีค่าเฉลี่ยระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะส่วนตัวสูงที่สุด และนักศึกษาที่มีมารดาเป็นแม่บ้าน/ว่างงาน มีค่าเฉลี่ยระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะส่วนตัวต่ำที่สุด เมื่อทดสอบความแปรปรวนของกลุ่มประชากรได้ค่า Sig. เท่ากับ 0.002

ซึ่งน้อยกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_1' ที่ว่าความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 8 ชุดแตกต่างกัน ดังนั้น จึงไม่ทำการทดสอบค่าเฉลี่ยต่อ

สมมติฐานที่ 54

ผู้ศึกษาเชื่อว่านักศึกษาคณะสัตวศาสตร์และเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยแม่โจ้ ที่มีอาชีพของมารดาแตกต่างกัน มีระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคมแตกต่างกัน จึงทำการทดสอบ ณ ความเชื่อมั่น 95% หรือระดับนัยสำคัญ 0.05

สมมติฐานในการทดสอบความแปรปรวน

H_0' : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 8 ชุดไม่แตกต่างกัน

H_1' : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 8 ชุดแตกต่างกัน

สมมติฐานในการทดสอบค่าเฉลี่ย

H_0 : นักศึกษาคณะสัตวศาสตร์และเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยแม่โจ้ ที่มีอาชีพของมารดาแตกต่างกัน มีระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคมไม่แตกต่างกัน

H_1 : นักศึกษาคณะสัตวศาสตร์และเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยแม่โจ้ ที่มีอาชีพของมารดาแตกต่างกัน มีระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคมแตกต่างกัน

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved

ตารางที่ 84.1-84.3 แสดงผลการวิเคราะห์ระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคมจำแนกตามอาชีพของมารดา

84.1 ค่าทางสถิติทั่วไป

อาชีพของมารดา	จำนวน (คน)	ค่าเฉลี่ยระดับ อุปนิสัย	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน	ค่าเฉลี่ยความคลาด เคลื่อนมาตรฐาน
ข้าราชการ	19	4.50	0.391	0.090
พนักงานรัฐวิสาหกิจ	11	4.57	0.325	0.098
รับจ้าง	15	4.62	0.352	0.091
ค้าขาย/ธุรกิจส่วนตัว	92	4.62	0.388	0.041
เกษตรกร	81	4.60	0.303	0.034
พนักงานบริษัทเอกชน	6	4.63	0.262	0.107
แม่บ้าน/ว่างงาน	16	4.42	0.489	0.122
มารดาเสียชีวิต	5	4.45	0.361	0.162

84.2 การทดสอบความแปรปรวน

Levene Statistic	df1	df2	Sig.
1.750	7	237	0.098

84.3 การทดสอบค่าเฉลี่ย

แหล่งความแปรปรวน	ผลบวกกำลังสอง	df	ค่าเฉลี่ย กำลังสอง	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	0.772	7	0.110	0.841	0.554
ภายในกลุ่ม	31.061	237	0.131		
รวม	31.833	244			

จากตารางที่ 84 พบว่า นักศึกษาที่มีมารดาเป็นพนักงานบริษัทเอกชน มีค่าเฉลี่ยระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคมสูงที่สุด และนักศึกษาที่มีมารดาเป็นแม่บ้าน/ว่างงาน มีค่าเฉลี่ยระดับกลุ่ม

อุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคมต่ำที่สุด เมื่อทดสอบความแปรปรวนของกลุ่มประชากรได้ค่า Sig. เท่ากับ 0.098 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_0' ที่ว่าความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 8 ชุด ไม่แตกต่างกัน จึงทำการทดสอบค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยได้ค่า Sig. เท่ากับ 0.554 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_0 ที่ว่านักศึกษาคณะสัตวศาสตร์และเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยแม่โจ้ ที่มีอาชีพของมารดาแตกต่างกัน มีระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคมไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 55

ผู้ศึกษาเชื่อว่านักศึกษาคณะสัตวศาสตร์และเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยแม่โจ้ ที่มีอาชีพของมารดาแตกต่างกัน มีระดับ 7 อุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผลสูงแตกต่างกัน จึงทำการทดสอบ ความเชื่อมั่น 95% หรือระดับนัยสำคัญ 0.05

สมมติฐานในการทดสอบความแปรปรวน

H_0' : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 8 ชุดไม่แตกต่างกัน

H_1' : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 8 ชุดแตกต่างกัน

สมมติฐานในการทดสอบค่าเฉลี่ย

H_0 : นักศึกษาคณะสัตวศาสตร์และเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยแม่โจ้ ที่มีอาชีพของมารดาแตกต่างกัน มีระดับ 7 อุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผลสูงไม่แตกต่างกัน

H_1 : นักศึกษาคณะสัตวศาสตร์และเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยแม่โจ้ ที่มีอาชีพของมารดาแตกต่างกัน มีระดับ 7 อุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผลสูงแตกต่างกัน

Copyright © by Chiang Mai University
All rights reserved

ตารางที่ 85.1-85.2 แสดงผลการวิเคราะห์ระดับ 7 อุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผลสูงจำแนกตามอาชีพของมารดา

85.1 ค่าทางสถิติทั่วไป

อาชีพของมารดา	จำนวน (คน)	ค่าเฉลี่ยระดับ อุปนิสัย	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน	ค่าเฉลี่ยความคลาด เคลื่อนมาตรฐาน
ข้าราชการ	19	4.57	0.255	0.058
พนักงานรัฐวิสาหกิจ	11	4.55	0.254	0.077
รับจ้าง	15	4.59	0.332	0.086
ค้าขาย/ธุรกิจส่วนตัว	92	4.60	0.286	0.030
เกษตรกร	81	4.57	0.274	0.030
พนักงานบริษัทเอกชน	6	4.60	0.187	0.076
แม่บ้าน/ว่างงาน	16	4.43	0.468	0.117
มารดาเสียชีวิต	5	4.44	0.433	0.194

85.2 การทดสอบความแปรปรวน

Levene Statistic	df1	df2	Sig.
2.454	7	237	0.019*

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 85 พบว่า นักศึกษาที่มีมารดามีอาชีพค้าขาย/ธุรกิจส่วนตัว และนักศึกษาที่มีมารดาเป็นพนักงานบริษัทเอกชน มีค่าเฉลี่ยระดับ 7 อุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผลสูงสูงที่สุดเท่ากัน และนักศึกษาที่มีมารดาเป็นแม่บ้าน/ว่างงาน มีค่าเฉลี่ยระดับภาพรวม 7 อุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผลสูงต่ำที่สุด เมื่อทดสอบความแปรปรวนของกลุ่มประชากรได้ค่า Sig. เท่ากับ 0.019 ซึ่งน้อยกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_1' ที่ว่าความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 8 ชุดแตกต่างกัน ดังนั้น จึงไม่ทำการทดสอบค่าเฉลี่ยต่อ

สมมติฐานที่ 56

ผู้ศึกษาเชื่อว่านักศึกษาคณะสัตวศาสตร์และเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยแม่โจ้ ที่มีจำนวนเพื่อนสนิทแตกต่างกัน มีบัญชีอ้อมใจแตกต่างกัน จึงทำการทดสอบ ณ ความเชื่อมั่น 95% หรือระดับนัยสำคัญ 0.05

สมมติฐานในการทดสอบความแปรปรวน

H_0' : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 4 ชุดไม่แตกต่างกัน

H_1' : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 4 ชุดแตกต่างกัน

สมมติฐานในการทดสอบค่าเฉลี่ย

H_0 : นักศึกษาคณะสัตวศาสตร์และเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยแม่โจ้ ที่มีจำนวนเพื่อนสนิทแตกต่างกัน มีบัญชีอ้อมใจไม่แตกต่างกัน

H_1 : นักศึกษาคณะสัตวศาสตร์และเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยแม่โจ้ ที่มีจำนวนเพื่อนสนิทแตกต่างกัน มีบัญชีอ้อมใจแตกต่างกัน

ตารางที่ 86.1-86.3 แสดงผลการวิเคราะห์บัญชีอ้อมใจ จำแนกตามจำนวนเพื่อนสนิท

86.1 ค่าทางสถิติทั่วไป

ช่วงของจำนวนเพื่อนสนิท	จำนวน	ค่าเฉลี่ยบัญชีอ้อมใจ	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ค่าเฉลี่ยความคลาดเคลื่อนมาตรฐาน
1-2 คน	32	4.60	0.497	0.088
3-4 คน	96	4.61	0.470	0.048
5-6 คน	79	4.62	0.435	0.049
7 คนขึ้นไป	38	4.83	0.536	0.087

86.2 การทดสอบความแปรปรวน

Levene Statistic	df1	df2	Sig.
0.911	3	241	0.436

86.3 การทดสอบค่าเฉลี่ย

แหล่งของความแปรปรวน	ผลบวกกำลังสอง	df	ค่าเฉลี่ยกำลังสอง	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	1.516	3	0.505	2.257	0.082
ภายในกลุ่ม	53.974	241	0.224		
รวม	55.490	244			

จากตารางที่ 86 พบว่านักศึกษาที่มีจำนวนเพื่อนสนิท 7 คนขึ้นไป มีค่าเฉลี่ยบัญชีขีอมใจ สูงที่สุดและนักศึกษาที่มีจำนวนเพื่อนสนิทช่วง 1-2 คน มีค่าเฉลี่ยบัญชีขีอมใจต่ำที่สุด เมื่อทดสอบความแปรปรวนของกลุ่มประชากร ได้ค่า Sig. เท่ากับ 0.436 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_0 ที่ว่าความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 4 ชุด ไม่แตกต่างกัน จึงทำการทดสอบค่าเฉลี่ยระดับอุปนัยได้ค่า Sig. เท่ากับ 0.082 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_0 ที่ว่านักศึกษาคณะสัตวศาสตร์และเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยแม่โจ้ที่มีจำนวนเพื่อนสนิทแตกต่างกัน มีบัญชีขีอมใจไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 57

ผู้ศึกษาเชื่อว่านักศึกษาคณะสัตวศาสตร์และเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยแม่โจ้ ที่มีจำนวนเพื่อนสนิทแตกต่างกัน มีความสมดุลในการดำเนินชีวิตแตกต่างกัน จึงทำการทดสอบ ณ ความเชื่อมั่น 95% หรือระดับนัยสำคัญ 0.05

สมมติฐานในการทดสอบความแปรปรวน

H_0 : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 4 ชุด ไม่แตกต่างกัน

H_1 : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 4 ชุด แตกต่างกัน

สมมติฐานในการทดสอบค่าเฉลี่ย

H_0 : นักศึกษาคณะสัตวศาสตร์และเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยแม่โจ้ ที่มีจำนวนเพื่อนสนิทแตกต่างกัน มีความสมดุลในการดำเนินชีวิตไม่แตกต่างกัน

H_1 : นักศึกษาคณะสัตวศาสตร์และเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยแม่โจ้ ที่มีจำนวนเพื่อนสนิทแตกต่างกัน มีความสมดุลในการดำเนินชีวิตแตกต่างกัน

ตารางที่ 87.1-87.2 แสดงผลการวิเคราะห์ความสมดุลในการดำเนินชีวิตจำแนกตามจำนวนเพื่อนสนิท

87.1 ค่าทางสถิติทั่วไป

ช่วงของจำนวนเพื่อนสนิท	จำนวน	ค่าเฉลี่ยความสมดุลในการดำเนินชีวิต	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ค่าเฉลี่ยความคลาดเคลื่อนมาตรฐาน
1-2 คน	32	4.18	0.677	0.120
3-4 คน	96	4.37	0.737	0.075
5-6 คน	79	4.35	0.576	0.065
7 คนขึ้นไป	38	4.73	0.477	0.077

87.2 การทดสอบความแปรปรวน

Levene Statistic	df1	df2	Sig.
2.992	3	241	0.032*

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตาราง 87 พบว่านักศึกษาที่มีจำนวนเพื่อนสนิท 7 คนขึ้นไป มีค่าเฉลี่ยความสมดุลในการดำเนินชีวิตสูงที่สุด และนักศึกษาที่มีจำนวนเพื่อนสนิทช่วง 1-2 คน มีค่าเฉลี่ยความสมดุลในการดำเนินชีวิตต่ำที่สุด เมื่อทดสอบความแปรปรวนของกลุ่มประชากรได้ค่า Sig. เท่ากับ 0.032 ซึ่งน้อยกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_1 ที่ว่าความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 4 ชุดแตกต่างกัน ดังนั้น จึงไม่ทำการทดสอบค่าเฉลี่ยต่อ

สมมติฐานที่ 58

ผู้ศึกษาเชื่อว่านักศึกษาคณะสัตวศาสตร์และเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยแม่โจ้ ที่มีจำนวนเพื่อนสนิทแตกต่างกัน มีระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะส่วนตนแตกต่างกัน จึงทำการทดสอบ ณ ความเชื่อมั่น 95% หรือระดับนัยสำคัญ 0.05

สมมติฐานในการทดสอบความแปรปรวน

H_0' : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 4 ชุดไม่แตกต่างกัน

H_1' : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 4 ชุดแตกต่างกัน

สมมติฐานในการทดสอบค่าเฉลี่ย

H_0 : นักศึกษาคณะสัตวศาสตร์และเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยแม่โจ้ ที่มีจำนวนเพื่อนสนิทแตกต่างกัน มีระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะส่วนตนไม่แตกต่างกัน

H_1 : นักศึกษาคณะสัตวศาสตร์และเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยแม่โจ้ ที่มีจำนวนเพื่อนสนิทแตกต่างกัน มีระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะส่วนตนแตกต่างกัน

ตารางที่ 88.1- 88.3 แสดงผลการวิเคราะห์ระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะส่วนตนจำแนกตามจำนวนเพื่อนสนิท

88.1 ค่าทางสถิติทั่วไป

ช่วงของจำนวนเพื่อนสนิท	จำนวน	ค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยเพื่อชัยชนะส่วนตน	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ค่าเฉลี่ยความคลาดเคลื่อนมาตรฐาน
1-2 คน	32	4.57	0.308	0.054
3-4 คน	96	4.59	0.306	0.031
5-6 คน	79	4.61	0.360	0.041
7 คนขึ้นไป	38	4.63	0.388	0.063

88.2 การทดสอบความแปรปรวน

Levene Statistic	df1	df2	Sig.
.661	3	241	0.577

88.3 การทดสอบค่าเฉลี่ย

แหล่งของความแปรปรวน	ผลบวกกำลังสอง	df	ค่าเฉลี่ยกำลังสอง	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	.081	3	0.027	0.236	0.871
ภายในกลุ่ม	27.517	241	0.114		
รวม	27.598	244			

จากตารางที่ 88 พบว่านักศึกษาที่มีจำนวนเพื่อนสนิท 7 คนขึ้นไปมีค่าเฉลี่ยระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะส่วนตนสูงที่สุด และนักศึกษาที่มีจำนวนเพื่อนสนิทช่วง 1-2 คน มีค่าเฉลี่ยระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะส่วนตนต่ำที่สุด เมื่อทดสอบความแปรปรวนของกลุ่มประชากร ได้ค่า Sig. เท่ากับ 0.577 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_0' ที่ว่าความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 4 ชุดไม่แตกต่างกัน จึงทำการทดสอบค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยได้ค่า Sig. เท่ากับ 0.871 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_0 ที่ว่านักศึกษาคณะสัตวศาสตร์และเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยแม่โจ้ ที่มีจำนวนเพื่อนสนิทแตกต่างกัน มีระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะส่วนตนไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 59

ผู้ศึกษาเชื่อว่านักศึกษาคณะสัตวศาสตร์และเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยแม่โจ้ที่มีจำนวนเพื่อนสนิทแตกต่างกัน มีระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคมแตกต่างกัน จึงทำการทดสอบ ความเชื่อมั่น 95% หรือระดับนัยสำคัญ 0.05

สมมติฐานในการทดสอบความแปรปรวน

H_0' : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 4 ชุดไม่แตกต่างกัน

H_1' : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 4 ชุดแตกต่างกัน

สมมติฐานในการทดสอบค่าเฉลี่ย

H_0 : นักศึกษาคณะสัตวศาสตร์และเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยแม่โจ้ ที่มีจำนวนเพื่อนสนิทแตกต่างกัน มีระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคมไม่แตกต่างกัน

H_1 : นักศึกษาคณะสัตวศาสตร์และเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยแม่โจ้ ที่มีจำนวนเพื่อนสนิทแตกต่างกัน มีระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคมแตกต่างกัน

ตารางที่ 89.1-89.3 แสดงผลการวิเคราะห์ระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคมจำแนกตามจำนวนเพื่อนสนิท

89.1 ค่าทางสถิติทั่วไป

ช่วงของจำนวนเพื่อนสนิท	จำนวน	ค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคม	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ค่าเฉลี่ยความคลาดเคลื่อนมาตรฐาน
1-2 คน	32	4.53	0.361	0.064
3-4 คน	96	4.58	0.340	0.035
5-6 คน	79	4.56	0.382	0.043
7 คนขึ้นไป	38	4.67	0.368	0.060

89.2 การทดสอบความแปรปรวน

Levene Statistic	df1	df2	Sig.
0.468	3	241	0.705

89.3 การทดสอบค่าเฉลี่ย

แหล่งของความแปรปรวน	ผลบวกกำลังสอง	df	ค่าเฉลี่ยกำลังสอง	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	0.416	3	0.139	0.365	0.365
ภายในกลุ่ม	31.417	241	0.130		
รวม	31.833	244			

จากตารางที่ 89 พบว่า นักศึกษาที่มีจำนวนเพื่อนสนิท 7 คนขึ้นไป มีค่าเฉลี่ยระดับกลุ่มอุปนิสัย เพื่อชัยชนะในสังคมสูงที่สุด และนักศึกษาที่มีจำนวนเพื่อนสนิทช่วง 1-2 คน มีค่าเฉลี่ยระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคมต่ำที่สุด เมื่อทดสอบความแปรปรวนของกลุ่มประชากรได้ค่า Sig. เท่ากับ 0.705 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_0' ที่ว่าความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 4 ชุดไม่แตกต่างกัน จึงทำการทดสอบค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยได้ค่า Sig. เท่ากับ 0.365 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_0 ที่ว่านักศึกษาคณะสัตวศาสตร์และเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยแม่โจ้ ที่มีจำนวนเพื่อนสนิทแตกต่างกัน มีระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคมไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 60

ผู้ศึกษาเชื่อว่านักศึกษาคณะสัตวศาสตร์และเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยแม่โจ้ ที่มีจำนวนเพื่อนสนิทแตกต่างกัน มีระดับ 7 อุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผลสูงแตกต่างกัน จึงทำการทดสอบ ณ ความเชื่อมั่น 95% หรือระดับนัยสำคัญ 0.05

สมมติฐานในการทดสอบความแปรปรวน

H_0' : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 4 ชุดไม่แตกต่างกัน

H_1' : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 4 ชุดแตกต่างกัน

สมมติฐานในการทดสอบค่าเฉลี่ย

H_0 : นักศึกษาคณะสัตวศาสตร์และเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยแม่โจ้ ที่มีจำนวนเพื่อนสนิทแตกต่างกัน มีระดับ 7 อุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผลสูงไม่แตกต่างกัน

H_1 : นักศึกษาคณะสัตวศาสตร์และเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยแม่โจ้ ที่มีจำนวนเพื่อนสนิทแตกต่างกัน มีระดับ 7 อุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผลสูงแตกต่างกัน

ตารางที่ 90.1-90.3 แสดงผลการวิเคราะห์ระดับ 7 อุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผลสูงจำแนกตาม
จำนวนเพื่อนสนิท

90.1 ค่าทางสถิติทั่วไป

ช่วงของจำนวน เพื่อนสนิท	จำนวน	ค่าเฉลี่ย 7 อุปนิสัย พัฒนาสู่ผู้มี ประสิทธิผลสูง	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน	ค่าเฉลี่ย ความคลาดเคลื่อน มาตรฐาน
1-2 คน	32	4.52	0.257	0.045
3-4 คน	96	4.57	0.261	0.027
5-6 คน	79	4.58	0.320	0.036
7 คนขึ้นไป	38	4.62	0.361	0.059

1.2 การทดสอบความแปรปรวน

Levene Statistic	df1	df2	Sig.
1.233	3	241	0.299

90.3 การทดสอบค่าเฉลี่ย

แหล่งของความ แปรปรวน	ผลบวกกำลังสอง	df	ค่าเฉลี่ยกำลังสอง	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	0.156	3	0.052	0.587	0.624
ภายในกลุ่ม	21.322	241	0.088		
รวม	21.478	244			

จากตารางที่ 90 พบว่า นักศึกษามีจำนวนเพื่อนสนิท 7 คนขึ้นไปมีค่าเฉลี่ยระดับ 7 อุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผลสูงที่สุด และนักศึกษามีจำนวนเพื่อนสนิทช่วง 1-2 คน มีค่าเฉลี่ยระดับ 7 อุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผลสูงต่ำที่สุด เมื่อทดสอบความแปรปรวนของกลุ่มประชากรได้ค่า Sig. เท่ากับ 0.299 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_0' ที่ว่าความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 4 ชุด ไม่แตกต่างกัน จึงทำการทดสอบค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยได้ค่า Sig. เท่ากับ 0.624 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_0 ที่ว่านักศึกษาคณะ

สัตวศาสตร์และเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยแม่โจ้ ที่มีจำนวนเพื่อนสนิทแตกต่างกัน มีระดับ 7 อุปนิสัย พัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผลสูงไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 61

ผู้ศึกษาเชื่อว่านักศึกษาคณะสัตวศาสตร์และเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยแม่โจ้ ที่มีประวัติการทำงานพิเศษหรือหารายได้เสริมแตกต่างกัน มีบัญชีออมใจแตกต่างกัน จึงทำการทดสอบ ณ ความเชื่อมั่น 95% หรือระดับนัยสำคัญ 0.05

สมมติฐานในการทดสอบความแปรปรวน

H_0' : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 2 ชุดไม่แตกต่างกัน

H_1' : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 2 ชุดแตกต่างกัน

สมมติฐานในการทดสอบค่าเฉลี่ย

H_0 : นักศึกษาคณะสัตวศาสตร์และเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยแม่โจ้ ที่มีประวัติการทำงานพิเศษหรือหารายได้เสริมแตกต่างกัน มีบัญชีออมใจไม่แตกต่างกัน

H_1 : นักศึกษาคณะสัตวศาสตร์และเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยแม่โจ้ ที่มีประวัติการทำงานพิเศษหรือหารายได้เสริมแตกต่างกัน มีบัญชีออมใจ แตกต่างกัน

ตารางที่ 91.1-91.2 แสดงผลการวิเคราะห์บัญชีออมใจ จำแนกตามประวัติการทำงานพิเศษหรือหารายได้เสริม

91.1 ค่าทางสถิติทั่วไป

การทำงานพิเศษ	จำนวน (คน)	ค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ค่าเฉลี่ยความคลาดเคลื่อนมาตรฐาน
เคย	79	4.54	0.463	0.052
ไม่เคย	166	4.70	0.476	0.037

91.2 การทดสอบความแปรปรวนและค่าเฉลี่ย

บัญชีชื่อมใจ	Levene's Test for Equality of Variances		t-Test for Equality of Mean		
	F	Sig.	t	df	Sig.
	0.053	0.818	-2.524	243	0.012*

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 91 พบว่า นักศึกษาที่ไม่เคยทำงานพิเศษหรือหารายได้เสริม มีค่าเฉลี่ยบัญชีชื่อมใจมากกว่านักศึกษาที่เคยทำงานพิเศษหรือหารายได้เสริม เมื่อทดสอบความแปรปรวนโดยพิจารณาจาก Levene's Test for Equality of Variances ได้ค่า Sig. เท่ากับ 0.818 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_0' ที่ว่าความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 2 ชุดไม่แตกต่างกัน และเมื่อทดสอบค่าเฉลี่ยระดับอุปนัย โดยพิจารณาจาก t-Test for Equality of Means ได้ค่า Sig. เท่ากับ 0.012 ซึ่งน้อยกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_1 ที่ว่านักศึกษาคณะสัตวศาสตร์และเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยแม่โจ้ ที่มีประวัติการทำงานพิเศษหรือหารายได้เสริมแตกต่างกัน มีบัญชีชื่อมใจแตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 62

ผู้ศึกษาเชื่อว่านักศึกษาคณะสัตวศาสตร์และเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยแม่โจ้ ที่มีประวัติการทำงานพิเศษหรือหารายได้เสริมแตกต่างกัน มีความสมดุลในการดำเนินชีวิตแตกต่างกัน จึงทำการทดสอบ ณ ความเชื่อมั่น 95% หรือระดับนัยสำคัญ 0.05

สมมติฐานในการทดสอบความแปรปรวน

H_0' : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 2 ชุดไม่แตกต่างกัน

H_1' : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 2 ชุดแตกต่างกัน

สมมติฐานในการทดสอบค่าเฉลี่ย

H_0 : นักศึกษาคณะสัตวศาสตร์และเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยแม่โจ้ ที่มีประวัติการทำงานพิเศษหรือหารายได้เสริมแตกต่างกัน มีความสมดุลในการดำเนินชีวิตไม่แตกต่างกัน

H₁ : นักศึกษาคณะสัตวศาสตร์และเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยแม่โจ้ ที่มีประวัติการทำงานพิเศษหรือหารายได้เสริมแตกต่างกัน มีความสมดุลในการดำเนินชีวิตแตกต่างกัน

ตารางที่ 92.1-92.2 แสดงผลการวิเคราะห์ความสมดุลในการดำเนินชีวิตจำแนกตามประวัติการทำงานพิเศษหรือหารายได้เสริม

92.1 ค่าทางสถิติทั่วไป

การทำงานพิเศษ	จำนวน (คน)	ค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ค่าเฉลี่ยความคลาดเคลื่อนมาตรฐาน
เคย	79	4.36	0.728	0.082
ไม่เคย	166	4.41	0.626	0.049

92.2 การทดสอบความแปรปรวนและค่าเฉลี่ย

ความสมดุลในการดำเนินชีวิต	Levene's Test for Equality of Variances		t-Test for Equality of Mean		
	F	Sig.	t	df	Sig.
	0.211	0.646	-0.518	243	0.605

จากตารางที่ 92 พบว่านักศึกษาไม่เคยทำงานพิเศษหรือหารายได้เสริม มีค่าเฉลี่ยความสมดุลในการดำเนินชีวิตมากกว่านักศึกษาที่เคยทำงานพิเศษหรือหารายได้เสริม เมื่อทดสอบความแปรปรวนโดยพิจารณาจาก Levene's Test for Equality of Variances ได้ค่า Sig. เท่ากับ 0.646 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H₀ ที่ว่าความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 2 ชุดไม่แตกต่างกัน และเมื่อทดสอบค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยโดยพิจารณาจาก t-Test for Equality of Means ได้ค่า Sig. เท่ากับ 0.605 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H₀ ที่ว่านักศึกษาคณะสัตวศาสตร์และเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยแม่โจ้ ที่มีประวัติการทำงานพิเศษหรือหารายได้เสริมแตกต่างกัน มีความสมดุลในการดำเนินชีวิตไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 63

ผู้ศึกษาเชื่อว่านักศึกษาคณะสัตวศาสตร์และเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยแม่โจ้ ที่มีประวัติการทำงานพิเศษหรือหารายได้เสริมแตกต่างกัน มีระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อช้ชชนะส่วนตนแตกต่างกัน จึงทำการทดสอบ ณ ความเชื่อมั่น 95% หรือระดับนัยสำคัญ 0.05

สมมติฐานในการทดสอบความแปรปรวน

H_0' : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 2 ชุดไม่แตกต่างกัน

H_1' : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 2 ชุดแตกต่างกัน

สมมติฐานในการทดสอบค่าเฉลี่ย

H_0 : นักศึกษาคณะสัตวศาสตร์และเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยแม่โจ้ ที่มีประวัติการทำงานพิเศษหรือหารายได้เสริมแตกต่างกัน มีระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อช้ชชนะส่วนตนไม่แตกต่างกัน

H_1 : นักศึกษาคณะสัตวศาสตร์และเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยแม่โจ้ ที่มีประวัติการทำงานพิเศษหรือหารายได้เสริมแตกต่างกัน มีระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อช้ชชนะส่วนตนแตกต่างกัน

ตารางที่ 93.1-93.2 แสดงผลการวิเคราะห์ระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อช้ชชนะส่วนตนจำแนกตามประวัติการทำงานพิเศษหรือหารายได้เสริม

93.1 ค่าทางสถิติทั่วไป

การทำงานพิเศษ	จำนวน (คน)	ค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ค่าเฉลี่ยความคลาดเคลื่อนมาตรฐาน
เคย	79	4.63	0.278	0.031
ไม่เคย	166	4.58	0.361	0.028

93.2 การทดสอบความแปรปรวนและค่าเฉลี่ย

กลุ่มอุปนิสัยเพื่อ ชัยชนะส่วนตัว	Levene's Test for Equality of Variances		t-Test for Equality of Mean		
	F	Sig.	t	df	Sig.
	3.068	0.081	0.975	243	0.331

จากตารางที่ 93 พบว่า นักศึกษาที่เคยทำงานพิเศษหรือหารายได้เสริม มีค่าเฉลี่ยระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะส่วนตัวมากกว่านักศึกษาที่ไม่เคยทำงานพิเศษหรือหารายได้เสริม เมื่อทดสอบความแปรปรวนโดยพิจารณาจาก Levene's Test for Equality of Variances ได้ค่า Sig. เท่ากับ 0.081 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_0' ที่ว่าความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 2 ชุดไม่แตกต่างกัน และเมื่อทดสอบค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัย โดยพิจารณาจาก t-Test for Equality of Means ได้ค่า Sig. เท่ากับ 0.331 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_0 ที่ว่านักศึกษาคณะสัตวศาสตร์และเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยแม่โจ้ ที่มีประวัติการทำงานพิเศษหรือหารายได้เสริมแตกต่างกัน มีระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะส่วนตัวไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 64

ผู้ศึกษาเชื่อว่านักศึกษาคณะสัตวศาสตร์และเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยแม่โจ้ ที่มีประวัติการทำงานพิเศษหรือหารายได้เสริมแตกต่างกัน มีระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคมแตกต่างกัน จึงทำการทดสอบ ณ ความเชื่อมั่น 95% หรือระดับนัยสำคัญ 0.05

สมมติฐานในการทดสอบความแปรปรวน

H_0' : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 2 ชุดไม่แตกต่างกัน

H_1' : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 2 ชุดแตกต่างกัน

สมมติฐานในการทดสอบค่าเฉลี่ย

H_0 : นักศึกษาคณะสัตวศาสตร์และเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยแม่โจ้ ที่มีประวัติการทำงานพิเศษหรือหารายได้เสริมแตกต่างกัน มีระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคมไม่แตกต่างกัน

H_1 : นักศึกษาคณะสัตวศาสตร์และเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยแม่โจ้ ที่มีประวัติการทำงานพิเศษหรือหารายได้เสริมแตกต่างกัน มีระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคมแตกต่างกัน

ตารางที่ 94.1- 94.2 แสดงผลการวิเคราะห์ระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคมจำแนกตามประวัติการทำงานพิเศษหรือหารายได้เสริม

94.1 ค่าทางสถิติทั่วไป

การทำงานพิเศษ	จำนวน (คน)	ค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ค่าเฉลี่ยความคลาดเคลื่อนมาตรฐาน
เคย	79	4.62	0.334	0.038
ไม่เคย	166	4.56	0.373	0.029

95.2 การทดสอบความแปรปรวนและค่าเฉลี่ย

กลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคม	Levene's Test for Equality of Variances		t-Test for Equality of Mean		
	F	Sig.	t	df	Sig.
	1.682	0.196	1.113	243	0.267

จากตารางที่ 94 พบว่า นักศึกษาที่เคยทำงานพิเศษหรือหารายได้เสริม มีค่าเฉลี่ยระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคมมากกว่านักศึกษาที่ไม่เคยทำงานพิเศษหรือหารายได้เสริม เมื่อทดสอบความแปรปรวนโดยพิจารณาจาก Levene's Test for Equality of Variances ได้ค่า Sig. เท่ากับ 0.196 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_0 ที่ว่าความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 2 ชุดไม่แตกต่างกัน และเมื่อทดสอบค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยโดยพิจารณาจาก t-Test for Equality of Means ได้ค่า Sig. เท่ากับ 0.267 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึง

ยอมรับสมมติฐาน H_0 ที่ว่านักศึกษาคณะสัตวศาสตร์และเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยแม่โจ้ ที่มีประวัติการทำงานพิเศษหรือหารายได้เสริมแตกต่างกัน มีระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัชชนะในสังคมไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 65

ผู้ศึกษาเชื่อว่านักศึกษาคณะสัตวศาสตร์และเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยแม่โจ้ ที่มีประวัติการทำงานพิเศษหรือหารายได้เสริมแตกต่างกัน มีระดับ 7 อุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผลสูงแตกต่างกัน จึงทำการทดสอบ ณ ความเชื่อมั่น 95% หรือระดับนัยสำคัญ 0.05

สมมติฐานในการทดสอบความแปรปรวน

H_0' : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 2 ชุดไม่แตกต่างกัน

H_1' : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 2 ชุดแตกต่างกัน

สมมติฐานในการทดสอบค่าเฉลี่ย

H_0 : นักศึกษาคณะสัตวศาสตร์และเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยแม่โจ้ ที่มีประวัติการทำงานพิเศษหรือหารายได้เสริมแตกต่างกัน มีระดับ 7 อุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผลสูงไม่แตกต่างกัน

H_1 : นักศึกษาคณะสัตวศาสตร์และเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยแม่โจ้ ที่มีประวัติการทำงานพิเศษหรือหารายได้เสริมแตกต่างกัน มีระดับ 7 อุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผลสูงแตกต่างกัน

ตารางที่ 95.1-95.2 แสดงผลการวิเคราะห์ระดับ 7 อุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผลสูงจำแนกตามประวัติการทำงานพิเศษหรือหารายได้เสริม

95.1 ค่าทางสถิติทั่วไป

การทำงานพิเศษ	จำนวน (คน)	ค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ค่าเฉลี่ยความคลาดเคลื่อนมาตรฐาน
เคย	79	4.60	0.250	0.028
ไม่เคย	166	4.56	0.316	0.025

95.2 การทดสอบความแปรปรวนและค่าเฉลี่ย

7 อุปนิสัย พัฒนาสู่ผู้มี ประสิทธิผลสูง	Levene's Test for Equality of Variances		t-Test for Equality of Mean		
	F	Sig.	t	df	Sig.
	3.283	0.071	1.063	243	0.289

จากตารางที่ 95 พบว่า นักศึกษาที่เคยทำงานพิเศษหรือหารายได้เสริมมีค่าเฉลี่ยระดับ 7 อุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผลสูงมากกว่านักศึกษาที่ไม่เคยทำงานพิเศษหรือหารายได้เสริม เมื่อทดสอบความแปรปรวนโดยพิจารณาจาก Levene's Test for Equality of Variances ได้ค่า Sig. เท่ากับ 0.071 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_0' ที่ว่าความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 2 ชุดไม่แตกต่างกัน

เมื่อทดสอบค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยโดยพิจารณาจาก t-Test for Equality of Means ได้ค่า Sig. เท่ากับ 0.289 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_0 ที่ว่านักศึกษาคณะสัตวศาสตร์และเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยแม่โจ้ ที่มีประวัติการทำงานพิเศษหรือหารายได้เสริมแตกต่างกัน มีระดับ 7 อุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผลสูง ไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 66

ผู้ศึกษาเชื่อว่านักศึกษาคณะสัตวศาสตร์และเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยแม่โจ้ ที่มีประสบการณ์การเป็นผู้ริเริ่ม ผู้นำ หรือผู้มีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมนักศึกษาแตกต่างกัน มีบัญชีชื่อใจแตกต่างกัน จึงทำการทดสอบ ณ ความเชื่อมั่น 95% หรือระดับนัยสำคัญ 0.05

สมมติฐานในการทดสอบความแปรปรวน

H_0' : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 2 ชุดไม่แตกต่างกัน

H_1' : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 2 ชุดแตกต่างกัน

สมมติฐานในการทดสอบค่าเฉลี่ย

H_0 : นักศึกษาคณะสัตวศาสตร์และเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยแม่โจ้ ที่มีประสบการณ์การเป็นผู้ริเริ่ม ผู้นำ หรือผู้มีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมนักศึกษาแตกต่างกัน มีบัญชีชื่อใจไม่แตกต่างกัน

H_1 : นักศึกษาคณะสัตวศาสตร์และเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยแม่โจ้ ที่มีประสบการณ์การเป็นผู้ริเริ่ม ผู้นำ หรือผู้มีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมนักศึกษาแตกต่างกัน มีบัญชีชื่อใจแตกต่างกัน

ตารางที่ 96.1-96.2 แสดงผลการวิเคราะห์บัญชีชื่อใจ จำแนกตามประสบการณ์การเป็นผู้ริเริ่ม ผู้นำ หรือผู้มีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมนักศึกษา

96.1 ค่าทางสถิติทั่วไป

การเป็นผู้ริเริ่มกิจกรรม	จำนวน (คน)	ค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ค่าเฉลี่ยความคลาดเคลื่อนมาตรฐาน
เคย	139	4.62	0.476	0.040
ไม่เคย	106	4.69	0.478	0.046

96.2 การทดสอบความแปรปรวนและค่าเฉลี่ย

บัญชีชื่อใจ	Levene's Test for Equality of Variances		t-Test for Equality of Mean		
	F	Sig.	t	df	Sig.
	0.034	0.854	-1.009	243	0.314

จากตารางที่ 96 พบว่า นักศึกษาที่ไม่เคยมีประสบการณ์การเป็นผู้ริเริ่ม ผู้นำหรือผู้มีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมนักศึกษา มีค่าเฉลี่ยบัญชีชื่อใจ มากกว่านักศึกษาที่เคยมีประสบการณ์การเป็นผู้ริเริ่ม ผู้นำ หรือผู้มีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมนักศึกษา เมื่อทดสอบความแปรปรวนโดยพิจารณาจาก Levene's Test for Equality of Variances ได้ค่า Sig. เท่ากับ 0.854 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_0 ที่ว่าความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 2 ชุดไม่แตกต่างกัน และเมื่อทดสอบค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยโดยพิจารณาจาก t-Test for Equality of Means ได้ค่า Sig. เท่ากับ 0.314 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_0 ที่ว่านักศึกษาคณะ

สัตวศาสตร์และเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยแม่โจ้ ที่มีประสบการณ์การเป็นผู้ริเริ่ม ผู้นำ หรือผู้มีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมนักศึกษาแตกต่างกัน มีบัญชีชื่อใจไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 67

ผู้ศึกษาเชื่อว่านักศึกษาคณะสัตวศาสตร์และเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยแม่โจ้ ที่มีประสบการณ์การเป็นผู้ริเริ่ม ผู้นำ หรือผู้มีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมนักศึกษาแตกต่างกัน มีความสมดุลในการดำเนินชีวิตแตกต่างกัน จึงทำการทดสอบ ณ ความเชื่อมั่น 95% หรือระดับนัยสำคัญ 0.05

สมมติฐานในการทดสอบความแปรปรวน

H_0' : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 2 ชุดไม่แตกต่างกัน

H_1' : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 2 ชุดแตกต่างกัน

สมมติฐานในการทดสอบค่าเฉลี่ย

H_0 : นักศึกษาคณะสัตวศาสตร์และเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยแม่โจ้ ที่มีประสบการณ์การเป็นผู้ริเริ่ม ผู้นำ หรือผู้มีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมนักศึกษาแตกต่างกัน มีความสมดุลในการดำเนินชีวิตไม่แตกต่างกัน

H_1 : นักศึกษาคณะสัตวศาสตร์และเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยแม่โจ้ ที่มีประสบการณ์การเป็นผู้ริเริ่ม ผู้นำ หรือผู้มีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมนักศึกษาแตกต่างกัน มีความสมดุลในการดำเนินชีวิตแตกต่างกัน

ตารางที่ 97.1-97.2 แสดงผลการวิเคราะห์ความสมดุลในการดำเนินชีวิตจำแนกตามประสบการณ์การเป็นผู้ริเริ่ม ผู้นำ หรือผู้มีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมนักศึกษา

97.1 ค่าทางสถิติทั่วไป

การเป็นผู้นำ กิจกรรม	จำนวน (คน)	ค่าเฉลี่ยระดับ อุปนิสัย	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน	ค่าเฉลี่ยความคลาด เคลื่อนมาตรฐาน
เคย	139	4.49	0.582	0.049
ไม่เคย	106	4.27	0.734	0.071

97.2 การทดสอบความแปรปรวนและค่าเฉลี่ย

ความสมดุ ลในการดำเนินชีวิต	Levene's Test for Equality of Variances		t-Test for Equality of Mean		
	F	Sig.	t	df	Sig.
	3.313	0.070	2.536	243	0.012*

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 97 พบว่า นักศึกษาที่เคยมีประสบการณ์การเป็นผู้ริเริ่ม ผู้นำ หรือผู้มีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมนักศึกษา มีค่าเฉลี่ยความสมดุในการดำเนินชีวิตมากกว่านักศึกษาที่ไม่เคยมีประสบการณ์การเป็นผู้ริเริ่ม ผู้นำ หรือผู้มีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมนักศึกษา เมื่อทดสอบความแปรปรวนโดยพิจารณาจาก Levene's Test for Equality of Variances ได้ค่า Sig. เท่ากับ 0.070 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_0' ที่ว่าความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 2 ชุดไม่แตกต่างกัน และเมื่อทดสอบค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยโดยพิจารณาจาก t-Test for Equality of Means ได้ค่า Sig. เท่ากับ 0.012 ซึ่งน้อยกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_1 ที่ว่านักศึกษาคณะสัตวศาสตร์และเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยแม่โจ้ที่มีประสบการณ์การเป็นผู้ริเริ่ม ผู้นำ หรือผู้มีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมนักศึกษาแตกต่างกัน มีความสมดุในการดำเนินชีวิตแตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 68

ผู้ศึกษาเชื่อว่านักศึกษาคณะสัตวศาสตร์และเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยแม่โจ้ ที่มีประสบการณ์การเป็นผู้ริเริ่ม ผู้นำ หรือผู้มีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมนักศึกษาแตกต่างกัน มีระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะส่วนตนแตกต่างกัน จึงทำการทดสอบ ณ ความเชื่อมั่น 95% หรือระดับนัยสำคัญ 0.05

สมมติฐานในการทดสอบความแปรปรวน

H_0' : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 2 ชุดไม่แตกต่างกัน

H_1' : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 2 ชุดแตกต่างกัน

สมมติฐานในการทดสอบค่าเฉลี่ย

H_0 : นักศึกษาคณะสัตวศาสตร์และเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยแม่โจ้ ที่มีประสบการณ์การเป็นผู้ริเริ่ม ผู้นำ หรือผู้มีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมนักศึกษาแตกต่างกันระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะส่วนตัวคนไม่แตกต่างกัน

H_1 : นักศึกษาคณะสัตวศาสตร์และเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยแม่โจ้ ที่มีประสบการณ์การเป็นผู้ริเริ่ม ผู้นำ หรือผู้มีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมนักศึกษาแตกต่างกันระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะส่วนตัวคนแตกต่างกัน

ตารางที่ 98.1- 98.2 แสดงผลการวิเคราะห์ระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะส่วนตัวจำแนกตามประสบการณ์การเป็นผู้ริเริ่ม ผู้นำ หรือผู้มีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมนักศึกษา

98.1 ค่าทางสถิติทั่วไป

การเป็นผู้นำ กิจกรรม	จำนวน (คน)	ค่าเฉลี่ยระดับ อุปนิสัย	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน	ค่าเฉลี่ยความคลาด เคลื่อนมาตรฐาน
เคย	139	4.63	0.303	0.026
ไม่เคย	106	4.56	0.373	0.036

98.2 การทดสอบความแปรปรวนและค่าเฉลี่ย

กลุ่มอุปนิสัยเพื่อ ชัยชนะส่วนตัว	Levene's Test for Equality of Variances		t-Test for Equality of Mean		
	F	Sig.	t	df	Sig.
	2.628	0.106	1.724	243	0.086

จากตารางที่ 98 พบว่า นักศึกษาที่เคยมีประสบการณ์การเป็นผู้ริเริ่มผู้นำ หรือผู้มีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมนักศึกษา มีค่าเฉลี่ยระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะส่วนตัว มากกว่านักศึกษาที่ไม่เคยมีประสบการณ์การเป็นผู้ริเริ่ม ผู้นำ หรือผู้มีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมนักศึกษา เมื่อทดสอบความแปรปรวนโดยพิจารณาจาก Levene's Test for Equality of Variances ได้ค่า Sig. เท่ากับ 0.106 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_0 ที่ว่าความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 2 ชุดไม่แตกต่างกัน และเมื่อทดสอบค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยโดยพิจารณาจาก t-Test for Equality of Means ได้ค่า Sig. เท่ากับ 0.086 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึง

ยอมรับสมมติฐาน H_0 ที่ว่านักศึกษาคณะสัตวศาสตร์และเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยแม่โจ้ที่มีประสบการณ์การเป็นผู้ริเริ่ม ผู้นำ หรือผู้มีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมนักศึกษาแตกต่างกัน มีระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะส่วนตน ไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 69

ผู้ศึกษาเชื่อว่านักศึกษาคณะสัตวศาสตร์และเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยแม่โจ้ ที่มีประสบการณ์การเป็นผู้ริเริ่ม ผู้นำ หรือผู้มีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมนักศึกษาแตกต่างกัน มีระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคมแตกต่างกัน จึงทำการทดสอบ ณ ความเชื่อมั่น 95% หรือระดับนัยสำคัญ 0.05

สมมติฐานในการทดสอบความแปรปรวน

H_0' : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 2 ชุดไม่แตกต่างกัน

H_1' : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 2 ชุดแตกต่างกัน

สมมติฐานในการทดสอบค่าเฉลี่ย

H_0 : นักศึกษาคณะสัตวศาสตร์และเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยแม่โจ้ ที่มีประสบการณ์การเป็นผู้ริเริ่ม ผู้นำ หรือผู้มีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมนักศึกษาแตกต่างกัน มีระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคมไม่แตกต่างกัน

H_1 : นักศึกษาคณะสัตวศาสตร์และเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยแม่โจ้ ที่มีประสบการณ์การเป็นผู้ริเริ่ม ผู้นำ หรือผู้มีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมนักศึกษาแตกต่างกัน มีระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคมแตกต่างกัน

ตารางที่ 99.1-99.2 แสดงผลการวิเคราะห์ระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคมจำแนกตามประสบการณ์การเป็นผู้ริเริ่ม ผู้นำ หรือผู้มีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมนักศึกษา

99.1 ค่าทางสถิติทั่วไป

การเป็นผู้นำ กิจกรรม	จำนวน(คน)	ค่าเฉลี่ยระดับ อุปนิสัย	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน	ค่าเฉลี่ยความคลาด เคลื่อนมาตรฐาน
เคย	139	4.65	0.310	0.026
ไม่เคย	106	4.50	0.404	0.039

99.2 การทดสอบความแปรปรวนและค่าเฉลี่ย

กลุ่มอุปนิสัยเพื่อ ชัยชนะในสังคม	Levene's Test for Equality of Variances		t-Test for Equality of Mean		
	F	Sig.	t	df	Sig.
	5.597	0.019	3.233	191.174	0.001*

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 99 พบว่านักศึกษาที่เคยมีประสบการณ์การเป็นผู้ริเริ่ม ผู้นำหรือผู้มีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมนักศึกษามีค่าเฉลี่ยระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคมมากกว่านักศึกษาที่ไม่เคยมีประสบการณ์การเป็นผู้ริเริ่ม ผู้นำ หรือผู้มีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมนักศึกษา เมื่อทดสอบความแปรปรวนโดยพิจารณาจาก Levene's Test for Equality of Variances ได้ค่า Sig. เท่ากับ 0.019 ซึ่งน้อยกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_1' ที่ว่าความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 2 ชุดแตกต่างกัน และเมื่อทดสอบค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยโดยพิจารณาจาก t-Test for Equality of Means ได้ค่า Sig. เท่ากับ 0.001 ซึ่งน้อยกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_1 ที่ว่านักศึกษาคณะสัตวศาสตร์และเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยแม่โจ้ ที่มีประสบการณ์การเป็นผู้ริเริ่ม ผู้นำ หรือผู้มีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมนักศึกษาแตกต่างกัน มีระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคมแตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 70

ผู้ศึกษาเชื่อว่านักศึกษาคณะสัตวศาสตร์และเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยแม่โจ้ ที่มีประสบการณ์การเป็นผู้ริเริ่ม ผู้นำ หรือผู้มีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมนักศึกษาแตกต่างกัน มีระดับ 7 อุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผลสูงแตกต่างกัน จึงทำการทดสอบ ณ ความเชื่อมั่น 95% หรือระดับนัยสำคัญ 0.05

สมมติฐานในการทดสอบความแปรปรวน

H_0' : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 2 ชุดไม่แตกต่างกัน

H_1' : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 2 ชุดแตกต่างกัน

สมมติฐานในการทดสอบค่าเฉลี่ย

H_0 : นักศึกษาคณะสัตวศาสตร์และเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยแม่โจ้ ที่มีประสบการณ์การเป็นผู้ริเริ่ม ผู้นำ หรือผู้มีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมนักศึกษาแตกต่างกัน มีระดับ 7 อุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผลสูงไม่แตกต่างกัน

H_1 : นักศึกษาคณะสัตวศาสตร์และเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยแม่โจ้ ที่มีประสบการณ์การเป็นผู้ริเริ่ม ผู้นำ หรือผู้มีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมนักศึกษาแตกต่างกัน มีระดับ 7 อุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผลสูงแตกต่างกัน

ตารางที่ 100.1-100.2 แสดงผลการวิเคราะห์ระดับ 7 อุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผลสูงจำแนกตามประสบการณ์การเป็นผู้ริเริ่ม ผู้นำ หรือผู้มีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมนักศึกษา

100.1 ค่าทางสถิติทั่วไป

การเป็นผู้นำ กิจกรรม	จำนวน (คน)	ค่าเฉลี่ยระดับ อุปนิสัย	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน	ค่าเฉลี่ยความคลาด เคลื่อนมาตรฐาน
เคย	139	4.62	0.262	0.022
ไม่เคย	106	4.51	0.329	0.032

100.2 การทดสอบความแปรปรวนและค่าเฉลี่ย

7 อุปนิสัย พัฒนาสู่ผู้มี ประสิทธิผลสูง	Levene's Test for Equality of Variances		t-Test for Equality of Mean		
	F	Sig.	t	df	Sig.
	2.687	0.102	2.801	243	0.006*

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 100 พบว่านักศึกษาที่เคยมีประสบการณ์การเป็นผู้ริเริ่ม ผู้นำ หรือผู้มีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมนักศึกษา มีค่าเฉลี่ยระดับ 7 อุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผลสูงมากกว่านักศึกษาที่ไม่เคยมีประสบการณ์การเป็นผู้ริเริ่ม ผู้นำ หรือผู้มีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมนักศึกษาเมื่อทดสอบความแปรปรวนโดยพิจารณาจาก Levene's Test for Equality of Variances ได้ค่า Sig. เท่ากับ 0.102 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_1 ที่ว่าความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 2 ชุดแตกต่างกัน และเมื่อทดสอบค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยโดยพิจารณาจาก t-Test for Equality

of Means ได้ค่า Sig. เท่ากับ 0.006 ซึ่งน้อยกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_1 ที่ว่านักศึกษาคณะสัตวศาสตร์และเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยแม่โจ้ที่มีประสบการณ์การเป็นผู้ริเริ่ม ผู้นำ หรือผู้มีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมนักศึกษาแตกต่างกัน มีระดับ 7 อุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้ที่มีประสิทธิผลสูงแตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 71

ผู้ศึกษาเชื่อว่านักศึกษาคณะสัตวศาสตร์และเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยแม่โจ้ ที่มีประสบการณ์ในการเข้าร่วมกิจกรรมโดยสมัครใจแตกต่างกัน มีบัญชีชื่อใจแตกต่างกัน จึงทำการทดสอบ ณ ความเชื่อมั่น 95% หรือระดับนัยสำคัญ 0.05

สมมติฐานในการทดสอบความแปรปรวน

H_0 : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 2 ชุดไม่แตกต่างกัน

H_1 : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 2 ชุดแตกต่างกัน

สมมติฐานในการทดสอบค่าเฉลี่ย

H_0 : นักศึกษาคณะสัตวศาสตร์และเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยแม่โจ้ ที่มีประสบการณ์ในการเข้าร่วมกิจกรรมโดยสมัครใจแตกต่างกัน มีบัญชีชื่อใจไม่แตกต่างกัน

H_1 : นักศึกษาคณะสัตวศาสตร์และเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยแม่โจ้ ที่มีประสบการณ์ในการเข้าร่วมกิจกรรมโดยสมัครใจแตกต่างกัน มีบัญชีชื่อใจ แตกต่างกัน

ตารางที่ 101.2-101.2 แสดงผลการวิเคราะห์บัญชีชื่อใจจำแนกตามประสบการณ์ในการเข้าร่วมกิจกรรมโดยสมัครใจ

101.1 ค่าทางสถิติทั่วไป

การเข้าร่วมกิจกรรมโดยสมัครใจ	จำนวน (คน)	ค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ค่าเฉลี่ยความคลาดเคลื่อนมาตรฐาน
เคย	215	4.65	0.462	0.032
ไม่เคย	30	4.64	0.580	0.106

101.2 การทดสอบความแปรปรวนและค่าเฉลี่ย

บัญชีชื่อมใจ	Levene's Test for Equality of Variances		t-Test for Equality of Mean		
	F	Sig.	t	df	Sig.
	1.379	0.241	0.072	243	0.943

จากตารางที่ 101 พบว่า นักศึกษาที่เคยมีประสบการณ์ในการเข้าร่วมกิจกรรมโดยสมัครใจมีค่าเฉลี่ยบัญชีชื่อมใจมากกว่านักศึกษาที่ไม่เคยมีประสบการณ์ในการเข้าร่วมกิจกรรมโดยสมัครใจ เมื่อทดสอบความแปรปรวนโดยพิจารณาจาก Levene's Test for Equality of Variances ได้ค่า Sig. เท่ากับ 0.241 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_0 ที่ว่าความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 2 ชุดแตกต่างกัน และเมื่อทดสอบค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยโดยพิจารณาจาก t-Test for Equality of Means ได้ค่า Sig. เท่ากับ 0.943 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_0 ที่ว่านักศึกษาคณะสัตวศาสตร์และเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยแม่โจ้ ที่มีประสบการณ์ในการเข้าร่วมกิจกรรมโดยสมัครใจแตกต่างกัน มีบัญชีชื่อมใจไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 72

ผู้ศึกษาเชื่อว่านักศึกษาคณะสัตวศาสตร์และเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยแม่โจ้ ที่มีประสบการณ์ในการเข้าร่วมกิจกรรมโดยสมัครใจแตกต่างกัน มีความสมดุลในการดำเนินชีวิตแตกต่างกัน จึงทำการทดสอบ ณ ความเชื่อมั่น 95% หรือระดับนัยสำคัญ 0.05

สมมติฐานในการทดสอบความแปรปรวน

H_0 : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 2 ชุดไม่แตกต่างกัน

H_1 : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 2 ชุดแตกต่างกัน

สมมติฐานในการทดสอบค่าเฉลี่ย

H_0 : นักศึกษาคณะสัตวศาสตร์และเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยแม่โจ้ ที่มีประสบการณ์ในการเข้าร่วมกิจกรรมโดยสมัครใจแตกต่างกัน มีความสมดุลในการดำเนินชีวิตไม่แตกต่างกัน

H_1 : นักศึกษาคณะสัตวศาสตร์และเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยแม่โจ้ ที่มีประสบการณ์ในการเข้าร่วมกิจกรรมโดยสมัครใจแตกต่างกัน มีความสมดุลในการดำเนินชีวิตแตกต่างกัน

ตารางที่ 102.1-102.2 แสดงผลการวิเคราะห์ความสมดุลในการดำเนินชีวิตจำแนกตามประสบการณ์ในการเข้าร่วมกิจกรรมโดยสมัครใจ

102.1 ค่าทางสถิติทั่วไป

การเข้าร่วมกิจกรรมโดยสมัครใจ	จำนวน (คน)	ค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ค่าเฉลี่ยความคลาดเคลื่อนมาตรฐาน
เคย	215	4.42	0.657	0.045
ไม่เคย	30	4.23	0.668	0.122

102.2 การทดสอบความแปรปรวนและค่าเฉลี่ย

ความสมดุลในการดำเนินชีวิต	Levene's Test for Equality of Variances		t-Test for Equality of Mean		
	F	Sig.	t	df	Sig.
	0.329	0.567	1.433	243	0.153

จากตารางที่ 102 พบว่า นักศึกษาเคยที่มีประสบการณ์ในการเข้าร่วมกิจกรรมโดยสมัครใจมีค่าเฉลี่ยความสมดุลในการดำเนินชีวิตมากกว่านักศึกษาที่ไม่เคยมีประสบการณ์ในการเข้าร่วมกิจกรรมโดยสมัครใจ เมื่อทดสอบความแปรปรวนโดยพิจารณาจาก Levene's Test for Equality of Variances ได้ค่า Sig. เท่ากับ 0.567 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_0 ที่ว่าความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 2 ชุดไม่แตกต่างกัน และเมื่อทดสอบค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยโดยพิจารณาจาก t-Test for Equality of Means ได้ค่า Sig. เท่ากับ 0.153 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_0 ที่ว่านักศึกษาคณะสัตวศาสตร์และเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยแม่โจ้ ที่มีประสบการณ์ในการเข้าร่วมกิจกรรมโดยสมัครใจแตกต่างกัน มีความสมดุลในการดำเนินชีวิตไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 73

ผู้ศึกษาเชื่อว่านักศึกษาคณะสัตวศาสตร์และเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยแม่โจ้ ที่มีประสบการณ์ในการเข้าร่วมกิจกรรมโดยสมัครใจแตกต่างกัน มีระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อช่วยขณะส่วนตนแตกต่างกัน จึงทำการทดสอบ ณ ความเชื่อมั่น 95% หรือระดับนัยสำคัญ 0.05

สมมติฐานในการทดสอบความแปรปรวน

H_0' : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 2 ชุดไม่แตกต่างกัน

H_1' : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 2 ชุดแตกต่างกัน

สมมติฐานในการทดสอบค่าเฉลี่ย

H_0 : นักศึกษาคณะสัตวศาสตร์และเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยแม่โจ้ ที่มีประสบการณ์ในการเข้าร่วมกิจกรรมโดยสมัครใจแตกต่างกัน มีระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อช่วยขณะส่วนตนไม่แตกต่างกัน

H_1 : นักศึกษาคณะสัตวศาสตร์และเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยแม่โจ้ ที่มีประสบการณ์ในการเข้าร่วมกิจกรรมโดยสมัครใจแตกต่างกัน มีระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อช่วยขณะส่วนตนแตกต่างกัน

ตารางที่ 103.1-103.2 แสดงผลการวิเคราะห์ระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อช่วยขณะส่วนตนจำแนกตามประสบการณ์ในการเข้าร่วมกิจกรรมโดยสมัครใจ

103.1 ค่าทางสถิติทั่วไป

การเข้าร่วมกิจกรรมโดยสมัครใจ	จำนวน (คน)	ค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ค่าเฉลี่ยความคลาดเคลื่อนมาตรฐาน
เคย	215	4.61	0.325	0.022
ไม่เคย	30	4.51	0.405	0.074

103.2 การทดสอบความแปรปรวนและค่าเฉลี่ย

กลุ่มอุปนิสัยเพื่อ ชัยชนะส่วนตัว	Levene's Test for Equality of Variances		t-Test for Equality of Mean		
	F	Sig.	t	df	Sig.
	0.876	0.350	1.502	243	0.134

จากตารางที่ 103 พบว่า นักศึกษาที่เคยมีประสบการณ์ในการเข้าร่วมกิจกรรมโดยสมัครใจมีค่าเฉลี่ยระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะส่วนตัว มากกว่านักศึกษาที่ไม่เคยมีประสบการณ์ในการเข้าร่วมกิจกรรมโดยสมัครใจ เมื่อทดสอบความแปรปรวนโดยพิจารณาจาก Levene's Test for Equality of Variances ได้ค่า Sig. เท่ากับ 0.350 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_0' ที่ว่าความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 2 ชุดไม่แตกต่างกัน และเมื่อทดสอบค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยโดยพิจารณาจาก t-Test for Equality of Means ได้ค่า Sig. เท่ากับ 0.134 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_0 ที่ว่านักศึกษาคณะสัตวศาสตร์และเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยแม่โจ้ที่มีประสบการณ์ในการเข้าร่วมกิจกรรมโดยสมัครใจแตกต่างกัน มีระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะส่วนตัวไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 74

ผู้ศึกษาเชื่อว่านักศึกษาคณะสัตวศาสตร์และเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยแม่โจ้ ที่มีประสบการณ์ในการเข้าร่วมกิจกรรมโดยสมัครใจแตกต่างกัน มีระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคมแตกต่างกัน จึงทำการทดสอบ ณ ความเชื่อมั่น 95% หรือระดับนัยสำคัญ 0.05

สมมติฐานในการทดสอบความแปรปรวน

H_0' : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 2 ชุดไม่แตกต่างกัน

H_1' : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 2 ชุดแตกต่างกัน

สมมติฐานในการทดสอบค่าเฉลี่ย

H_0 : นักศึกษาคณะสัตวศาสตร์และเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยแม่โจ้ ที่มีประสบการณ์ในการเข้าร่วมกิจกรรมโดยสมัครใจแตกต่างกัน มีระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคมไม่แตกต่างกัน

H_1 : นักศึกษาคณะสัตวศาสตร์และเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยแม่โจ้ ที่มีประสบการณ์ในการเข้าร่วมกิจกรรมโดยสมัครใจแตกต่างกัน มีระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคมแตกต่างกัน

ตารางที่ 104.1-104.2 แสดงผลการวิเคราะห์ระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคมจำแนกตามประสบการณ์ในการเข้าร่วมกิจกรรมโดยสมัครใจ

104.1 ค่าทางสถิติทั่วไป

การเข้าร่วมกิจกรรมโดยสมัครใจ	จำนวน (คน)	ค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ค่าเฉลี่ยความคลาดเคลื่อนมาตรฐาน
เคย	215	4.58	0.356	0.024
ไม่เคย	30	4.60	0.401	0.073

104.2 การทดสอบความแปรปรวนและค่าเฉลี่ย

กลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคม	Levene's Test for Equality of Variances		t-Test for Equality of Mean		
	F	Sig.	t	df	Sig.
	0.318	0.573	-0.291	243	0.771

จากตารางที่ 104 พบว่า นักศึกษาไม่เคยมีประสบการณ์ในการเข้าร่วมกิจกรรมโดยสมัครใจ มีค่าเฉลี่ยระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคมมากกว่านักศึกษาเคยมีประสบการณ์ในการเข้าร่วมกิจกรรมโดยสมัครใจ เมื่อทดสอบความแปรปรวนโดยพิจารณาจาก Levene's Test for Equality of Variances ได้ค่า Sig. เท่ากับ 0.573 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_0' ที่ว่าความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 2 ชุดไม่แตกต่างกัน และเมื่อทดสอบค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยโดยพิจารณาจาก t-Test for Equality of Means ได้ค่า Sig. เท่ากับ 0.771 ซึ่งมากกว่าระดับ

นัยสำคัญ 0.05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_0 ที่ว่านักศึกษาคณะสัตวศาสตร์และเทคโนโลยีมหาวิทยาลัยแม่โจ้ ที่มีประสบการณ์ในการเข้าร่วมกิจกรรมโดยสมัครใจแตกต่างกัน มีระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคมไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 75

ผู้ศึกษาเชื่อว่านักศึกษาคณะสัตวศาสตร์และเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยแม่โจ้ ที่มีประสบการณ์ในการเข้าร่วมกิจกรรมโดยสมัครใจแตกต่างกัน มีระดับ 7 อุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผลสูงแตกต่างกัน จึงทำการทดสอบ ณ ความเชื่อมั่น 95% หรือระดับนัยสำคัญ 0.05

สมมติฐานในการทดสอบความแปรปรวน

H_0' : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 2 ชุดไม่แตกต่างกัน

H_1' : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 2 ชุดแตกต่างกัน

สมมติฐานในการทดสอบค่าเฉลี่ย

H_0 : นักศึกษาคณะสัตวศาสตร์และเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยแม่โจ้ ที่มีประสบการณ์ในการเข้าร่วมกิจกรรมโดยสมัครใจแตกต่างกัน มีระดับ 7 อุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผลสูงไม่แตกต่างกัน

H_1 : นักศึกษาคณะสัตวศาสตร์และเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยแม่โจ้ ที่มีประสบการณ์ในการเข้าร่วมกิจกรรมโดยสมัครใจแตกต่างกัน มีระดับ 7 อุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผลสูงแตกต่างกัน

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved

ตารางที่ 105.1-105.2 แสดงผลการวิเคราะห์ระดับ 7 อุนิซิตีพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผลสูงจำแนกตาม
ประสบการณ์ในการเข้าร่วมกิจกรรมโดยสมัครใจ

105.1 ค่าทางสถิติทั่วไป

การเข้าร่วมกิจกรรม โดยสมัครใจ	จำนวน(คน)	ค่าเฉลี่ยระดับ อุนิซิตี	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน	ค่าเฉลี่ยความคลาด เคลื่อนมาตรฐาน
เคย	215	4.58	0.286	0.020
ไม่เคย	30	4.53	0.366	0.067

105.2 การทดสอบความแปรปรวนและค่าเฉลี่ย

7 อุนิซิตี พัฒนาสู่ผู้มี ประสิทธิผลสูง	Levene's Test for Equality of Variances		t-Test for Equality of Mean		
	F	Sig.	t	df	Sig.
	0.930	0.336	0.749	243	0.454

จากตารางที่ 105 พบว่า นักศึกษาที่เคยมีประสบการณ์ในการเข้าร่วมกิจกรรมโดยสมัครใจมีค่าเฉลี่ยระดับ 7 อุนิซิตีพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผลสูงมากกว่านักศึกษาที่ไม่เคยมีประสบการณ์ในการเข้าร่วมกิจกรรมโดยสมัครใจ เมื่อทดสอบความแปรปรวนโดยพิจารณาจาก Levene's Test for Equality of Variances ได้ค่า Sig. เท่ากับ 0.336 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_0' ที่ว่าความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 2 ชุดไม่แตกต่างกัน และเมื่อทดสอบค่าเฉลี่ยระดับอุนิซิตีโดยพิจารณาจาก t-Test for Equality of Means ได้ค่า Sig. เท่ากับ 0.454 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_0 ที่ว่านักศึกษาคณะสัตวศาสตร์และเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยแม่โจ้ ที่มีประสบการณ์ในการเข้าร่วมกิจกรรมโดยสมัครใจแตกต่างกัน มีระดับ 7 อุนิซิตีพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผลสูงไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 76

ผู้ศึกษาเชื่อว่านักศึกษาคณะสัตวศาสตร์และเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยแม่โจ้ ที่มีระดับความเต็มใจเข้าร่วมกิจกรรมที่ทางสโมสรนักศึกษา คณะหรือมหาวิทยาลัยจัดให้แตกต่างกัน มีบัญชีอ้อมใจแตกต่างกัน จึงทำการทดสอบ ณ ความเชื่อมั่น 95% หรือระดับนัยสำคัญ 0.05

สมมติฐานในการทดสอบความแปรปรวน

H_0' : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 5 ชุดไม่แตกต่างกัน

H_1' : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 5 ชุดแตกต่างกัน

สมมติฐานในการทดสอบค่าเฉลี่ย

H_0 : นักศึกษาคณะสัตวศาสตร์และเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยแม่โจ้ มีระดับความเต็มใจเข้าร่วมกิจกรรมที่ทางสโมสรนักศึกษา คณะ หรือมหาวิทยาลัยจัดให้แตกต่างกัน มีบัญชีอ้อมใจไม่แตกต่างกัน

H_1 : นักศึกษาคณะสัตวศาสตร์และเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยแม่โจ้ มีระดับความเต็มใจเข้าร่วมกิจกรรมที่ทางสโมสรนักศึกษา คณะหรือมหาวิทยาลัยจัดให้แตกต่างกัน มีบัญชีอ้อมใจไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 106.1-106.3 แสดงผลการวิเคราะห์บัญชีอ้อมใจจำแนกตามระดับความเต็มใจเข้าร่วมกิจกรรมที่ทางสโมสรนักศึกษา คณะ หรือมหาวิทยาลัยจัดให้

106.1 ค่าทางสถิติทั่วไป

ระดับความเต็มใจ	จำนวน (คน)	ค่าเฉลี่ยระดับ อุปนิสัย	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน	ค่าเฉลี่ยความคลาด เคลื่อนมาตรฐาน
ไม่เต็มใจอย่างยิ่ง	0	0.00	0.000	0.000
ไม่เต็มใจ	0	0.00	0.000	0.000
เฉยๆ	12	4.56	0.557	0.161
เต็มใจ	245	4.65	0.477	0.030
เต็มใจอย่างยิ่ง	58	4.57	0.487	0.064

106.2 การทดสอบความแปรปรวน

Levene Statistic	df1	df2	Sig.
0.883	2	242	0.415

106.3 การทดสอบค่าเฉลี่ย

แหล่งของความแปรปรวน	ผลบวกกำลังสอง	df	ค่าเฉลี่ยกำลังสอง	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	0.614	2	0.307	1.354	0.260
ภายในกลุ่ม	54.876	242	0.227		
รวม	55.490	244			

จากตาราง 106 พบว่า นักศึกษามีความเต็มใจเข้าร่วมกิจกรรมที่ทางสโมสรนักศึกษา คณะหรือมหาวิทยาลัยจัดให้ในระดับเต็มใจ มีค่าเฉลี่ยบัญชีข้อมูใจสูงที่สุด และนักศึกษามีความเต็มใจเข้าร่วมกิจกรรมที่ทางสโมสรนักศึกษา คณะ หรือมหาวิทยาลัยจัดให้ในระดับเฉยๆ มีค่าเฉลี่ยบัญชีข้อมูใจต่ำที่สุด เมื่อทดสอบความแปรปรวนของกลุ่มประชากรได้ค่า Sig. เท่ากับ 0.415 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_0' ที่ว่าความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 5 ชุดไม่แตกต่างกัน จึงทำการทดสอบค่าเฉลี่ยระดับอุปนัยได้ค่า Sig. เท่ากับ 0.260 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_0 ที่ว่านักศึกษาคณะสัตวศาสตร์และเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยแม่โจ้ ที่มีระดับความเต็มใจเข้าร่วมกิจกรรมที่ทางสโมสรนักศึกษา คณะ หรือมหาวิทยาลัยจัดให้แตกต่างกันมีบัญชีข้อมูใจไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 77

ผู้ศึกษาเชื่อว่านักศึกษาคณะสัตวศาสตร์และเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยแม่โจ้ ที่มีระดับความเต็มใจเข้าร่วมกิจกรรมที่ทางสโมสรนักศึกษา คณะหรือมหาวิทยาลัยจัดให้แตกต่างกัน มีความสมดุลในการดำเนินชีวิตแตกต่างกันจึงทำการทดสอบ ณ ความเชื่อมั่น 95% หรือระดับนัยสำคัญ 0.05

สมมติฐานในการทดสอบความแปรปรวน

H_0' : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 5 ชุดไม่แตกต่างกัน

H_1' : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 5 ชุดแตกต่างกัน

สมมติฐานในการทดสอบค่าเฉลี่ย

H_0 : นักศึกษาคณะสัตวศาสตร์และเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยแม่โจ้ มีระดับความเต็มใจเข้าร่วมกิจกรรมที่ทางสโมสรนักศึกษา หรือมหาวิทยาลัยจัดให้แตกต่างกัน มีความสมดุลในการดำเนินชีวิตไม่แตกต่างกัน

H_1 : นักศึกษาคณะสัตวศาสตร์และเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยแม่โจ้ มีระดับความเต็มใจเข้าร่วมกิจกรรมที่ทางสโมสรนักศึกษา หรือมหาวิทยาลัยจัดให้แตกต่างกัน มีความสมดุลในการดำเนินชีวิตแตกต่างกัน

ตารางที่ 107.1- 107.2 แสดงผลการวิเคราะห์ความสมดุลในการดำเนินชีวิตจำแนกตามระดับความเต็มใจเข้าร่วมกิจกรรมที่ทางสโมสรนักศึกษา คณะหรือมหาวิทยาลัยจัดให้

107.1 ค่าทางสถิติทั่วไป

ระดับความเต็มใจ	จำนวน (คน)	ค่าเฉลี่ยระดับ อุปนิสัย	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน	ค่าเฉลี่ยความคลาด เคลื่อนมาตรฐาน
ไม่เต็มใจอย่างยิ่ง	0	0.00	0.000	0.000
ไม่เต็มใจ	0	0.00	0.000	0.000
เฉยๆ	58	4.12	0.746	0.098
เต็มใจ	175	4.48	0.615	0.047
เต็มใจอย่างยิ่ง	12	4.50	0.503	0.145

107.2 การทดสอบความแปรปรวน

Levene Statistic	df1	df2	Sig.
3.627	2	242	0.028*

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 107 พบว่านักศึกษามีความเต็มใจเข้าร่วมกิจกรรมที่ทางสโมสรนักศึกษา คณะ หรือมหาวิทยาลัยจัดให้ในระดับเต็มใจอย่างยิ่งมีค่าเฉลี่ยความสมดุลในการดำเนินชีวิตสูงที่สุด และนักศึกษามีความเต็มใจเข้าร่วมกิจกรรมที่ทางสโมสรนักศึกษา คณะ หรือมหาวิทยาลัยจัดให้ระดับเฉยๆ มีค่าเฉลี่ยความสมดุลในการดำเนินชีวิตต่ำที่สุด เมื่อทดสอบความแปรปรวนของกลุ่มประชากรได้ค่า

Sig. เท่ากับ 0.028 ซึ่งน้อยกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_1' ที่ว่า ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 5 ชุดแตกต่างกัน ดังนั้น จึงไม่ทำการทดสอบค่าเฉลี่ยต่อ

สมมติฐานที่ 78

ผู้ศึกษาเชื่อว่านักศึกษาคณะสัตวศาสตร์และเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยแม่โจ้ที่มีระดับความเต็มใจ เข้าร่วมกิจกรรมที่ทางสโมสรนักศึกษา คณะหรือมหาวิทยาลัยจัดให้แตกต่างกัน มีระดับกลุ่มอุปนิสัย เพื่อช้ชณะส่วนตนแตกต่างกัน จึงทำการทดสอบ ณ ความเชื่อมั่น 95% หรือระดับนัยสำคัญ 0.05

สมมติฐานในการทดสอบความแปรปรวน

H_0' : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 5 ชุดไม่แตกต่างกัน

H_1' : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 5 ชุดแตกต่างกัน

สมมติฐานในการทดสอบค่าเฉลี่ย

H_0 : นักศึกษาคณะสัตวศาสตร์และเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยแม่โจ้ มีระดับความเต็มใจ เข้าร่วมกิจกรรมที่ทางสโมสรนักศึกษา คณะหรือมหาวิทยาลัยจัดให้แตกต่างกัน มีระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อช้ชณะส่วนตนไม่แตกต่างกัน

H_1 : นักศึกษาคณะสัตวศาสตร์และเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยแม่โจ้ มีระดับความเต็มใจ เข้าร่วมกิจกรรมที่ทางสโมสรนักศึกษา คณะหรือมหาวิทยาลัยจัดให้แตกต่างกัน มีระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อช้ชณะส่วนตนแตกต่างกัน

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved

ตารางที่ 108-108.3 แสดงผลการวิเคราะห์ระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะส่วนตัวคนจำแนกตามระดับความเต็มใจเข้าร่วมกิจกรรมที่ทางสโมสรนักศึกษา คณะหรือมหาวิทยาลัยจัดให้

108.1 ค่าทางสถิติทั่วไป

ระดับความเต็มใจ	จำนวน (คน)	ค่าเฉลี่ยระดับ อุปนิสัย	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน	ค่าเฉลี่ยความคลาด เคลื่อนมาตรฐาน
ไม่เต็มใจอย่างยิ่ง	0	0.00	0.000	0.000
ไม่เต็มใจ	0	0.00	0.000	0.000
เฉยๆ	58	4.52	0.407	0.054
เต็มใจ	175	4.62	0.305	0.023
เต็มใจอย่างยิ่ง	12	4.60	0.362	0.105

108.2 การทดสอบความแปรปรวน

Levene Statistic	df1	df2	Sig.
2.156	2	242	0.118

108.3 การทดสอบค่าเฉลี่ย

แหล่งความแปรปรวน	ผลบวกกำลังสอง	df	ค่าเฉลี่ยกำลังสอง	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	0.513	2	0.256	2.290	0.103
ภายในกลุ่ม	27.086	242	0.112		
รวม	27.598	244			

จากตารางที่ 108 พบว่า นักศึกษามีความเต็มใจเข้าร่วมกิจกรรมที่ทางสโมสรนักศึกษา คณะหรือมหาวิทยาลัยจัดให้ระดับเต็มใจมีค่าเฉลี่ยระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะส่วนตัวคนสูงที่สุด และนักศึกษามีความเต็มใจเข้าร่วมกิจกรรมที่ทางสโมสรนักศึกษา คณะ หรือมหาวิทยาลัยจัดให้ระดับเฉยๆ มีค่าเฉลี่ยระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะส่วนตัวคนต่ำที่สุด เมื่อทดสอบความแปรปรวนของกลุ่มประชากรได้ค่า Sig. เท่ากับ 0.118 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_0' ที่ว่าความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 5 ชุดไม่แตกต่างกัน จึงทำการทดสอบค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยได้ค่า Sig. เท่ากับ 0.103 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_0 ที่ว่านักศึกษาคณะสัตวศาสตร์และเทคโนโลยีมหาวิทยาลัยแม่โจ้ที่มีระดับความเต็มใจ

เข้าร่วมกิจกรรมที่ทางสโมสรนักศึกษา คณะ หรือมหาวิทยาลัยจัดให้แตกต่างกันมีระดับกลุ่มอุปนิสัย เพื่อชัยชนะส่วนตนไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 79

ผู้ศึกษาเชื่อว่านักศึกษาคณะสัตวศาสตร์และเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยแม่โจ้ ที่มีระดับความเต็มใจเข้าร่วมกิจกรรมที่ทางสโมสรนักศึกษา คณะหรือมหาวิทยาลัยจัดให้แตกต่างกัน มีระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคมแตกต่างกัน จึงทำการทดสอบ ณ ความเชื่อมั่น 95% หรือระดับนัยสำคัญ 0.05

สมมติฐานในการทดสอบความแปรปรวน

H_0' : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 5 ชุดไม่แตกต่างกัน

H_1' : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 5 ชุดแตกต่างกัน

สมมติฐานในการทดสอบค่าเฉลี่ย

H_0 : นักศึกษาคณะสัตวศาสตร์และเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยแม่โจ้ ที่มีระดับความเต็มใจเข้าร่วมกิจกรรมที่ทางสโมสรนักศึกษา คณะหรือมหาวิทยาลัยจัดให้แตกต่างกัน มีระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคมไม่แตกต่างกัน

H_1 : นักศึกษาคณะสัตวศาสตร์และเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยแม่โจ้ ที่มีระดับความเต็มใจเข้าร่วมกิจกรรมที่ทางสโมสรนักศึกษา คณะหรือมหาวิทยาลัยจัดให้แตกต่างกัน มีระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคมแตกต่างกัน

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright © by Chiang Mai University
All rights reserved

ตารางที่ 109.1-109.3 แสดงผลการวิเคราะห์ระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคมจำแนกตามระดับความเต็มใจเข้าร่วมกิจกรรมที่ทางสโมสรนักศึกษา คณะหรือมหาวิทยาลัยจัดให้

109.1 ค่าทางสถิติทั่วไป

ระดับความเต็มใจ	จำนวน (คน)	ค่าเฉลี่ยระดับ อุปนิสัย	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน	ค่าเฉลี่ยความคลาด เคลื่อนมาตรฐาน
ไม่เต็มใจอย่างยิ่ง	0	0.00	0.000	0.000
ไม่เต็มใจ	0	0.00	0.000	0.000
เฉยๆ	58	4.69	0.568	0.075
เต็มใจ	175	4.77	0.488	0.037
เต็มใจอย่างยิ่ง	12	4.83	0.577	0.167

109.2 การทดสอบความแปรปรวน

Levene Statistic	df1	df2	Sig.
1.315	2	242	0.270

109.3 การทดสอบค่าเฉลี่ย

แหล่งความแปรปรวน	ผลบวกกำลังสอง	df	ค่าเฉลี่ยกำลังสอง	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	0.337	2	0.169	0.643	0.526
ภายในกลุ่ม	63.475	242	0.262		
รวม	63.812	244			

จากตารางที่ 109 พบว่า นักศึกษาที่มีความเต็มใจเข้าร่วมกิจกรรมที่ทางสโมสรนักศึกษา คณะ หรือมหาวิทยาลัยจัดให้ระดับเต็มใจอย่างยิ่ง มีค่าเฉลี่ยระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคมสูงที่สุด และนักศึกษามีความเต็มใจเข้าร่วมกิจกรรมที่ทางสโมสรนักศึกษา คณะหรือมหาวิทยาลัยจัดให้ระดับเฉยๆ มีค่าเฉลี่ยระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคมต่ำที่สุด เมื่อทดสอบความแปรปรวนของกลุ่มประชากรได้ค่า Sig. เท่ากับ 0.270 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_0' ที่ว่าความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 5 ชุดไม่แตกต่างกันจึงทำการทดสอบค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยได้ค่า Sig. เท่ากับ 0.526 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับ

สมมติฐาน H_0 ที่ว่านักศึกษาคณะสัตวศาสตร์และเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยแม่โจ้ ที่มีระดับความเต็มใจเข้าร่วมกิจกรรมที่ทางสโมสรนักศึกษา คณะ หรือมหาวิทยาลัยจัดให้แตกต่างกัน มีระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคมไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 80

ผู้ศึกษาเชื่อว่านักศึกษาคณะสัตวศาสตร์และเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยแม่โจ้ที่มีระดับความเต็มใจเข้าร่วมกิจกรรมที่ทางสโมสรนักศึกษา คณะ หรือมหาวิทยาลัยจัดให้แตกต่างกัน มีระดับ 7 อุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผลสูงแตกต่างกัน จึงทำการทดสอบ ณ ความเชื่อมั่น 95% หรือระดับนัยสำคัญ 0.05

สมมติฐานในการทดสอบความแปรปรวน

H_0' : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 5 ชุดไม่แตกต่างกัน

H_1' : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 5 ชุดแตกต่างกัน

สมมติฐานในการทดสอบค่าเฉลี่ย

H_0 : นักศึกษาคณะสัตวศาสตร์และเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยแม่โจ้ ที่มีระดับความเต็มใจเข้าร่วมกิจกรรมที่ทางสโมสรนักศึกษา คณะ หรือมหาวิทยาลัยจัดให้แตกต่างกัน มีระดับ 7 อุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผลสูงไม่แตกต่างกัน

H_1 : นักศึกษาคณะสัตวศาสตร์และเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยแม่โจ้ ที่มีระดับความเต็มใจเข้าร่วมกิจกรรมที่ทางสโมสรนักศึกษา คณะ หรือมหาวิทยาลัยจัดให้แตกต่างกัน มีระดับ 7 อุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผลสูงแตกต่างกัน

ลิขสิทธิ์โดย Chiang Mai University
Copyright © by Chiang Mai University
All rights reserved

ตารางที่ 110.1- 110.3 แสดงผลการวิเคราะห์ระดับ 7 อุนิซัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผลสูงจำแนกตามระดับความเต็มใจเข้าร่วมกิจกรรมที่ทางสโมสรนักศึกษา คณะหรือมหาวิทยาลัยจัดให้

110.1 ค่าทางสถิติทั่วไป

ระดับความเต็มใจ	จำนวน (คน)	ค่าเฉลี่ยระดับ อุนิซัย	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน	ค่าเฉลี่ยความคลาด เคลื่อนมาตรฐาน
ไม่เต็มใจอย่างยิ่ง	0	0.00	0.000	0.000
ไม่เต็มใจ	0	0.00	0.000	0.000
เฉยๆ	58	4.78	0.421	0.055
เต็มใจ	175	4.87	0.401	0.030
เต็มใจอย่างยิ่ง	12	4.92	0.515	0.149

110.2 การทดสอบความแปรปรวน

Levene Statistic	df1	df2	Sig.
1.986	2	242	0.139

110.3 การทดสอบค่าเฉลี่ย

แหล่งความแปรปรวน	ผลบวกกำลังสอง	df	ค่าเฉลี่ยกำลังสอง	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	0.432	2	0.216	1.276	0.281
ภายในกลุ่ม	40.980	242	0.169		
รวม	41.412	244			

จากตารางที่ 110 พบว่า นักศึกษามีความเต็มใจเข้าร่วมกิจกรรมที่ทางสโมสรนักศึกษา คณะหรือมหาวิทยาลัยจัดให้ระดับเต็มใจอย่างยิ่ง มีค่าเฉลี่ยระดับ 7 อุนิซัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผลสูง สูงที่สุด และนักศึกษามีความเต็มใจเข้าร่วมกิจกรรมที่ทางสโมสรนักศึกษา คณะหรือมหาวิทยาลัยจัดให้ระดับเฉยๆ มีค่าเฉลี่ยระดับ 7 อุนิซัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผลสูง ต่ำที่สุด เมื่อทดสอบความแปรปรวนของกลุ่มประชากรได้ค่า Sig. เท่ากับ 0.139 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_0' ที่ว่าความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 5 ชุด ไม่แตกต่างกัน จึงทำการทดสอบค่าเฉลี่ยระดับอุนิซัยได้ค่า Sig. เท่ากับ 0.281 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึง

ยอมรับสมมติฐาน H_0 ที่ว่านักศึกษาคณะสัตวศาสตร์และเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยแม่โจ้ ที่มีระดับความเต็มใจเข้าร่วมกิจกรรมที่ทางสโมสรนักศึกษา คณะหรือมหาวิทยาลัยจัดให้แตกต่างกัน มีระดับ 7 อุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผลสูงไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 81

ผู้ศึกษาเชื่อว่านักศึกษาคณะสัตวศาสตร์และเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยแม่โจ้ที่มีประสบการณ์ในการเรียนรู้เกี่ยวกับ 7 อุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผลสูงแตกต่างกัน มีบัญชีอ้อมใจแตกต่างกัน จึงทำการทดสอบ ณ ความเชื่อมั่น 95% หรือระดับนัยสำคัญ 0.05

สมมติฐานในการทดสอบความแปรปรวน

H_0' : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 2 ชุดไม่แตกต่างกัน

H_1' : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 2 ชุดแตกต่างกัน

สมมติฐานในการทดสอบค่าเฉลี่ย

H_0 : นักศึกษาคณะสัตวศาสตร์และเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยแม่โจ้ ที่มีประสบการณ์ในการเรียนรู้เกี่ยวกับ 7 อุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผลสูงแตกต่างกันมีบัญชีอ้อมใจไม่แตกต่างกัน

H_1 : นักศึกษาคณะสัตวศาสตร์และเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยแม่โจ้ ที่มีประสบการณ์ในการเรียนรู้เกี่ยวกับ 7 อุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผลสูงแตกต่างกันมีบัญชีอ้อมใจแตกต่างกัน

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright © by Chiang Mai University
All rights reserved

ตารางที่ 111.1-111.2 แสดงผลการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณตามประสบการณ์ในการเรียนรู้เกี่ยวกับ 7 อุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผลสูง

111.1 ค่าทางสถิติทั่วไป

การเรียนรู้ 7 Habits	จำนวน (คน)	ค่าเฉลี่ยระดับ อุปนิสัย	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน	ค่าเฉลี่ยความคลาด เคลื่อนมาตรฐาน
เคย	178	4.68	0.472	0.035
ไม่เคย	67	4.57	0.485	0.059

111.2 การทดสอบความแปรปรวนและค่าเฉลี่ย

บัญชีชื่อใจ	Levene's Test for Equality of Variances		t-Test for Equality of Mean		
	F	Sig.	t	df	Sig.
	0.006	0.941	1.580	243	0.116

จากตารางที่ 111 พบว่านักศึกษาที่เคยมีประสบการณ์ในการเรียนรู้เกี่ยวกับ 7 อุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผลสูง มีค่าเฉลี่ยบัญชีชื่อใจมากกว่านักศึกษาที่ไม่เคยมีประสบการณ์ในการเรียนรู้เกี่ยวกับ 7 อุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผลสูง เมื่อทดสอบความแปรปรวนโดยพิจารณาจาก Levene's Test for Equality of Variances ได้ค่า Sig. เท่ากับ 0.941 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_0' ที่ว่าความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 2 ชุด ไม่แตกต่างกัน และเมื่อทดสอบค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยโดยพิจารณาจาก t-Test for Equality of Means ได้ค่า Sig. เท่ากับ 0.116 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_0 ที่ว่านักศึกษาคณะสัตวศาสตร์และเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยแม่โจ้ ที่มีประสบการณ์ในการเรียนรู้เกี่ยวกับ 7 อุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผลสูงแตกต่างกัน มีบัญชีชื่อใจไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 82

ผู้ศึกษาเชื่อว่านักศึกษาคณะสัตวศาสตร์และเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยแม่โจ้ ที่มีประสบการณ์ในการเรียนรู้เกี่ยวกับ 7 อุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผลสูงแตกต่างกัน มีความสมดุลในการดำเนินชีวิตแตกต่างกัน จึงทำการทดสอบ ณ ความเชื่อมั่น 95% หรือระดับนัยสำคัญ 0.05

สมมติฐานในการทดสอบความแปรปรวน

H_0' : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 2 ชุดไม่แตกต่างกัน

H_1' : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 2 ชุดแตกต่างกัน

สมมติฐานในการทดสอบค่าเฉลี่ย

H_0 : นักศึกษาคณะสัตวศาสตร์และเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยแม่โจ้ ที่มีประสบการณ์ในการเรียนรู้เกี่ยวกับ 7 อุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผลสูงแตกต่างกัน มีความสมดุลในการดำเนินชีวิตไม่แตกต่างกัน

H_1 : นักศึกษาคณะสัตวศาสตร์และเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยแม่โจ้ ที่มีประสบการณ์ในการเรียนรู้เกี่ยวกับ 7 อุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผลสูงแตกต่างกัน มีความสมดุลในการดำเนินชีวิตแตกต่างกัน

ตารางที่ 112.1-112.2 แสดงผลการวิเคราะห์ความสมดุลในการดำเนินชีวิตจำแนกตามประสบการณ์ในการเรียนรู้เกี่ยวกับ 7 อุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผลสูง

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่

112.1 ค่าทางสถิติทั่วไป

การเรียนรู้ 7 Habits	จำนวน (คน)	ค่าเฉลี่ยระดับ อุปนิสัย	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน	ค่าเฉลี่ยความคลาด เคลื่อนมาตรฐาน
เคย	178	4.42	0.669	0.050
ไม่เคย	67	4.33	0.633	0.077

112.2 การทดสอบความแปรปรวนและค่าเฉลี่ย

ความสมมูลใน การดำเนินชีวิต	Levene's Test for Equality of Variances		t-Test for Equality of Mean		
	F	Sig.	t	df	Sig.
	0.273	0.602	0.891	243	0.374

จากตารางที่ 112 พบว่า นักศึกษาที่เคยมีประสบการณ์ในการเรียนรู้เกี่ยวกับ 7 อุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิภาพสูง มีค่าเฉลี่ยความสมมูลในการดำเนินชีวิตมากกว่านักศึกษาที่ไม่เคยมีประสบการณ์ในการเรียนรู้เกี่ยวกับ 7 อุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิภาพสูง เมื่อทดสอบความแปรปรวนโดยพิจารณาจาก Levene's Test for Equality of Variances ได้ค่า Sig. เท่ากับ 0.602 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_0' ที่ว่าความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 2 ชุดไม่แตกต่างกัน และเมื่อทดสอบค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยโดยพิจารณาจาก t-Test for Equality of Means ได้ค่า Sig. เท่ากับ 0.374 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_1 ที่ว่านักศึกษาคณะสัตวศาสตร์และเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยแม่โจ้ที่มีประสบการณ์ในการเรียนรู้เกี่ยวกับ 7 อุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิภาพสูงแตกต่างกัน มีความสมมูลในการดำเนินชีวิตไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 83

ผู้ศึกษาเชื่อว่านักศึกษาคณะสัตวศาสตร์และเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยแม่โจ้ ที่มีประสบการณ์ในการเรียนรู้เกี่ยวกับ 7 อุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิภาพสูงแตกต่างกัน มีระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะส่วนตัวแตกต่างกัน จึงทำการทดสอบ ณ ความเชื่อมั่น 95% หรือระดับนัยสำคัญ 0.05

สมมติฐานในการทดสอบความแปรปรวน

H_0' : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 2 ชุดไม่แตกต่างกัน

H_1' : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 2 ชุดแตกต่างกัน

สมมติฐานในการทดสอบค่าเฉลี่ย

H_0 : นักศึกษาคณะสัตวศาสตร์และเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยแม่โจ้ ที่มีประสบการณ์ในการเรียนรู้เกี่ยวกับ 7 อุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีผู้ทรงประสิทธิภาพสูงแตกต่างกัน มีระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะส่วนตัวไม่แตกต่างกัน

H_1 : นักศึกษาคณะสัตวศาสตร์และเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยแม่โจ้ ที่มีประสบการณ์ในการเรียนรู้เกี่ยวกับ 7 อุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผลสูงแตกต่างกัน มีระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะส่วนตนไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 113.1-113.2 แสดงผลการวิเคราะห์ระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะส่วนตนจำแนกตามประสบการณ์ในการเรียนรู้เกี่ยวกับ 7 อุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีผู้ทรงประสิทธิผลสูง

113.1 ค่าทางสถิติทั่วไป

การเรียนรู้ 7 Habits	จำนวน (คน)	ค่าเฉลี่ยระดับ อุปนิสัย	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน	ค่าเฉลี่ยความคลาด เคลื่อนมาตรฐาน
เคย	178	4.62	0.303	0.023
ไม่เคย	67	4.55	0.411	0.050

113.2 การทดสอบความแปรปรวนและค่าเฉลี่ย

กลุ่มอุปนิสัยเพื่อ ชัยชนะส่วนตน	Levene's Test for Equality of Variances		t-Test for Equality of Mean		
	F	Sig.	t	df	Sig.
	6.971	0.009	1.188	94.380	0.238

จากตารางที่ 113 พบว่า นักศึกษาที่เคยมีประสบการณ์ในการเรียนรู้เกี่ยวกับ 7 อุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผลสูง มีค่าเฉลี่ยระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะส่วนตนมากกว่านักศึกษาที่ไม่เคยมีประสบการณ์ในการเรียนรู้เกี่ยวกับ 7 อุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผลสูง เมื่อทดสอบความแปรปรวนโดยพิจารณาจาก Levene's Test for Equality of Variances ได้ค่า Sig. เท่ากับ 0.009 ซึ่งน้อยกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_1 ที่ว่าความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 2 ชุดแตกต่างกัน และเมื่อทดสอบค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยโดยพิจารณาจาก t-Test for Equality of Means ได้ค่า Sig. เท่ากับ 0.238 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_0 ที่ว่านักศึกษาคณะสัตวศาสตร์และเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยแม่โจ้ที่มีประสบการณ์ในการเรียนรู้เกี่ยวกับ 7 อุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผลสูงแตกต่างกัน มีระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะส่วนตนไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 84

ผู้ศึกษาเชื่อว่านักศึกษาคณะสัตวศาสตร์และเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยแม่โจ้ ที่มีประสบการณ์ในการเรียนรู้เกี่ยวกับ 7 อุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผลสูงแตกต่างกัน มีระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคมแตกต่างกัน จึงทำการทดสอบ ณ ความเชื่อมั่น 95% หรือระดับนัยสำคัญ 0.05

สมมติฐานในการทดสอบความแปรปรวน

H_0' : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 2 ชุดไม่แตกต่างกัน

H_1' : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 2 ชุดแตกต่างกัน

สมมติฐานในการทดสอบค่าเฉลี่ย

H_0 : นักศึกษาคณะสัตวศาสตร์และเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยแม่โจ้ ที่มีประสบการณ์ในการเรียนรู้เกี่ยวกับ 7 อุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผลสูงแตกต่างกัน มีระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคมไม่แตกต่างกัน

H_1 : นักศึกษาคณะสัตวศาสตร์และเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยแม่โจ้ ที่มีประสบการณ์ในการเรียนรู้เกี่ยวกับ 7 อุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผลสูงแตกต่างกัน มีระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคมแตกต่างกัน

ตารางที่ 114.1-114.2 แสดงผลการวิเคราะห์ระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคมจำแนกตามประสบการณ์ในการเรียนรู้เกี่ยวกับ 7 อุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผลสูง

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่

114.1 ค่าทางสถิติทั่วไป

การเรียนรู้ 7 Habits	จำนวน (คน)	ค่าเฉลี่ยระดับ อุปนิสัย	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน	ค่าเฉลี่ยความคลาด เคลื่อนมาตรฐาน
เคย	178	4.61	0.354	0.027
ไม่เคย	67	4.51	0.373	0.046

114.2 การทดสอบความแปรปรวนและค่าเฉลี่ย

กลุ่มอุปนิสัยเพื่อ ชัยชนะในสังคม	Levene's Test for Equality of Variances		t-Test for Equality of Mean		
	F	Sig.	t	df	Sig.
	0.385	0.536	1.892	243	0.060

จากตารางที่ 114 พบว่า นักศึกษาที่เคยมีประสบการณ์ในการเรียนรู้เกี่ยวกับ 7 อุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิภาพสูง มีค่าเฉลี่ยระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคมมากกว่านักศึกษาที่ไม่เคยมีประสบการณ์ในการเรียนรู้เกี่ยวกับ 7 อุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิภาพสูง เมื่อทดสอบความแปรปรวนโดยพิจารณาจาก Levene's Test for Equality of Variances ได้ค่า Sig. เท่ากับ 0.536 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_0' ที่ว่าความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 2 ชุดไม่แตกต่างกัน และเมื่อทดสอบค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยโดยพิจารณาจาก t-Test for Equality of Means ได้ค่า Sig. เท่ากับ 0.060 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_0 ที่ว่านักศึกษาคณะสัตวศาสตร์และเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยแม่โจ้ ที่มีประสบการณ์ในการเรียนรู้เกี่ยวกับ 7 อุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิภาพสูงแตกต่างกัน มีระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคมไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 85

ผู้ศึกษาเชื่อว่านักศึกษาคณะสัตวศาสตร์และเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยแม่โจ้ ที่มีประสบการณ์ในการเรียนรู้เกี่ยวกับ 7 อุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิภาพสูงแตกต่างกัน มีระดับ 7 อุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิภาพสูงแตกต่างกัน จึงทำการทดสอบ ณ ความเชื่อมั่น 95% หรือระดับนัยสำคัญ 0.05

สมมติฐานในการทดสอบความแปรปรวน

H_0' : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 2 ชุดไม่แตกต่างกัน

H_1' : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 2 ชุดแตกต่างกัน

สมมติฐานในการทดสอบค่าเฉลี่ย

H_0 : นักศึกษาคณะสัตวศาสตร์และเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยแม่โจ้ ที่มีประสบการณ์ในการเรียนรู้เกี่ยวกับ 7 อุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผลสูงแตกต่างกัน มีระดับ 7 อุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผลสูงไม่แตกต่างกัน

H_1 : นักศึกษาคณะสัตวศาสตร์และเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยแม่โจ้ ที่มีประสบการณ์ในการเรียนรู้เกี่ยวกับ 7 อุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผลสูงแตกต่างกันมีระดับ 7 อุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผลสูงแตกต่างกัน

ตารางที่ 115.1-115.2 แสดงผลการวิเคราะห์ระดับ 7 อุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผลสูงจำแนกตามประสบการณ์ในการเรียนรู้เกี่ยวกับ 7 อุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผลสูง

115.1 ค่าทางสถิติทั่วไป

การเรียนรู้ 7 Habits	จำนวน (คน)	ค่าเฉลี่ยระดับ อุปนิสัย	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน	ค่าเฉลี่ยความคลาด เคลื่อนมาตรฐาน
เคย	178	4.59	0.273	0.020
ไม่เคย	67	4.52	0.348	0.043

115.2 การทดสอบความแปรปรวนและค่าเฉลี่ย

7 อุปนิสัย พัฒนาสู่ผู้มี ประสิทธิผลสูง	Levene's Test for Equality of Variances		t-Test for Equality of Mean		
	F	Sig.	t	df	Sig.
	3.647	0.057	1.854	243	0.065

จากตารางที่ 115 พบว่า นักศึกษาที่เคยมีประสบการณ์ในการเรียนรู้เกี่ยวกับ 7 อุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผลสูงมีค่าเฉลี่ยระดับ 7 อุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผลสูงมากกว่านักศึกษาที่ไม่เคยมีประสบการณ์ในการเรียนรู้เกี่ยวกับ 7 อุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผลสูง เมื่อทดสอบความแปรปรวนโดยพิจารณาจาก Levene's Test for Equality of Variances ได้ค่า Sig. เท่ากับ 0.057 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_0 ที่ว่าความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 2 ไม่แตกต่างกัน และเมื่อทดสอบค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยโดยพิจารณาจาก t-Test for Equality of Means ได้ค่า Sig. เท่ากับ 0.065 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_0 ที่ว่า

นักศึกษาคณะสัตวศาสตร์และเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยแม่โจ้ที่มีประสบการณ์ในการเรียนรู้เกี่ยวกับ 7
 อุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผลสูงแตกต่างกัน มีระดับ 7 อุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผลสูงไม่
 แตกต่างกัน

ส่วนที่ 4 การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างผลการเรียนเฉลี่ยภาคการศึกษาล่าสุด เกรดเฉลี่ยสะสม
 กับบัญชีอ้อมใจ ความสมดุลในการดำเนินชีวิต และอุปนิสัยที่ 1 ถึงอุปนิสัยที่ 7 และ 7 อุปนิสัยพัฒนาสู่
 ผู้มีประสิทธิผลสูง

ตารางที่ 116 แสดงการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างผลการเรียนเฉลี่ยภาคการศึกษาล่าสุดและเกรด
 เฉลี่ยสะสม กับบัญชีอ้อมใจ ความสมดุลในการดำเนินชีวิต และอุปนิสัยที่ 1 ถึงอุปนิสัยที่ 7
 และ 7 อุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผลสูง

อุปนิสัย	เกรดเฉลี่ยภาค การศึกษาล่าสุด	เกรดเฉลี่ยสะสม
บัญชีอ้อมใจ	-0.192**	-0.166**
ความสมดุลในการดำเนินชีวิต	-0.264**	-0.251**
อุปนิสัยที่ 1 ปี-โปร-แอกทีฟ	-0.247**	-0.271**
อุปนิสัยที่ 2 เริ่มต้นด้วยจุดหมายในใจ	-0.011	-0.005
อุปนิสัยที่ 3 ทำสิ่งที่สำคัญก่อน	-0.015	0.020
อุปนิสัยที่ 4 การคิดแบบชนะ/ชนะ	0.005	0.040
อุปนิสัยที่ 5 เข้าใจผู้อื่นก่อนแล้วจึงให้ผู้อื่นเข้าใจเรา	-0.094	-0.038
อุปนิสัยที่ 6 ผนึกพลังประสานความต่าง	-0.162*	-0.145*
อุปนิสัยที่ 7 ลับเหลี่ยมให้คมอยู่เสมอ	-0.171**	-0.145*
กลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะส่วนตัว	-0.169**	-0.150*
กลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคม	-0.178**	-0.125*
7 อุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผลสูง	-0.186**	-0.144*

หมายเหตุ : * หมายถึง มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

** หมายถึง มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

จากตารางที่ 116 พบว่าเกรดเฉลี่ยภาคการศึกษาล่าสุดมีความสัมพันธ์ทางลบอย่างมีนัยสำคัญ
 ทางสถิติที่ระดับ 0.01 กับบัญชีอ้อมใจ ความสมดุลในการดำเนินชีวิต อุปนิสัยที่ 1 ปี-โปร-แอกทีฟ

อุปนิสัยที่ 7 กลับปล่อยให้ห่มอยู่เสมอ กลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะส่วนตัว กลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคม 7 อุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผลสูง และเกรดเฉลี่ยภาคการศึกษาต่ำสุดมีความสัมพันธ์ทางลบอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 กับอุปนิสัยที่ 6 ผนึกพลังประสานความต่าง

เกรดเฉลี่ยสะสมมีความสัมพันธ์ทางลบอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 กับบัญชี ออมใจ ความสมดุลในการดำเนินชีวิต และอุปนิสัยที่ 1 บี-โปรแอคทีฟ และเกรดเฉลี่ยสะสมมีความสัมพันธ์ทางลบอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 กับอุปนิสัยที่ 6 ผนึกพลังประสานความต่าง อุปนิสัยที่ 7 การปล่อยให้ห่มอยู่เสมอ กลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะส่วนตัว กลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคม และ 7 อุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผลสูง

ส่วนที่ 5 การวิเคราะห์ผลของประสบการณ์ในการเรียนรู้เกี่ยวกับ 7 อุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผลสูง ที่มีต่อระดับบัญชีออมใจ ความสมดุลในการดำเนินชีวิต อุปนิสัยที่ 1 ถึงอุปนิสัยที่ 7 กลุ่มอุปนิสัยชัยชนะส่วนตัว กลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคม และ 7 อุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผลสูงโดยใช้การทดสอบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ย 2 กลุ่ม(t-Test)

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved

ตารางที่ 117 แสดงผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบการรับรู้เกี่ยวกับ 7 อุปนิสัยพัฒนาผู้ที่มี
 ประสิทธิภาพสูง กับบัญชีอ้อมใจ ความสมดุลในการดำเนินชีวิต อุปนิสัยที่ 1 ถึงอุปนิสัยที่ 7 กลุ่ม
 อุปนิสัยชั้นขณะส่วนตัว กลุ่มอุปนิสัยชั้นขณะในสังคม และ 7 อุปนิสัยพัฒนาผู้ที่มีประสิทธิภาพสูง

อุปนิสัย	ประเภท การใน การเรียนรู้	จำนวน	ค่าเฉลี่ย ระดับ อุปนิสัย	ส่วน เบี่ยงเบน มาตรฐาน	ค่าเฉลี่ย ความคลาด เคลื่อน มาตรฐาน	Levene's Test (ค่าSig.)	t-Test (ค่า Sig. 2- tailed)
บัญชีอ้อมใจ	เคย	178	4.68	0.472	0.035	0.941	0.116
	ไม่เคย	67	4.57	0.485	0.059		
ความสมดุลในการ ดำเนินชีวิต	เคย	178	4.42	0.669	0.050	0.602	0.374
	ไม่เคย	67	4.33	0.633	0.077		
อุปนิสัยที่ 1 บี-โปรเอกทีฟ	เคย	178	4.83	0.407	0.031	0.043*	0.045*
	ไม่เคย	67	4.68	0.562	0.069		
อุปนิสัยที่ 2 เริ่มต้น ด้วยจุด มุ่งหมายในใจ	เคย	178	4.55	0.614	0.046	0.435	0.675
	ไม่เคย	67	4.59	0.697	0.085		
อุปนิสัยที่ 3 ทำสิ่งที่ สำคัญก่อน	เคย	178	4.35	0.508	0.038	0.252	0.562
	ไม่เคย	67	4.30	0.611	0.075		
อุปนิสัยที่ 4 คิดแบบ ชนะ/ชนะ	เคย	178	4.62	0.471	0.035	0.905	0.421
	ไม่เคย	67	4.56	0.454	0.055		
อุปนิสัยที่ 5 เข้าใจ ผู้อื่นก่อน แล้วจึงให้ ผู้อื่นเข้าใจเรา	เคย	178	4.71	0.604	0.045	0.601	0.427
	ไม่เคย	67	4.64	0.634	0.077		
อุปนิสัยที่ 6 ฝึกพลัง ประสานความต่าง	เคย	178	4.37	0.578	0.043	0.003*	0.072
	ไม่เคย	67	4.21	0.756	0.092		

ตารางที่ 117 (ต่อ)

อุปนิสัย	ประสบการณ์ในการเรียนรู้	จำนวน	ค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ค่าเฉลี่ยความคลาดเคลื่อนมาตรฐาน	Levene's Test (ค่าSig.)	t-Test (ค่า Sig. 2- tailed)
อุปนิสัยที่ 7 ลับเลื่อยให้คมอยู่เสมอ	เคย	178	4.73	0.578	0.043	0.724	0.220
	ไม่เคย	67	4.63	0.586	0.072		
กลุ่มอุปนิสัยเพื่อช่วยตนเอง	เคย	178	4.62	0.303	0.023	0.009*	0.175
	ไม่เคย	67	4.55	0.411	0.050		
กลุ่มอุปนิสัยเพื่อช่วยคนอื่น	เคย	178	4.61	0.354	0.027	0.536	0.060
	ไม่เคย	67	4.51	0.373	0.046		
ภาพรวม 7 อุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผลสูง	เคย	178	4.59	0.273	0.020	0.057	0.065
	ไม่เคย	67	4.52	0.348	0.043		

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 117 พบว่า นักศึกษาที่มีประสบการณ์ในการเรียนรู้เกี่ยวกับ 7 อุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผลสูง มีค่าเฉลี่ยบัญชีขอมใจ ความสมดุลในการดำเนินชีวิต อุปนิสัยที่ 1 ปี-โปรแอกทีฟ อุปนิสัยที่ 3 ทำสิ่งที่สำคัญก่อน อุปนิสัยที่ 4 คิดแบบชนะ/ชนะ อุปนิสัยที่ 5 เข้าใจผู้อื่นก่อน แล้วจึงให้ผู้อื่นเข้าใจเรา อุปนิสัยที่ 6 พลังประสานความต่างอุปนิสัยที่ 7 ลับเลื่อยให้คมอยู่เสมอกลุ่มอุปนิสัยเพื่อช่วยตนเอง กลุ่มอุปนิสัยเพื่อช่วยคนอื่นในสังคมและ 7 อุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผลสูงมากกว่า นักศึกษาที่ไม่มีประสบการณ์ในการเรียนรู้เกี่ยวกับ 7 อุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผลสูง และนักศึกษาที่มีประสบการณ์ในการเรียนรู้เกี่ยวกับ 7 อุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผลสูง มีค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยที่ 2 เริ่มต้นด้วยจุดมุ่งหมายในใจน้อยกว่านักศึกษาที่ไม่มีประสบการณ์ในการเรียนรู้เกี่ยวกับ 7 อุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผลสูง

เมื่อทดสอบค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยโดยพิจารณาจาก t-Test for Equality of Means พบว่า อุปนิสัยที่ 1 ปี-โปรแอกทีฟ ได้ค่า Sig. เท่ากับ 0.045 ซึ่งน้อยกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_1 ที่ว่านักศึกษาคณะสัตวศาสตร์และเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยแม่โจ้ที่มี

ประสบการณ์ในการเรียนรู้เกี่ยวกับ 7 อุปนิสัยพัฒนาผู้ผู้มีประสิทธิผลสูงแตกต่างกันมีระดับอุปนิสัยที่ 1 ปี-โปรเอกทีฟ แตกต่างกัน นอกนั้นไม่แตกต่างกัน

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved